

1976

Xifres d'alumnat

PRADA DE COMPLENT

<u>Regió</u>	<u>Juliol</u>	<u>Agost</u>	<u>Total</u>
Alacant	4	7	11
Alcoi-Gandia	9	31	40
València	30	85	115
Castelló	10	6	16
TOTALS	53	129	182

VIC

<u>Regió</u>	<u>Juliol (?)</u>	<u>Agost</u>	<u>Total</u>
Alacant		--	--
Alcoi-Gandia		--	--
València		9	9
Castelló		--	--
TOTALS		9	9

(?) En juliol no hi hagué Universitat.

1976

Professions

PRADA DE COMPLENT

<u>Professió</u>	<u>Juliol</u>	<u>Agost</u>	<u>Total</u>
Estudiants	24	62	86
Professors	13	31	44
Economistes	3	1	4
Metges	2	1	3
Infermeres	--	2	2
Enginyers i arquitectes	--	4	4
Administratius	1	11	12
Químics	2	3	5
Sacerdots	1	--	1
Biblegs	--	1	1
Advocats	--	2	2
Altres	7	11	18
TOTALS	53	129	182

VIC

<u>Professió</u>	<u>Agost</u>
Estuadiants	7
Altres	2
TOTAL	9

1977

Xifres d'alumnat

PRADA DE CONFLENT

<u>Regió</u>	<u>Agost</u>
Alacant	7
Alcoi-Gandia	8
València	29
Castelló	12
TOTAL	56

Professions

<u>Professió</u>	<u>Agost</u>
Estudiants	22
Professors	16
Assegurances	1
Pilots	1
Administratius	6
Industrials	1
Enginyers i arquitectes	3
Altres	6
TOTAL	56

Assistència a la Universitat Catalana d'Estiu
comparada per anys

<u>Any</u>	<u>Alumnes</u>
1973	10
1974	125
1975	255
1976	191 [†]
1977	56 [†]

[†] Com en anys anteriors, és evident que no tots els valencians acudeixen a la UCE a través del Secretariat. - N'hi ha prou que hi van pel seu compte; especialment cal fer notar el cas dels valencians que estudien o exerceixen una altra professió a les Illes o al Principat. Per a afinar les dades, caldria afegir una trentena d'alumnes valencians més, cada any, com es féu en els anys precedents amb els grups que es tenia notícia que participaven en la UCE, sense haver-se matriculat al Secretariat de l'Ensenyament de l'Idioma.

CONGRES DE CULTURA CATALANA

Sens dubte, el Congrés de Cultura Catalana representa un dels esforços més ingents i més interessants, durant tota la postguerra, per a plantejar sobre unes bases noves la realitat i les aspiracions i reivindicacions culturals dels Països Catalans.

És ben cert, tanmateix, que encara estem massa a prop d'aquest esdeveniment i, per tant, ens manca la perspectiva suficient per a poder-lo judicar amb tota objectivitat.

Sí que podem afirmar, ja, que el País Valencià respongué a la iniciativa del Congrés ben àmpliament i que la nostra participació ha estat important.

Deixant de banda altres moltes consideracions que es podria fer sobre aquest tema, reproduïm la memòria dels actes organitzats i realitzats pel Secretariat Cultural del País Valencià. La relació és, creiem, prou eloqüent.

MEMÒRIA D'ACTIVITATS DEL SECRETARIAT CULTURAL
DEL PAÍS VALENCIÀ.

ANY 1976

- 17 de Febrer VALENCIA. Sessió del Secretariat Cultural del País Valencià que s'informà de la marxa dels treballs dels diversos àmbits del Principat i les possibilitats de constitució de grups al País Valencià.
- 6 d'Abril València. Homenatge al Dr. Peset i Llorca, en col·laboració amb diversos departaments de la Universitat i altres entitats i personalitats.
- 20 de Maig VALENCIA. Sessió del Secretariat Cultural a fi d'estudiar els projectes de treball dels diversos àmbits.
- 30 de Maig BORRIANA. Representants de 13 entitats de la Plana es reuniren als locals de l'Agrupació Borriana de Cultura, en sessió informativa sobre el Congrés de Cultura Catalana.
- 12-13 de Juny CALELLA. Trobada de coordinadors d'àmbit del Principat. Com a observadors del País Valencià hi assistiren Xavier Albiol, Josep Piera i Vicent Soler.
- 14-15 de Juny MADRID. Reunió de diversos valencians residents a Madrid per tal de potenciar els treballs de la Comissió de Madrid del Congrés de Cultura Catalana.
CIUTAT DE MALLORCA. Joan Miró va rebre el nomenament de vice-president, pel Principat, del Congrés de Cultura Catalana. Joan Fuster i Andreu Alfaro hi representaren el País Valencià.
- 15 de Juny VALENCIA. Reunió del Secretariat Cultural a fi d'informar-se dels acords presos a Calella i estudiar la possibilitat d'ampliar els àmbits del País Valencià.
- 25 de Juny VALENCIA. Reunió dels membres de l'àmbit de Producció Literària.
- 27 de Juny CIUTAT DE MALLORCA. Presentació pública del Congrés de Cultura Catalana a les Illes. El País Valencià hi fou representat per Maria Conca.
- 30 de Juny VALENCIA. Inauguració de la Primera Escola d'Estiu del País Valencià. En la primera sessió, el Dr. Sanchis Guarner hi presentà el Congrés de Cultura Catalana, dins del qual ha estat organitzada l'Escola.

- 30 de Juny VALENCIA. Reunió de l'àmbit de Producció Literària.
- 20 de Juliol DÉRIA. Homenatge a Mossèn Josep Espasa, amb la col·laboració del M.I. Ajuntament de la ciutat.
- 19-19 Setembre LLORET DE MAR. Reunió conjunta del Secretariat Cultural i els Comitès Executiu i de Gestió del Congrés de Cultura Catalana, per tal d'estudiar el funcionament dels àmbits i programar les campanyes populars i els actes finals del Congrés. En representació del País Valencià hi assistiren Eliseu Climent, Rafael L. Manyàles, Enric Solà i Xavier Albiol.
- 21 de Setembre VALENCIA. Sessió de coordinació de l'àmbit d'Antropologia i Folklore.
- 22 de Setembre VALENCIA. Sessions de coordinació dels àmbits d'Esport i Lleure, el Fet Religios i Producció Literària.
VALENCIA. Sessió de l'àmbit d'Antropologia i Folklore.
- 23 de Setembre VALENCIA. Sessió de coordinació de l'àmbit de Dret i del d'Estructura Social.
VALENCIA. Sessió de l'àmbit d'Ordenació del Territori.
- 23-26 Setembre PERPINYÀ. Els membres de l'àmbit d'Estructura Sanitària assistiren al X Congrés de Metges i Bibles de llengua catalana, en la preparació del qual havien estat treballant darrerament.
- 24 de Setembre VALENCIA. Sessions de coordinació amb els àmbits d'Agricultura, Arts Plàstiques i Disseny Gràfic.
- 25-26 Setembre VILA-REAL. Gran nombre de persones d'arreu dels Països Catalans, perticiparen en el IV Aplec de la Plana on, entre diversos actes de tot tipus s'hi presentà el Congrés de Cultura Catalana, amb parlaments de Maria-Antònia Oliver, Jaume Fuster, Vicent Pitarch, Joan-Francesc Mira, Joan Triadú, Manuel Sanchis Guarner, Antoni M. Esclat i Margarit i Carles Salvador, fill de l'il·lustre gramàtic i patriota valencià.
- 27 de Setembre VALENCIA. Sessió de coordinació de l'àmbit d'Economia-Indústria.
- 28 de Setembre VALENCIA. Sessió de coordinació dels àmbits d'Estructura Educativa i Mitjans de Comunicació.
- 30 de Setembre VALENCIA. Sessió de l'àmbit d'Ordenació del Territori.
- 1 d'Octubre VALENCIA. Sessió de coordinació de l'àmbit de Teatre.
- 2 d'Octubre VALENCIA. Sessió de coordinació de l'àmbit d'Estructura Social.
- 5 d'Octubre VALENCIA. Sessió de coordinació de l'àmbit d'Estructura Sanitària.

- 13 d'Octubre VALENCIA. Els membres de l'àmbit d'ordenació del territori tractaren, en sessió plenària, de centrar els objectius de l'àmbit i estudiaren les propostes de treball dels geògrafs.
- 14 d'Octubre VALENCIA. L'àmbit d'Economia-Indústria estudià les tasques més urgents i distribuí les responsabilitats entre els seus membres.
- 15 d'Octubre VALENCIA. És aprovat l'esquema de treball "L'Església del País Valencià del 1961 al 1975", en sessió de l'àmbit del Fet Religios.
- 19 d'Octubre VALENCIA. Reunió de l'àmbit d'Antropologia i Folklore a fi de presentar reculls bibliogràfics i relacions de grups folklòrics que actuen al País Valencià. També s'hi estudià la possible col·laboració amb les Festes de l'Autonomia.
- 21 d'Octubre VALENCIA. Reunió de l'àmbit de Teatre.
- 22 d'Octubre VALENCIA. L'àmbit de Mitjans de Comunicació es reuní per estudiar-ne els plantejaments.
- 23 d'Octubre VALENCIA. Reunió conjunta de grups de treball de l'àmbit de Recerca del Principat i del País Valencià per a unificar criteris i intercanviar experiències.
- VALENCIA. Els membres de l'àmbit d'Antropologia i Folklore feren un balanç de la situació dels distints sub-àmbits i les possibilitats d'ampliació dels grups.
- 28 d'Octubre VALENCIA. L'àmbit del Fet Religios, en sessió plenària acordà cercar fonts d'informació i debaté les línies d'estudi i d'actuació.
- VALENCIA. Hom seguí tractant els temes que restaren pendents anteriorment, en sessió de l'àmbit d'Economia-Indústria.
- 8 de Novembre VALENCIA. L'àmbit d'Història va estructurar l'esquema definitiu i els grups de treball.
- 18 de Novembre VALENCIA. És elegit el Secretariat Coordinador i els responsables dels diferents equips de treball de l'àmbit d'Economia-Indústria.
- 19 de Novembre VALENCIA. Sessió de treball del Secretariat Cultural del País Valencià per a estudiar els pressupostos i la representació dels distints àmbits per a la reunió conjunta dels Secretariats Culturals del Congrés.
- 20-21 Novembre BARCELONA. Reunió conjunta dels Secretariats Cultural a fi d'aprovar els pressupostos de cada àmbit i elabo

- rar una ponència sobre "Els continguts culturals del Congrés de Cultura Catalana". Pel Secretariat Cultural del País Valencià hi assistiren Xavier Albiol, Andreu Alfaro, Antoni Corell, Tomàs Escuder, Josep Forcadell, Gaspar J. Urban, Ignasi Jiménez, Rafael Lostado, Lluís Messeguer, Enric Olmos, Manuel Pérez, Vicent Pons i Salvador Salcedo. Aquesta reunió no es pogué celebrar a València, com estava previst, perquè el Governador Civil no l'autoritza.
- 22 de Novembre VALENCIA. Els sub-àmbits d'Història Moderna i Contemporània decidiren de fer un recull bibliogràfic sobre els segles XV al XX. S'estructuraren en sub-grups de treball.
- 23 de Novembre VALENCIA. La Comissió de Sociomedicina de la Reial Societat Econòmica d'Amics del País fou informada del objectius, organització i projectes del Congrés de Cultura Catalana.
- 25 de Novembre ALACANT. Reunió informativa sobre el Congrés de Cultura Catalana amb un grup d'intel·lectuals a fi de constituir equips de treball a les comarques de la Regió d'Alacant.
- 27 de Novembre BARCELONA. Reunió del Consell General de l'àmbit del Fet Religiós. Francesc Fuster hi representà el País Valencià.
- 30 de Novembre VALENCIA. Reunió del sub-àmbit d'Història Medieval.
- 2 de Desembre VALENCIA. L'àmbit de Dret-Institucions elaborà l'esquema de treball.
- 3 de Desembre VALENCIA. Els membres de l'àmbit del Fet Religiós es reuniren per tal d'estudiar els acords del Consell General de l'àmbit i la marxa dels treballs de cada grup.
- 4 de Desembre VALENCIA. Reunió de l'àmbit d'Antropologia i Folklore. S'hi reté compte de l'estat dels treballs de recerca bibliogràfica i discigràfica i la coordinació amb els grups del Principat i de les Illes.
- 6 de Desembre VALENCIA. L'àmbit d'Història estructurà el treball engegat entorn a la infraestructura de la Història i l'estudi de les coordenades a seguir en un intent de globalització de la Història del País Valencià.
- 9 de Desembre VALENCIA. L'àmbit d'Agricultura estudià les possibilitats de treball i decidí de fer una recopilació d'al-

- ternatives polítiques, crear comissions de treball i estudiar els treballs i estadístiques a l'abast.
- 10 de Desembre VALENCIA. La Comissió de Sociomedicina de la Reial Societat Econòmica d'Amics del País decideix formalment de constituir-se en nucli de l'àmbit d'Estructura Sanitària del País Valencià.
- 20 de Desembre VALENCIA. Reunió del sub-àmbit de la "Petita i mitjana empresa".
- CASTELLÓ DE LA PLANA. El Governador Civil no autoritzà una sessió informativa sobre els distints àmbits del Congrés, a càrrec de Xavier Albiol, amb un grup d'intel·lectuals de la regió.
- 21 de Desembre VALENCIA. Reunió de l'àmbit de Dret-Institucions per tal de constituir els distints equips de treball.
- 22 de Desembre VALENCIA. Reunió del Consell de l'àmbit de Producció Litarària del País Valencià.
- 30 de Desembre VALENCIA. Reunió de coordinació amb la Comissió de Sociomedicina de la Reial Societat Econòmica d'Amics del País.

- 8 de Gener CASTELLÓ DE LA PLANA. Presentació de l'àmbit del Fet Religios, a càrrec d'Avellí Flors.
- 16 de Gener VALÈNCIA. Reunió de la Comissió de Sociomedicina de la Reial Societat Econòmica d'Amics de País.
- 27 de Gener VALÈNCIA. Reunió de l'àmbit de Producció Literària.
- 28 de Gener VALÈNCIA. Reunió de l'àmbit d'Ordenació del Territori.
- 29 de Gener BARCELONA. Reunió de la Comissió Coordinadora General del Secretariat Cultural del Congrés. Hi assistiren, pel País Valencià, Eliseu Climent i Xavier Albiol.
- 3 de Febrer VALÈNCIA. Reunió de l'àmbit de Producció Literària.
- 13 de Febrer BENIÀ. Trobada dels membres de l'àmbit d'Estructura Educativa, a la Xara.
- 16 de Febrer ALCCI. Presentació del Secretariat Cultural i les Campanyes del Congrés, a càrrec de Xavier Albiol i Ricard Calatayud, respectivament.
- 19 de Febrer VALÈNCIA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit d'Estructura Social del Congrés.
VALÈNCIA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit de Teatre del Congrés
BARCELONA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit d'Indústria del Congrés.
BARCELONA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit de Turisme del Congrés.
BARCELONA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit de Cinema del Congrés.
BARCELONA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit d'Economia del Congrés.
- 20 de Febrer VALÈNCIA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit de Mitjans de Comunicació del Congrés
- 25 de Febrer VALÈNCIA. Reunió de l'àmbit d'Ordenació del Territori
- 26 de Febrer BARCELONA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit d'Estructura Sanitària del Congrés.
CITAT DE MALLORCA. Reunió de la Comissió Coordinadora General del Secretariat Cultural del Congrés. Pel País Valencià, hi assistí Xavier Albiol.
CITAT DE MALLORCA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit

bit de Producció Literària del Congrés.

26 de Febrer CIUTAT DE MALLORCA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit d'Estructura Educativa del Congrés.

27 de Febrer REUS. Reunió dels coordinadors de l'àmbit d'Agricultura del Congrés.

28 de Febrer VALÈNCIA. Reunió de l'àmbit d'Indústria.

3 de Març BARCELONA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit d'Esport i Lleure del Congrés.
VALÈNCIA. Reunió de l'àmbit de Teatre.

7 de Març VALÈNCIA. Reunió de l'àmbit de Cinema.

8 de Març VALÈNCIA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit d'Arts Plàstiques del Congrés.
VALÈNCIA. Reunió de l'àmbit d'Indústria.

9 de Març VALÈNCIA. Reunió de l'àmbit de Dret.

10 de Març CASTELLÓ DE LA PLANA. Presentació del Secretariat Cultural del Congrés, a càrrec de Xavier Albiol, amb un grup d'intel·lectuals de les comarques del nord.

12 de Març BARCELONA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit d'Organització del Territori del Congrés.
BARCELONA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit d'Estructura Sanitària del Congrés.

15 de Març VALÈNCIA. Reunió de l'àmbit d'Antropologia i Folklor.

19 de Març CIUTADELLA. Presentació pública de Congrés de Cultura Catalana a Menorca. El País Valencià hi estigué representat per Josep Medina.

23 de Març VALÈNCIA. Reunió de l'àmbit de Cinema.

24 de Març VALÈNCIA. Reunió de l'àmbit d'Estructura Educativa.

25 de Març VALÈNCIA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit d'Estructura Sanitària del Congrés.

31 de Març LA VALL D'UIXÓ. Reunió de l'àmbit de Navegació i Pesca.

1 d'Abril VALÈNCIA. Reunió de l'àmbit de Mitjans de Comunicació.

2 d'Abril CASTELLÓ DE LA PLANA. Reunió de l'àmbit d'Estructura Educativa.

2-3 d'Abril CIUTAT DE MALLORCA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit de Producció Literària.

5 d'Abril VALÈNCIA. Reunió de l'àmbit d'Agricultura.
VALÈNCIA. Reunió de l'àmbit de Teatre.
CIUTAT DE MALLORCA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit dels Mitjans de Comunicació del Congrés.

6 d'Abril VALÈNCIA. Reunió de l'àmbit del Pet Religiós.

13 d'Abril BARCELONA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit de Teatre del Congrés.

- 16 d'Abril PERPINYÀ. Actes finals de l'àmbit d'Antropologia i Folklore. D. Manuel Sanchis Guarnier i Joan-Francesc Mira hi representaren el País Valencià.
- 18 d'Abril BARCELONA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit d'Arquitectura i Disseny del Congrés.
- 20 d'Abril VALENCIA. Reunió de l'àmbit dels Mitjans de Comunicació.
- 22 d'Abril VALENCIA. Reunió de l'àmbit d'Ordenació del Territori
- 24 d'Abril VALENCIA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit d'Economia del Congrés.
- 25-30 d'Abril VALENCIA. Primeres Jornades de Psicologia del País Valencià, en col·laboració amb el Col·legi de Doctors i Llicenciats i el Departament de Psicologia de la Universitat de València.
- 30 d'Abril VALENCIA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit d'Estructura Educativa del Congrés.
- CASTELLÓ DE LA PLANA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit de Llengua del Congrés.
- MENORCA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit d'Ordenació del Territori del Congrés.
- 5 de Maig VALENCIA. Reunió de l'àmbit d'Arts Plàstiques.
- 6 de Maig VALENCIA. Reunió de l'àmbit d'Arts Plàstiques.
- 7 de Maig BARCELONA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit d'Arts Plàstiques del Congrés.
- 8 de Maig REUS. Actes finals de l'àmbit d'Arquitectura i Disseny. En representació del País Valencià, hi assistiren Tomàs Llorens i Gaspar J. Urban.
- 13 de Maig VALENCIA. Reunió de l'àmbit de Música.
- 14-15 de Maig VALENCIA. Jornades de Debat sobre les Estructures Territorials dels Països Catalans, amb ponències de Joan Becat (Catalunya del Nord), Albert Serratosa (Principat), Nèstor Pellicer (Illes) i Salvador Verger i Josep Sorribes (País Valencià).
- 15 de Maig ALACANT-ELX. Actes finals de l'àmbit de Teatre. El País Valencià hi estigué representat oficialment per Enric Llobregat i Rodolf Sirera.
- LLEIDA. Actes finals de l'àmbit d'Agricultura. Rafael Juan Fenollar assistí en representació del País Valencià.
- 17 de Maig CASTELLÓ DE LA PLANA. Reunió de l'àmbit d'Estructura Sanitària.
- 18 de Maig VALENCIA. Reunió de l'àmbit d'Arts Plàstiques.

- 20 de Maig VALENCIA. Reunió de l'àmbit de Cinema.
- 22 de Maig TERRASSA. Actes finals de l'àmbit d'Estructura Sanitària. Hi representaren el País Valencià D. Vicent López Merino, Ferran Martínez, Cèsar Sainz i Francesc Asensi.
- 26 de Maig ALACANT. Reunió de l'àmbit de Música.
- 27 de Maig VALENCIA. Reunió de l'àmbit de Producció Literària.
- 4 de Juny BARCELONA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit d'Estructura Social, del Congrés.
CIUTAT DE MALLORCA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit d'Economia del Congrés.
- 6 de Juny ALACANT. Reunió de l'àmbit de Llengua.
ALCOI. Reunió de l'àmbit de Llengua.
VALENCIA. Reunió de l'àmbit de Llengua.
- 7 de Juny VALENCIA. Reunió de l'àmbit d'Arts Plàstiques.
CASTELLÓ DE LA PLANA. Reunió de l'àmbit de Llengua.
- 8 de Juny CIUTAT DE MALLORCA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit de Llengua del Congrés.
- 11 de Juny CASTELLÓ DE LA PLANA. Reunió de l'àmbit d'Estructura Educativa.
- 13 de Juny VALENCIA. Reunió de l'àmbit de Música.
ALACANT. Reunió de l'àmbit de Música.
- 17 de Juny VALENCIA. Reunió de l'àmbit d'Història.
- 22 de Juny VALENCIA. Reunió de l'àmbit d'Arts Plàstiques.
- 24 de Juny VALENCIA. Reunió de l'àmbit de Cinema.
- 4-10 de Juliol VALENCIA. Segona Escola d'Estiu del País Valencià, organitzada per l'àmbit d'Estructura Educativa en col·laboració amb el Col·legi de Doctors i Llicenciats, l'Associació per a la Correspondència i la Impremta a l'Escola, l'Institut de Renovació Pedagògica i els Grups Comarcals de mestres.
- 10 de Juliol MENORCA. Actes finals de l'àmbit de Música. La representació del País Valencià estigué a càrrec de D. Josep-Maria Cervera Lloret, Vicent Perelló Doménech i Miquel Baró Bo.
- 13 de Juliol VALENCIA. Reunió de l'àmbit d'Arts Plàstiques.
- 17-18 de Juliol BARCELONA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit de Cinema del Congrés.
- 20 de Juliol VALENCIA. Reunió de l'equip de treball de l'àmbit d'Arts Plàstiques.
- 2-3 d'Agost BARCELONA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit del

Fet Religiós

- 1 de Setembre BARCELONA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit de Cinema.
- 6 de Setembre BARCELONA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit de Cinema.
- 7 de Setembre BARCELONA. Roda de premsa i reunió de coordinadors de l'àmbit d'Ordenació del Territori.
- 8 de Setembre CIUTAT DE MALLORCA. Reunió de coordinadors de l'àmbit de Turisme.
- 18 de Setembre EIVISSA. Actes finals de l'àmbit d'Arts Plàstiques. Hi representaren el País Valencià, Tomàs Lloréns i Andreu Alfaro.
- 21 de Setembre VALÈNCIA. Reunió dels coordinadors de l'àmbit d'Institucions.
- 25 de Setembre VIC. Actes finals de l'àmbit de Llengua. Assistiren, representant el País Valencià, Lluís Aracil, Vicent Pitarch, Lluís Alpera i Xavier Albiol.
TORTOSA. Actes finals de l'àmbit d'Ordenació del Territori. Representaren el País Valencià, el diputat Francesc de Paula Burguera, Gaspar J. Urban i Carles Dols. Cal destacar, també, les adhesions dels diputats valencians Enèrit Bono i Manuel Sanchez Ayuso.
- 2 d'Octubre TARRAGONA. Actes finals de l'àmbit del Fet Religiós. La representació del País Valencià estigué a càrrec de Pere Riutort, Francesc Fuster i Joan-Lluís Sanchis.
L'HOSPITALET. Actes finals de l'àmbit de Cinema. Assistí Josep-Lluís Seguí, en representació del País Valencià.
- 8 d'Octubre ALCOI. Actes finals de l'àmbit d'Indústria. La representació del País Valencià estigué a càrrec de Ricard Pérez Casado.
ANDORRA. Actes finals de l'àmbit d'Estructura Educativa. Degut a la celebració del Dia Nacional del País Valencià, no hi assistí representació oficial.
- 9 d'Octubre BALAGUER. Actes finals de l'àmbit d'Història.
SABADELL. Actes finals de l'àmbit d'Esport i Lleure.
- 16 d'Octubre CASTELLÓ DE LA PLANA. Actes finals de l'àmbit d'Institucions. Lluís Aguiló representà el País Valencià. També hi assistiren representacions dels següents partits polítics valencians: Moviment Comunista, Organització d'Esquerra Comunista, Partit Carlí, Partit Comunista, Partit Socialista d'Alliberament Nacional, Par

- tit Socialista i Partit Socialista Unificat.
- 16 d'Octubre BADALONA. Actes finals de l'àmbit de Recerca.
- 22 d'Octubre VALÈNCIA. Actes finals de l'àmbit d'Economia. La representació oficial del País Valencià, estigué a càrrec d'Enric Olmos i Vicent Soler.
- 30 d'Octubre CIUTAT DE MALLORCA. Actes finals de l'àmbit de Producció Literària, on Josep Piera representà el País Valencià.
- FIGUERES. Actes finals de l'àmbit dels Mitjans de Comunicació.
- GIRONA. Actes finals de l'àmbit d'Estructura Social. En representació del País Valencià, assistí Damià Mollà.
- 6 de Novembre MANRESA. Actes finals de l'àmbit de Dret.

RELACIÓ D'ACTES PÚBLICS DEL CONGRÉS DE CULTURA
CATALANA, AL PAÍS VALENCIÀ

RELACIÓ D'ACTES PÚBLICS DEL CONGRÉS DE CULTURA
CATALANA AL PAÍS VALENCIÀ [1976]

- 6 d'Abril
5-7 de Juny
- VAI ÈNCIA. Homenatge al Dr. Peset
- LA SAFOR. Més de 80 escriptors s'aplegaren al Iencontre d'Escriptors dels Països Catalans on, entre altres qüestions debate--ren el concepte d'escriptor català.
- 12 de Juny
- VILA-REAL. Recital de Selva Sebastià i Ovi di Montllor, en una trobada prèvia del IV Aplec de la Plana que organitzen els Il·lusos.
- 16 de Juny
- VILA-REAL. Recital de Nelo Sorribes i Ramon Muntaner dins de les trobades prèvies del IV Aplec de la Plana.
- 28 de Juny
- VILA-REAL. Recital de Maties Segura i Pi de la Serra en una de les trobades prèvies del IV Aplec de la Plana.
- 30 de Juny
- VALENCIA. Inauguració de la I Escola d'Estiu del País Valencià. En la primera sessió Sanchis Guarnier féu la presentació del Congrés de Cultura Catalana.
- 30 de Juny
- CASTELLÓ DE LA PLANA. Convocatòria de les "Festes Populars Pompeu Fabra" que es celebren al mes següent.

- 20 de Juliol DÈNIA. Homenatge a mossèn Josep Espasa, amb la col·laboració del M.I. Ajuntament de la ciutat.
- 13-17 d'Agost ALBALAT DE LA RIBERA. II Fira del Llibre, amb motiu del VII Centenari de la mort de Jaume I. Aquests mateixos dies, Francesc Burguera, Josep Lluís Blasco
- 13- 7 d'Agost ALBALAT DE LA RIBERA. II Fira del Llibre, amb motiu del VII Centenari de la mort de Jaume I. Aquests mateixos dies, Francesc Burguera, Josep Lluís Blasco i Vicent Soler, pronunciaren sengles conferències - sobre "Per què un Estatut d'Autonomia per al País Valencià?", "Autonomia i País Valencià" i "Economia i Estatut", respectivament.
- 14-31 d'Agost MORELLA. Festes del Sexenni.
- 29-30 d'Agost BARX. Amb motiu del VII Centenari de la mort de Jaume I, hom dedicà dos dies de festa a la nostra cultura, amb una exposició de llibres i discos infantils, la representació de "Les armes de Bagatella" de Joaquim Carbó pels xiquets de l'escola, l'actuació dels Pavesos i Lluís el Sifoner, una exposició de llibres i discos valencians, l'exposició de fotografies sobre el convent de Santa Maria de Valldigna i una conferència de Josep-Lluís Blasco.
- 13 de Setembre CASTELLÓ DE LA PLANA. Presentació de les Festes Populars de Cultura "Pompeu Fabra", en homenatge a Carles Salvador, per V. Pitarch i conferència de M. Sanchis Guarner sobre "Carles Salvador: divulgador del fabrisme al País Valencià". Després s'hi projectà la pel·lícula "Pompeu Fabra".
- 15 de Setembre CASTELLÓ DE LA PLANA. Taula rodona sobre la "Problemàtica cultural de la regió de Castelló".
VINARÒS. Inauguració, al local d'Informació i Turisme, de l'exposició de fotografia per Felip Prunynosa.
- 16 de Setembre CASTELLÓ DE LA PLANA. "Problemàtica del camp valencià" per M. Vilalta i J. Àgost.
VINARÒS. Recital de cançons a càrrec de Rafael Xambó i Francesc Pi de la Serra.

- 17 de setembre CASTELLÓ DE LA PLANA. Conferència de J.V. Marqués sobre "Les classes socials al País Valencià".
VINARÒS. "La dona avui" en conferència de Soledat Beltran.
- 18 de setembre CASTELLÓ DE LA PLANA. "Homenatge a Florentí Montfort" pel grup de teatre T.I.O.
- 19 de setembre VINARÒS. Matinal Folk.
CASTELLÓ DE LA PLANA. Porrat popular al carrer de la Balma, durant tota la vesprada.
- 20 de setembre CASTELLÓ DE LA PLANA. Conferència de J. F. Mira sobre "Jaume I, configurador dels Països Catalans" i projecció de la pel·lícula "Jaume I el Conqueridor".
VINARÒS. Representació teatral de l'"Homenatge a Florentí Montfort" pel grup T.I.O.
- 21 de setembre VINARÒS. Conferència de V. Pitarch sobre la "Llengua i cultura al País Valencià"
- 22 de setembre CASTELLÓ DE LA PLANA. Taula rodona sobre la "Llengua i escola al País Valencià" amb M. Conca, C. Miquel i J. M. Ortiz.
VINARÒS. Conferència sobre "Els drets humans" a càrrec de Carles Dolç,
- 23 de setembre CASTELLÓ DE LA PLANA. Conferència de V. Soler sobre les "transformacions econòmiques del País Valencià"
VINARÒS. Conferència de Josep-Lluís Blasco sobre "L'Estatut del País Valencià"
- 24 de Setembre CASTELLÓ DE LA PLANA. "L'oficialitat del català als Països Catalans" amb R. Ninyoles, Jaume Fuster i Maria Antònia Oliver.
VINARÒS. Sessió de cine-fòrum a la Casa de Cultura.
- 25 de Setembre CASTELLÓ DE LA PLANA. Festival infantil desde les 11 del matí, al parvulari "El Rotgile".
VINARÒS. Conferència il·lustrada de Carles Santos, a la Casa de Cultura.
- 25-26 de Setembre VILA-REAL. Gran nombre de persones de arreu dels Països Catalans, participaren en el IV Ajec de la Plana, on hi nagé recitals de poesies, xocolatada popular, les actuacions de Lluís Miquel i 42, Joan Isaac, Araceli Ba-

- nyuls, Grup T.I.O, de Teatre, Cotó-en-pèl, Al Tall, Pere Tàpies i Rafael Xambó. També, dins l'Aplec, es lliuraran els premis "Pompeu Fabra", s'hi presentà el Congrés de Cultura Catalana i intervingueren Maria-Antònia Oliver, Jaume Fuster, Vicent Pitarch, Joan-Francesc Mira, Joan Triadú, Manuel Sanchis Guarner, Antoni Badia i Margarit i Carles Salvador, fill de l'homenatjat.
- 27 de Setembre FONDEGUILLA. Conferència de Josep-Lluís Blasco sobre "La democràcia i l'Estatut d'Autonomia".
- 28 de Setembre LA VALL D'UIXÓ. Josep-Vicent Marqués pronuncià una conferència sobre "Les classes socials al País Valencià".
- 29 de setembre FONDEGUILLA. Per ordre governativa fou suspesa la conferència que havia de pronunciar Josep Guia sobre "La qüestió sindical en el futur del País Valencià".
- 30 de setembre ALMASSORA. Per ordre governativa fou suspesa la projecció de la pel.lícula "Una llengua, un poble" i la presentació del Congrés de Cultura Catalana que havia de fer Vicent Pitarch.
- 1 d'octubre LA VALL D'UIXÓ. Fou suspesa la projecció de la pel.lícula "Jaume I el Conqueridor" i la presentació del Congrés de Cultura Catalana que anava a càrrec de J.F. Mira.
FONDEGUILLA. Suspensió de la projecció del film "Jaume I el Conqueridor" i la presentació del Congrés de Cultura Catalana que havia de fer J.F. Mira.
ALMASSORA. Suspensió de la representació teatral "Propostes" del grup T.I.O,
- 2 d'octubre NULES. Conferència de J.F. Mira sobre "Jaume I, configurador dels Països Catalans" i projecció de la pel.lícula "Jaume I el Conqueridor".
ALMASSORA. Fou suspès el recital de cançons de Rafael Xambó, Maties Segura i Esteve.
- 3 d'Octubre LA VALL D'UIXÓ. Fou suspès l'espectacle matinal de rock amb l'actuació de "Cotó-en-pèl".

4 d'octubre ALMASSORA. Fou suspesa una tauleta rodona sobre "Els problemes de la nostra vila".

5 d'octubre ALMASSORA. Suspensió de la conferència de Vicent Ventura sobre "El futur polític i econòmic del País Valencià".

FONDEGUILLA. Suspensió de la conferència de Vicent Miquel i Diego, sobre "Què és el valencianisme?".

9-13 d'octubre BENICARLÓ. Festes Populars Pompeu Fabra

11 d'octubre VALENCIA. Aplec de la cançó a l'Horta (Pobla Farnals).

27 de desembre PETRER. Inauguració de la Fira del Llibre amb una conferència de J.F. Mira que parlà sobre literatura catalana actual.

27 de desembre Presentació del Congrés de Cultura Catalana a càrrec de Joan Francesc Mira a ALCOI

1977

---

7 de Gener PETRER. Clausura de la Fira del Llibre amb un col·loqui sobre la problemàtica del llibre català al País Valencià" a càrrec d'Eliseu Climent i Amadeu Fabregat.

8 de Gener CASTELLÓ DE LA PLANA. Presentació de l'àmbit del Fet Religiós.

9 de Febrer VALLADA. Conferència sobre problemes del camp per R. Juan, J. Suey.

16 de Febrer Presentació del Secretariat Cultural ALCOI

18-27 de Febrer VALENCIA. Setmana pels drets humans.

24 de Febrer VALENCIA. Presentació del "Llibre de Pau" i "Velès i Vents".

28 de Febrer Presentació del llibre "Escola i Llengua al País Valencià"

6 de Març Presentació Associació cultural l'Ocle Canyís i del Congrés de Cultura Catalana per Jaume Fuster.

10 de Març Recital de Lluís Miquel i 4 Z ALCOI

2 d'Abril BENILLOBA. Conferència de Vicent Ventura "L'arvi Polític i Estatut d'Autonomia"

13 d'Abril XÀBIA. Pel·lícula sobre tema juvenil.

13 d'Abril XÀBIA. Presentació del Club Jovenil Montgó.

13 d'Abril XÀBIA. Festa Infantil "Salvem la natura" i xocolatada.

- 13 d'Abril L'ALCÚDIA. Festa infantil "Salvem la natura" per l'Entaulat.
Exposició de fotografia. Mostra de Cinema Valencià.
- 14 d'Abril XÀBIA. Inauguració II Mostra del llibre. Presentació del Congrés de Cultura Catalana per J. Pitarch. Conferència sobre el medi ambient per Carles Llorca.
- 14 d'Abril CARLET. Concert i actuació dels Pavesos.
- 15 d'Abril XÀBIA. Presentació "Escola i llengua al País Valencià" Carme Miquel. Conferència "relacions pares-fills" J.V. Marqués.
BENIMODO. Teatre "El retable del flautista per la Colla."
L'ALCÚDIA. Taula Rodona "Situació de la dona al País Valencià" per M. Conca, F. Ferriols, M.J. Cucó, C. Juan.
- 17 d'Abril XÀBIA. Excursió amb el Centre Excursionista Xàbia. Disc-forum.
CARLET. Concurs de paelles.
L'ALCÚDIA. Dansa popular.
- 18 d'Abril XÀBIA. Recital de Nelo Sorribes, Grup Folk Lliria, All i Oli de Pedreguer.
- 19 d'Abril Inauguració de dibuix infantil.
CANALS. Presentació de les Festes d'Autonomia.
- 20 d'Abril L'ALCÚDIA. Conferència "La llengua a l'escola" Adele Costa.
EL GENOVÉS. Conferència "Necessitat de l'Estatut" Josep Guia
- 20 d'Abril CATARROJA. Conferència: "Problemàtica de la Joventut al País Valencià" Maties Segura. Presentació del Congrés de Cultura Catalana, per Josep Pitarch.
- 21 d'Abril L'ALCÚDIA. Conferència: "Per una gestió democràtica municipal" Marius Bevià.
CANALS. Teatre "Històries d'un poble" LLEBEI
- 22 d'Abril EL GENOVÉS. Teatre infantil El Mirall
L'ALCÚDIA. Audiovisual itineraris de la natura.
- 22 d'Abril CARLET. Col.loqui sobre l'Ensenyament al País Valencià i presentació dels llibres "Vesles i Vents", "Escola i llengua al País Valencià" i el

- "llibre de Pau" per l' equip de Didàctica".
- 21 d'Abril CARLET. Conferència: "Per una gestió democràtica municipal" per Mamius Bevià.
- 22 d'Abril CATARROJA. Conferència: "Estatut d'Autonomia i oficialitat de la llengua" Vicent Ventura.
VALÈNCIA. Homenatge a Àngel Villena.
VALÈNCIA. "El moviment obrer sota el franquisme" Nicolau David, Josep Picó, Ramiro Reig.
- 23 d'Abril Teatre infantil "Salvem la natura" L'Entaulat.
CANALS. Teatre infantil "salvem la natura" - L'Entaulat.
L'ALCÚDIA. Dansa per grup "Pensat i fet" i Pavosos-Cuixa.
VALÈNCIA. Concurs Infantil.
- 24 d'Abril EL GENOVÉS. Teatre: Mebeig, exposició de pintura, dinar de germanor i dansa.
- 25-30 d'Abril VALÈNCIA. Primeres Jornades de Psicologia del País Valencià.
VALÈNCIA. Presentació de llibres. Maria Angelles Arazo, Carlos Sentí.
VALÈNCIA. Conclusions de la 1ª Escola d'Estiu del País Valencià
- 26 d'Abril VALÈNCIA. Presentació dels llibres del Premi - Octubre.
- 27 d'Abril CANALS. Projectió de diapositives: CPCC del Genovés
VALÈNCIA. "Literatura i Societat als Països Catalans".
VALÈNCIA. "Escola i llengua al País Valencià", literatura infantil.
BENIMODO. Presentació del Congrés de Cultura Catalana per Josep Pitarch.
- 28 d'Abril XÀTIVA. Presentació del Congrés de Cultura Catalana per Josep Pitarch.
VALÈNCIA. Conferències.
- 29 d'Abril XÀTIVA. "Llengua, Cultura i Poble" per Vicent Pitarch.
L'ALCÚDIA. Conferència: "opcions valencianes de la llei electoral". Lluís Aguiló.
XÀTIVA. Teatre: Carnestoltes.

- 29 d'Abril CARLET. Miting per l'Autonomia: Vicent Soler, A. Cucó, J. Guia, F. Burguera, V. Monrabal, - C. Dolç.
- 29 d'Abril BELLREGUARD. Presentació del Congrés de Cultura Catalana per Josep Pitarch, Sopar de Germandor.
- VALÈNCIA. "Història de la Marina Catalana".
- 30 d'Abril XÀTIVA. Festa Popular al carrer Sant Josep.
- BELLREGUARD. "Salvem la Natura". L'Entaulat. Recital de Paco Muñoz.
- 1 de Maig BELLREGUARD. Exposició de dibuix infantil.
- 2 de Maig XÀTIVA. Resum d'història del País Valencià - fins la pèrdua dels furs. Miquel Fabra.
- 4 de Maig VALÈNCIA. Presentació del Manifest "Volem l'Estatut" amb intervencions dels partits que l'han signat.
- 5 de Maig XÀTIVA. Presentació del llibre "El Poble de Déu" per Pere Riutort.
- VALÈNCIA. Per l'ús oficial de la llengua catalana, Rafael Ninyoles, Vicenç Altaió, Antoni Serra i col·lectiu d'Autonomia Universitària de València.
- 6 de Maig XÀTIVA. Conferència: "Estatut d'Autonomia al País Valencià" Ernest Lluç.
- 7 de Maig ELX. Teatre: "Històries d'un poble" Llebeig.
- 8 de Maig VALÈNCIA. Taula Rodona Central Nuclear de Confrents.
- 9 de Maig ALCALÀ DE XIVERT. Conferència "Llengua i Cultura al País Valencià" per Vicent Pitarch
- 9 de Maig Inauguració Mostra d'art valencià d'avantguarda. BENIDORM.
- 9 de Maig Presentació del Congrés de Cultura Catalana. BENIDORM.
- 10 de Maig ALACANT. Teatre: "Cànem" Grup de teatre Samborí.
- 10 de Maig BENIDORM. "Històries d'un poble" Llebeig.
- 11 de Maig BENIDORM. Conferència: "La llengua de Benidorm a través dels textos medievals" Pere Maria Orts.
- 11 de Maig Presentació del Congrés de Cultura Catalana - J.F. Mira a ALBOCÀSSER.

- 12 de Maig BENIDORM. Conferència "Estatut d'Autonomia", Vicent Ventura.
- 12 de Maig ALBAIDA. Presentació del Congrés de Cultura Catalana per Josep Pitarch.
- 13 de Maig ALACANT. Teatre "Històries d'un poble" Llebeig dues actuacions a les 18 i 22 h. respectivament.
- 13 de Maig ALACANT. Festa Infantil "Salvem la natura" per l'Entaulat.
- 13 de Maig ALBAIDA. Estatut d'Autonomia al País Valencià per M. Àngel Fabra.
- 14 de Maig ELX. Festa infantil "Salvem la natura" per l'Entaulat.
- 14 de Maig ALACANT. Taula Rodona: "Teatre i societat als Països Catalans"
- 14 de Maig ALACANT. Teatre: Carnestoltes : Jordi Babau
- 14 de Maig BENIDORM. Clausura Mostra art valencià d'avantguarda" Miquel Mª Morge.
- 14-15 de Maig VALENCIA. Jornades de Debat sobre les Estructures Territorials dels PP.CC.
- 14 de Maig ALACANT-ELX. Actes finals de l'àmbit de Teatre
- 14 de Maig ALBAIDA. Salvem la natura, L'Entaulat.
- 14 de Maig ALBAIDA. Llengua i Cultura, Vicent Pitarch.
- 14 de Maig CULLERA. Teatre Històries d'un poble. Llebeig
- 15 de Maig ALACANT. Teatre "Rebombori-2" de Jordi Teixidor.
- 15 de Maig ALACANT. Mostra de Cultura Catalana.
- 15 de Maig ALBOCÀSSER. Conferència "Albocàsser, 700 anys d'història" Aureli Ferrando.
- 15 de Maig Partit de futbol Albocàsser-Vilafranca del Maestrat.
- 17 de Maig CULLERA. Presentació del Congrés de Cultura Catalana per Josep Pitarch.
- 17 de Maig XIXONA. Presentació del Congrés de Cultura Catalana per Enric Llobregat.
- 19 de Maig VILA-REAL. Presentació del Congrés de Cultura Catalana.
- 21 de Maig ALBOCÀSSER. Problemes i alternatives al camp valencià per Josep Mª Bodenes. De nit, ball de màscares al pla de la font, amb la banda municipal.
- 22 de Maig MURO DEL COMTAT. Projectió de "La Nova Cançó" de Francesc Bellmunt.

- 22 de Maig ALPECÀSSER. Presentació del Congrés de Cultura Catalana per Joan Francesc Mira, "Salvem la Natura" per l'Entaulat. Ball al pla de la font - amb la banda.
- 25 de Maig Volem l'Estatut per Vicent Ventura. CULLERA
- 25 de Maig GANDIA. Presentació del Congrés de Cultura Catalana per J. Ll. Blasco.
- 26 de Maig GANDIA. Presentació dels llibres: "Escola i Llengua al País Valencià", Conclusions de l'escola d'Estiu, i el Llibre de Pau. Carme Miquel M. Lacuesta, A. Costa, A. Ramos.
- 27 de Maig GANDIA. Volem l'Estatut. PSPV. MCPV. PCV. PSAN. UDPV.
- 27 de Maig VALL D'UIXÓ. Presentació del Congrés de Cultura Catalana.
- 27 de Maig Festa infantil "Salvem la natura" per l'Entaulat. LA VALL D'UIXÓ.
- 28 de Maig CALLOSÀ D'ENSARRIÀ. Presentació del Congrés de Cultura Catalana. Vicent Ventura.
- 28 de Maig GANDIA. Festa Infantil amb el grup Mirall.
- 6 de Juny XATIVA. Estatut d'Autonomia al País Valencià - per Ernest Lluch.
- 7 de Juny CULLERA. Conferència: "Oficialitat de la llengua" Maria Conca.
- 11 de Juny CULLERA. Sis hores de cançó popular
- 11 de Juny ALZIRA. Mostra del Cinema valencià
- 18 de Juny SUECA. Presentació del Congrés de Cultura Catalana per Josep Pitacrh.
- 18 de Juny CASTELLÓ. Festa infantil "Salvem la Natura"
- 20 de Juny SUECA. Taula rodona sobre l'Albufera: Mª Àngels Uli, A. Garcia, Lluís Martínez, Miquel Gil Correll.
- 21 de Juny Conferència: "Per una gestió democràtica municipal" Marius Bevià. SUECA.
- 22 de Juny SUECA. Conferència: "Central Nuclear de Cofrents" J. Vicent Marqués.
- 23 de Juny BORRIANA. Taula rodona sobre l'autonomia: A. G. G. V. Ventura, F. de P. Burguera.
- 23 de Juny MURC DEL COMPTAT. Conferència "Escola, llengua i Estatut".
- 25 de Juny BORRIANA. Festa Infantil "Salvem la natura" per l'Entaulat

25 de Juny DORRIANA. Presentació del Congrés de Cultura Catalana per Joan Francesc Mira

25 de Juny VILA-REAL. Festa infantil "Salvem la natura" amb l'Entaulat.

28 de Juny ALCALÀ DE XIVERT. Taula rodona autonomia: UCD, PSOE, PSP, PSPV; PCE.

28 de Juny BANYERES. Presentació del Congrés de Cultura Catalana per Joan Josep Pasqual.

29 de Juny ONTINYENT. Presentació del Congrés de Cultura Catalana per Josep Pitarch.

2 de Juliol MURO DEL COMTAT. Recital d'Al Tall i Cotó-en-pèl

4 de Juliol VALÈNCIA. Escola d'Estiu. Presentació del Congrés de Cultura Catalana per Xavier Albiol

5 de Juliol VALÈNCIA. Taula rodona sobre la natura: J. V. Marques, Mª Àngels Ull, A. Garcia, G. Urban.

8 de Juliol VALÈNCIA. Els poetes per l'Estatut.

9 de Juliol VALÈNCIA. Presentació de l'àmbit d'estructura educativa. Homenatge a Carles Salvador.

9 de Juliol COSENTINA. Presentació del Congrés de Cultura Catalana per Josep Pasqual.

12 de Juliol TAVERNES DE VALLDIGNA. Presentació del Congrés de Cultura Catalana per Josep Pitarch.

13 de Juliol TAVERNES DE VALLDIGNA. Conferència: "Estructura Sanitària" Cèsar Sainz.

15 de Juliol TAVERNES DE VALLDIGNA. Presentació de la Unió de Llauredors i Ramaders del País Valencià.

16 de Juliol Presentació del Congrés de Cultura Catalana a OLIVA.

23 de Juliol MURO. Actuació de Lluís Miquel i els 4 Z, Carles Barranco.

27 de Juliol POBLA DEL DUC. Presentació del Congrés de Cultura Catalana per Josep Pitarch

27 de Juliol CARLET. Actuació de Lluís Llach

28 de Juliol TORRENT. Actuació de Lluís Llach

28 de Juliol ALMASSORA. Actuació d'Al Tall i Cotó-en-pèl

4 de setembre MONÓVER. Teatre: Llebeig amb "Històries d'un poble"

5 de setembre MONÓVER. Cucanyes. Teatre: Aula Coturno d'Elda

5 de setembre LLOMBAI. Conferència: "Problemàtica Educativa" per
Carne Miquel.

6 de setembre Cucanyes i Teatre: Pluja amb "Sang i ceba"

6 de setembre LLOMBAI. Conferència: "crisi energètica i possibles
solucions" per Francesc Borràs.

7 de setembre MONÓVER. Festa infantil amb el grup de teatre L'Entau
lat.
Exposició de pintura i Mostra d'Art d'Antoni
miró.
Balls populars i actuació de "Al Tall"

7 de setembre LLOMBAI Carrera de Karts per a xiquets

7 de setembre LLOMBAI. Conferència: "L'agricultura i la seua proble
màtica al País Valencià" per Lluís Font de Mora

8 de setembre MONÓVER. Festa infantil amb el grup de teatre l'Entau
lat -cucanyes.
Balls populars i actuació dels Pavesos

8 de setembre LLOMBAI. Conferència: "Història i situació actual del
País Valencià" per Miquel Àngel Fabra.

9 de setembre LLOMBAI. Concursos i jocs infantils.

10 de setembre MONÓVER. Cucanyes i festa infantil amb el grup de
teatre Mirall

10 de setembre MONÓVER. Balls Populars

10 de setembre LLOMBAI. Concurs de dibuix infantil.

11 de setembre MONÓVER. Festa infantil amb el grup de teatre Mirall.

25 de setembre ALMASSORA. Música: actuació de Rafael Xambó i Gure-Bidea

26 de setembre PORT DE SAGUNT. Conferència: "Bilingüisme i emigració
problemàtica del País Valencià" per Damià Mollà.

26 de setembre LES VALLS. Conferència: "Autonomia i Agricultura" per
Josep Soriano Bessó

26 de setembre CANET D'EN BERENGUER. Conferència: "Autonomia i Cultu
ra" per Josep Piera.

27 de setembre PORT DE SAGUNT. Taula Rodona sobre Autonomia.

27 de setembre SAGUNT. Conferència-col.loqui: "Autonomia i Agricultura
ra" per Josep Soriano Bessó.

28 de setembre LES VALLS. Conferència: "Autonomia i Cultura" per Jo
sep Piera

- 28 de setembre CANET D'EN BERENGUER. Conferència: "Autonomia i Agricultura" per Josep Scriano Bessó.
- 28 de setembre PORT DE SAGUNT. Cinema: projecció de "Salut de lluita".
- 29 de setembre SAGUNT. Cinema : projecció de "Salut de lluita"
- 29 de setembre PORT DE SAGUNT: Conferència: "Autonomia i Cultura" per Josep Miera
- 30 de setembre SAGUNT. Taula Rodona sobre l'Autonomia
- 30 de setembre CANET D'EN BERENGUER. Cinema: projecció de "Salut de Lluita"
- 1 d'octubre VILA-REAL. Aplec de la Plana.
- 1 d'octubre COCENTAINA. Representació teatral de l'obra - SANG I Ceba pel grup PLUJA de Gandia.
- 1 d'octubre MURO. Taula Rodona sobre "Alternatives sindicals a Muro".
- 2 d'octubre VILA-REAL. V^è Aplec de la Plana. Hi participen els grups de teatre T.I.O. d'Almassora i PLUJA de Gandia.
- 2 d'octubre MURO. Sessió de cinema valencià.
- 3 d'octubre ALMASSORA. L'obra SANG I Ceba pel grup PLUJA de Gandia.
- 3 d'octubre ALCOI. Inauguració de la Mostra de la Cultura.
- 3 d'octubre ALCOI. Taula rodona sobre "industrialització i ordenació del territori".
- 4 d'octubre MURO. Conferència de J. Gogóives sobre "Industrialització i urbanisme a Muro"
- 4 d'octubre ALCOI. Conferència sobre "Autonomia i lluita de classes" a càrrec de Rafael Ribó
- 5 d'octubre ALCOI. Conferència sobre: "El País Valencià i el seu àmbit nacional" a càrrec de Vicent Ventura.
- 5 d'octubre LA VALL D'UIXÓ. "La classe obrera i l'Autonomia" per Vicent Pitarch.
- 6 d'octubre MURO. Ricard Pérez Casado parla sobre "La industrialització al País Valencià."
- 6 d'octubre IBI. "per una gestió democràtica municipal" a càrrec de Marius Bevià.
- 6 d'octubre CASTELLÓ. "Volem el País però el volem sencer" per Josep Vicent Marqués i Coordinadora ciutadana

- 6 d'octubre LA VALL D'UIXÓ. "Els orígens del País Valencià" per Toni Roio.
- 7 d'octubre ALCOI. Miting: "Els treballadors i l'autonomia"
- 7 d'octubre CASTELLÓ. Projectió de "Noticiari català". Presentació de Josep Maria Forn.
- 8 d'octubre Recepció dels Congressistes i visita a la Mostra de la Cultura Catalana. ALCOI
- 8 d'octubre ALCOI. Visita al Casal de Sant Jordi.
- 8 d'octubre ALCOI. Visita a la Mostra d'Artesania i Indústria.
- 8 d'octubre ALCOI. Visita a la Mostra d'Artesania i Indústria.
- 8 d'octubre ALCOI. Visita i explicació de les instal·lacions d'una fàbrica.
- 8 d'octubre ALCOI. Dinar de Germanor.
- 8 d'octubre ALCOI. Acte final de l'àmbit d'Indústria
- 8 d'octubre ALCOI. Sopar
- 8 d'octubre MURO. Gran Festival per l'Estatut amb actuació de grups de danses, entrega a la banda de música de Muro d'una placa per la tasca que ha portat dins de la Cultura popular nacional. Actuació de la mencionada banda que tocà música festera, parlament de Ricard Pérez Casado i actuació de Lluís Miquel i els quatre 2.
- 9 d'octubre ALCOI. Eixida cap a València per assistir-hi als actes del dia 9 d'octubre.
- 10 d'octubre CASTELLÓ. Projections de televisió en català. Presentació Sergi Schaft i Anna Balletbó
- 11 d'octubre CASTELLÓ. Miquel Porter presentà les cintes: Història del cinema català. Documentals valencians 1909-10, pel·lícules còmiques valencianes i la Ràbia.
- 11 d'octubre LA VALL D'UIXÓ. "El País Valencià i el seu àmbit nacional" per Josep Lluís Blasco
- 13 d'octubre VINARÒS. "Per uns ajuntaments democràtics valencians" per Marius Bevià
- 14 d'octubre VILA-REAL. Taula Rodona sobre els Partits i l'Autonomia.
- 15 d'octubre CASTELLÓ. "L'Autonomia al País Valencià a través dels diferents avantprojectes d'estatuts" per Josep Lluís Blasco.

- 15 d'octubre CASTELLÓ. Homenatge a Gaietà Huguet.
- 16 d'octubre CASTELLÓ. Festa popular "Volem l'Estatut": Recital de poemes de la resistència, parlaments de representants dels Països Catalans; lectura del Manifest de l'àmbit d'Institucions i l'actuació del grup Al Tall.
- 16 d'octubre Dinar de germanor al restaurant del desert de les palmes.
- 16 d'octubre Acte acadèmic de l'àmbit d'Institucions. Visita al Museu d'Art Contemporani VILAFRANCA
- 17 d'octubre BURJASSOT. Presentació setmana cultural.
- 18 d'octubre TORRENT. "La qüestió nacional al País Valencià" a càrrec de Vicent Ventura.
- 18 d'octubre BURJASSOT. "Reivindicació de l'idioma, avui, al País Valencià" a càrrec de Vicent Franch.
- 19 d'octubre BURJASSOT. "El País Valencià i el seu marc nacional" a càrrec de Josep Lluís Blasco.
- 20 d'octubre TORRENT. Volem el País però el volem sencer" a càrrec de Josep Vicent Marqués.
- 20 d'octubre BURJASSOT. "L'Església al País Valencià" a càrrec del canonge Josep Espasa i Signes.
- 21 d'octubre VALÈNCIA. "Nazionalità e Regionalità nell'Europa Occidentale" a càrrec de Sergio Salvi.
- 21 d'octubre BURJASSOT. Recital d'Al Tall. "Homenatge a Vicent Andrés Estellés", parlarà Badia Marín.
- 22 d'octubre BURJASSOT. Festa Major.
- 22 d'octubre VALÈNCIA. "Condicionaments Econòmics de l'Autonomia" Taula Rodona.
Dinar de Germanor
Acte Acadèmic final de l'àmbit d'Economia.
Premis Octubre 1977
- 22 d'octubre TORRENT. Concert de la Banda de Música de Torrent amb motiu de l'homenatge que li feu la Comissió del Congrés de Cultura Catalana de Torrent
- 23 d'octubre VALÈNCIA. Marxa al Puig
- 23 d'octubre EL PUIG. Primera part del recital
Teatre per a xiquets
Recital de poemes de la resistència
final de la Campanya per l'ús oficial del català.
Dinar de Germanor
Segona part del Recital
Parlaments dels Partits Polítics assistent

CONSELLS POPULARS DE CULTURA CATALANA

Els Consells Populars de Cultura Catalana són una institució creada al País Valencià, en octubre del 1976 i després d'una sèrie de treballs preliminars, dedicada a:

- a) actuar com a element mobilitzador unitari de la consciència nacional al País Valencià, a través de tasques concretes a cada població i cada comarca, tant com a nivell de tot el país.
- b) incidir, per mitjà d'activitats de formació, en l'eixamplament i en l'afermament d'aquesta consciència, preservant el nostre poble de les ideologies despersonalitzadores que li són subministrades per la força des de posicions de preeminència social.

Atents a aquests dos objectius, els CPCC s'han estès arreu del país i fins i tot hi ha hagut contactes per tal d'establir-los a la resta dels Països Catalans.

Reproduïm tot seguit els exemplars fins ara apareguts del seu "Butlletí", en els quals hom trobarà nombroses dades i matisacions sobre aquesta tasca.

---

consells populars de cultura catalana

---

país valencià

BULLETTÍ 1

desembre 1976

La defensa de la reivindicació nacional catalana adquireix ara, al País Valencià, una importància decisiva, en el marc del combat - per les llibertats democràtiques. Per això prenen més força, també, els atacs contra l'entitat nacional dels Països Catalans, contra la llengua i contra les institucions construïdes.

Prohibicions, multes, amenaces, atemptats... Per tota mena de mitjans actuen els qui volen impedir l'accés del País Valencià a una vida lliure o, almenys, de limitar al màxim l'amplària d'aquesta llibertat.

Els CONSELLS POPULARS DE CULTURA s'enfronten decididament a aquesta situació perquè entenen que per al nostre poble, és vital una victòria en aquests moments, després de tants anys de treballar en circumstàncies de derrota. Així, cal multiplicar els actes i estendre per tot la clara comprensió i la defensa dels drets nacionals dels Països Catalans, respondre a les emboscades antidemocràtiques reforçant i ampliant les àrees de llibertat aconseguïdes. I, sobretot, és necessari que aquesta acció, mòbil bàsic de l'existència -- dels CONSELLS, arribe a tots els punts del País; directament, perquè a cada lloc hi actuen o, indirectament, perquè a tot arreu arribe informació de què defensem i per quins mitjans.

Tots els valencians que siguem democrates sincers i que vulguem treballar per a aconseguir les llibertats nacionals dels Països Catalans, expressades ara en l'exigència d'autogovern del Principat, les Illes i el País Valencià, són membres potencials dels Consells i cal que en siguem de fet. A totes les poblacions i comarques de les nostres terres ha d'haver-hi un CONSELL.

Aquest és el primer número del nostre Butlletí. El traurem cada mes amb les notícies del mes anterior.

Desitgem que aquests fulls serveixen de vincle organitzador

EDICIONS

Prenent com a base la publicació, per un grup d'independents, de l'Avantprojecte d'Estatut del País Valencià conegut com a Estatut d'Elx, els Consells hem iniciat una col·lecció d'opuscles que considerem d'utilitat immediata. Com a número 2 de la sèrie hi ha actualment en premsa el fullet Per l'oficialitat de la llengua catalana al País Valencià. El número 3, que també apareixerà aviat, és un opuscle sobre Què són els Consells. Fora de col·lecció estem editant un calendari de butxaca per al 1977. Al mateix temps, s'està redactant diversos treballs encarregats per nosaltres a distints especialistes, sobre temes d'història o política nacional.

MATERIALS DE PROPAGANDA

Com a suport per a les nostres activitats, tenim diversos materials que cal difondre i vendre. Cal demanar-los amb una anticipació, almenys, de 15 dies, i pagar-los -excepte durant una Festa de l'Autònomia- contra reembossament. Disposem de:

Mapes dels Països Catalans	25 ptes.
"Qüestió de noms", de Joan Fuster	30 "
Samarreta amb inscripció "País Valencià"	100 "
Encenedors "Generalitat per al País Valencià"	75 "
Disc d'"Els segadors"	125 "
Samarretes amb inscripció "Països Catalans"	150 "
Carteres de llumins	5 "

ACTIVITATS DE NOVEMBRE

REUNIONS

<u>Data</u>	<u>Població</u>	<u>Assistents</u>	<u>Procedència</u>
6	Alcoi	14	Alcoi, Ibi, Cocentaina i Muro del Comtat
13	Alacant	10	Alacant, Elx, Mutxamel i Sant Joan d'Alacant
23	L'Alcúdia de Crespins	13	L'Alcúdia, Xàtiva i Canals
24	Gandia	7	Oliva i Gandia
27	Castelló de La Plana	6	Castelló i Vall d'Uixó
30	Ontinyent	17	Ontinyent, Albaida, Palomar i Castelló de les Cerres

ACTIVITAT DE PUBLIQUES

<u>Població</u>	<u>Data</u>	<u>Nota</u>
Alcoi	27	Presentació del Congrés de Cultura Catalana a càrrec de Joan F. Mira
Alcoi	30	Inauguració d'un curs de llengua catalana, per Josep Iborra.
Ibi	27	Participació del Consell en una trobada excursionista

CONSELLS QUE FUNCIONEN

<u>Comarca</u>	<u>Nombre</u>	<u>Membres</u>	<u>Comarca</u>	<u>Nombre</u>	<u>Membres</u>
l'Alcoià	1	5	l'Alacantí	2	17
la Costera	2	12	l'Horta	2	9
Marina Baixa	1	9	Marina Alta	1	16
Totals:	4	26		5	42

Totals generals: 9 Consells i 68 membres.-

CURSOS DE FORMACIÓ POLÍTICA

Aquests Cursos consisteixen en estatges d'un cap de setmana. S'hi celebren sessions, bàsicament, sobre Història del País Valencià, relació entre qüestió social i qüestió nacional i sobre la resolució del problema nacional en un futur democràtic.

<u>Comarca</u>	<u>Data</u>	<u>Comarca</u>	<u>Data</u>
l'Horta sud	15-I-1977	l'Alcoià	22-I-1977
l'Alacantí i les Marines	29-I-1977	la Costera	5-II-1977

EXTRET DEL DOCUMENT FUNDACIONAL DELS CONSELLS (2 d'octubre, 1976)

1.- Els Consells Populars agrupen persones d'una mateixa localitat o comarca o bé d'un mateix àmbit professional, interessades en els objectius esmentats / lluita per la democràcia i les aspiracions no

cionals del nostre poble/

2.- Els Consells populars són independents de les opcions polítiques de partit que puguin tenir els seus membres.

3.- Els Consells Populars col·laboraran amb totes les forces democràtiques que lluiten per la defensa de les llibertats nacionals dels Països Catalans.

4.- Els Consells Populars tenen un caràcter provisional com a conseqüència del període de transició que pretenen cobrir.

Les empreses més immediates dels Consells seran:

1.- Promoure tota mena d'activitats que contribueixen al desenvolupament de la consciència nacional popular.

2.- Promoure la coordinació dels Països Catalans en tots els ordres (primerament el cultural) a fi d'acabar amb la fragmentació, que és la base de la seua provincialització.

3.- Aconseguir que des del primer moment l'Estatut d'Autonomia o qualsevol altra forma d'autogovern que obtinguen el País Valencià, el Principat i les Illes, contemplin l'estructuració política del conjunt dels Països Catalans.

4.- Restituir el català com a llengua oficial del País Valencià i de la resta dels Països Catalans."

CAP A LA CREACIÓ DE LES COORDINADORES DELS CONSELLS !

En crear els Consells Populars ens vàrem fixar uns objectius immediats i uns terminis. En la mesura possible i malgrat les incidències imprevisibles, els terminis s'han anat complint. Tanmateix hi ha un aspecte encara deficient i que sens dubte té una importància capital. Es tracta de la creació i l'engament de les coordinadores de Consells, tant a nivell comarcal com a nivell general. Resulta evident que quan tindrem aquests organismes consolidats la tasca dels Consells resultarà més efectiva.

=====

BUTLLETÍ DELS CONSELLS POPULARS DE CULTURA CATALANA / NUM. 1

PAÍS VALENCIÀ - DESEMBRE / 1976.

=====

---

consells populars de cultura catalana

---

país valencià

DUBLETTI 2
gener, 1977

La present i definitiva crisi del franquisme es caracteritza, entre altres trets, per l'intent d'apropiació, des de les mateixes bases antidemocràtiques, de les reivindicacions nacionals d'Euzkadi, Galícia i els Països Catalans. Evidentment, aquests inesperats defensors de les llibertats nacionals es veuen obligats en utilitzar-les com a coartada, a desvirtuar-les, perquè es troben enmig de dues pressions: d'una part, han de declarar-se favorables a les reivindicacions nacionals, obligats pels moviments populars a favor de l'autogovern; de l'altra, el seu franquisme - els fa retallar aquestes demandes.

Així es pot comprendre el canvi de posició de Suárez davant la llengua catalana, la petició d'autonomia feta per la diputació provincial de València, la de cooficialitat idiomàtica presentada per l'ajuntament de Ciutat de Mallorca, les al·lusions als Països Catalans i el cant d'"Els segadors" per Socias Humbert, les ganyotes nacionalistes de Samaranh, etc. Coneguts enemics de les llibertats dels Països Catalans i individus plenament castellanitzats es donen així la mà en un moviment inacceptable d'engany. Davant d'això, els ciutadans dels Països Catalans hem de prendre dues actituds simultànies i coordinades. La primera és exigir d'aquesta gent l'exacte compliment de les seues promeses, tot denunciant-ne les contradiccions (per exemple, els valencians hem de reclamar el mateix "status" idiomàtic que s'ha promès al Principat, atès que es tracta d'una mateixa llengua i d'un mateix "problema"). La segona és, a través dels nostres partits i organitzacions polítiques, aprofundir en les nostres reivindicacions i no permetre que siguin vexades ni disfressades amb simulacions dels enemics perpetus de la nostra nacionalitat.

C R O N O L O G I A

En aquesta secció del "Butlletí" oferirem cada mes una breu ressenya d'alguns esdeveniments significatius, especialment de caràcter polític.

Novembre

30-3 desembre.- Visita de Juan Carlos I al País Valencià. Diferents autoritats li fan peticions d'autonomia regional

Desembre

- 1.- Presentació del Congrés de Cultura Catalana a Madrid.
- 2.- La Taula de Forces Polítiques i Sindicals del País Valencià (amb la reserva dels vots d'UGT i PSOE) no ratifica l'acord pres a Madrid per diferents instàncies polítiques de l'Estat, sobre negociació amb el govern, per tal com el considera marginatori.
- 8.- Es comunica en la premsa que l'organització del PCE al País Valencià s'ha convertit en Partit Comunista del País Valencià.
- 15.- Referèndum sobre la reforma política del franquisme. En dies anteriors, l'oposició democràtica ha realitzat nombroses activitats propugnant l'abstenció, entrebandades per l'actitud del règim. El País Valencià dona xifres altes de participació. En la propaganda governamental s'utilitza el català i el terme País Valencià.
- 19.- A Vinaròs i per iniciativa del PSAN, es reuneixen representants d'aquesta organització i del Partit Carlí i el Moviment Comunista de les Illes, Principat i País Valencià.
- 20.- Suárez fa a Barcelona declaracions relativament favorables als drets del Principat i es declara partidari de la instauració paulatina de la cooficialitat idiomàtica.
- 21.- L'ajuntament de Ciutat de Mallorca demana la cooficialitat.
- 22.- La diputació provincial de València sol·licita autonomia per a la "región valenciana".
- 22.- Roda de premsa a Madrid d'UDPV, MCPV, PSPV, PDEPV i Partit Carlí del País Valencià; s'hi reivindica la presència d'una delegació valenciana en la comissió encarregada de negociar amb el govern.
- 22.- Homenatge a Joan Fuster, a Sueca. Hi intervien representants dels partits.
- 27-30.- Convenció Liberal Europea a Vila-real, amb destacada participació del PDLPV.

CURSOS DE FORMACIÓ POLÍTICA

Seguint amb la informació del "Butlletí" anterior, ens cal assenyalar que s'està estudiant la fórmula per a donar la major agilitat possible a aquests Cursos; entre altres coses, s'ha pensat

en donar als participants, quinze dies abans de l'estatge, material bibliogràfic adequat perquè preparen els col·loquis del curs.

L'estructura d'aquests Cursos serà la següent:

1ª part:

- tema I.- Conceptes generals de teoria política.
- tema II.- Síntesi històrica dels Països Catalans.
- tema III.- L'Autonomia i els Estatuts.
- tema IV.- Llengua i cultura; oficialitat.

2ª part:

Conversa lliure

3ª part:

- tema V.- Problemes econòmics dels Països Catalans.
- tema VI.- Les classes socials i la qüestió nacional.
- tema VII.- País Valencià i Països Catalans.

4ª part:

conversa lliure

D'altra part, el calendari de Cursos que donàrem en el "Butlletí" anterior queda modificat així:

Comarca	I	II	Data
L'Alacantí, la Costera, el Comtat			
la Marina Baixa i la Marina Alta			22-I-77
l'Horta Sud i la Costera			29-I-77
la Marina Alta i la Vall d'Albaida			5-II-77
Horta Nord i el Camp de Túbia			26-II-77

Considerant, és clar, que cada curs ocupa dos dies consecutius.

=====

EDICIONS I MATERIAL

=====

A banda dels materials esmentats en l'anterior "Butlletí", tenim els següents:

Samarretes amb la inscripció "País Valencià"	100 ptes.
Adhesiu "El català, llengua dels valencians"	8 "
Clauers	35 "
Cartells de Companys i Macià	60 "
Calendaris "Consells Populars de Cultura Catalana"	

=====

COORDINADORA

=====

El 15 de gener es celebrarà una reunió de representants de catorze comarques. Entre altres importants temes a tractar hi ha el de la creació de coordinadors provisionals per a comarques i l'elecció de la Coordinadora provisional del País Valencià.

ACTIVITATS / DESEMBRE

reunions

data	Població	Assistents	Procedència
2	Silla	12	Aldaia, Torrent, Catarroja, Massanassa, Albal, Silla i Beniparrell
10	València	12	València
11	Alacant	5	Alacant
13	Museros	6	Museros
15	Pobla de Vallbona	14	Llíria, Pobla, Bótera i Benaguasil
15	Carcaixent	12	Carcaixent, Alzira, Carlet
20	Vinaròs	13	Vinaròs i Benicarló
23	Xixona	10	Xixona
28	Silla	9	Silla
28	Silla	10	Albal, Massanassa, Catarroja, Aldaia, Alaquàs i Torrent
29	Carlet	10	Carlet i Benivodo
29	Alcoi	32	Muro, Alfafara, Igres, Benilloba, Alcoi, Cocentaina, Ibi i Onil
total:		145	

actes públics

lloc	Data	Acte
Xàtiva	16	"Problemes econòmics al P.V.", E. Lluch
Xàtiva	17	Recital de V. Andrés Estellés
Xàtiva	18	Taula rodona sobre Autonomia
Xàtiva	19	Descobriments placa Jaume I, parlament de Camarena Lahiques
Torrent	20	"Economia i caixes d'estalvi" J. Palafox
Torrent	21	"Marxisme i cristianisme"
Torrent	22	"Autonomia i P.V.", V. Miquel i Diego
Xixona	26	Homenatge Jaume I, descobriments d'una placa actuació dels Pavesos

nous consells

comarca	nombre	membres	comarca	nombre	membres
Vall d'Albaida	1	10	la Costera	1	5
Camp de Túria	1	17	Ribera Alta	1	7
Total nous consells:		4	Total membres nous:		39
Consells anteriors:		9	Membres anteriors:		68
		13 Consells			107

---

consells populars de cultura catalana

---

país valencià

BUTLLETÍ 3

febrer, 1977

El mes de gener es va caracteritzar per l'existència de greus tensions socials i polítiques a tot l'Estat espanyol, que culminaren amb una sèrie d'assassinats, executats, sembla, per l'extrema dreta, i en qualsevol cas desinats a torpedejar els projectes democràtics.

Dins d'aquest marc es produeix una agitació també important sobre la qüestió de les nacionalitats oprimides, tant des de les posicions del règim com de les de l'oposició democràtica. En el pas cap a la democràcia, la necessitat de resoldre el problema nacional apareix en primera línia. Sobre això hem elaborat un breu informe, centrat en els punts més destacables del tema, des de l'angle del País Valencià.

I

Actitud del govern. Seguint amb la seua tàctica ja coneguda, ha fet determinades concessions d'escasa importància, algunes de les quals, malgrat tot, li han creat problemes amb els seus funcionaris. Convé relacionar el decret permetent la inscripció de noms de fonts en català, gallec i euskera i derogant implícitament les normes de la guerra que ho prohibien. Igualment, l'autorització de la bandera nacional basca, la promesa d'una gradual implantació de l'oficialitat de l'euskera, però, d'altra part, la remissió del retorn dels furs bascos robats per Franco, a la decisió d'unes futures Corts espanyoles democràtiques,

Dins d'aquest apartat cal també citar certes actituds dels funcionaris del règim al Principat, al País Valencià i a les Illes. Per exemple, la presència de Socias Humbert en l'enterrament de Pallach (hi cantà, fins i tot, "Els segadors"), el canvi de nom del carrer General Goded pel de Pau Casals (que tenia abans de 1939); la restitució del rètol de "Palau de la Generalitat", a Barcelona, a allò que fins ara es deia "Diputación Provincial", la demanda d'autonomia feta per la diputació provincial d'Alacant (mentre el seu president, Jordi Silvestre, reclamava inútilment perquè es separés del "valencià" respecte de la llengua catalana), etc. Tot aquest procés ha volgut acabar, fora ja dels límits de gener, amb el decret pel qual es crea la possibilitat de mancomunar-se distintes diputacions provincials, les quals gaudirien, juntes, d'un règim especial en determinades competències.

II

Atacs de la dreta. La ciutat de València ha sofert una pintada, - prou extensa, amb frases del tipus "Som valencians, no catalans", "Fora el capitalisme català", "Fora renegats i colonialistes", "catalanistes traïdors", etc. El color de les lletres és blau. Paral·lelament i alternativa, als diaris de València i d'Alacant es manté la continuada campanya contra la catalanitat del País Valencià. Dins de la mateixa maniobra hi ha la creació o l'enfortiment de partits polítics de la dreta com el Partido Popular o l'Acción Regional Valenciana. Aquest darrer (que dirigeix regionalment Vicente Giner Boira, i, per a tot l'Estat, Laureano López Rodó) ha fet un especial èmfasi en l'antit Catalanisme, tant en declaracions polítiques de López com de Giner. Cal remarcar que mentre aquest partit es diu al Principat, "Acció Regional Catalana", al País Valencià signa sempre com a "Acción Regional Valenciana". En castellà. Dels mateixos sectors (reforçats per Sevilla Andrés i per l'ajuntament de València) venien els atacs contra l'ajuntament de Ciutadella, per haver demanat la cooficialitat del català per a les Illes i per al País Valencià. Sevilla féu, a més a més, a Madrid, una conferència contra la catalanitat valenciana.

III

Polèmiques democràtiques. Hi ha hagut, durant gener, algunes polèmiques entre partits o entre personalitats, sobre punts que es relacionen amb el fet nacional. La més important és, sens dubte, la mantinguda entre el PSPV i el PSOE, tot i que no va passar de l'inici, - sense que s'arribés a realitzar el debat públic que el PSPV reclamava i que el PSOE acceptà, arran de l'anunci que el PSOE tindria el seu Congrés del País Valencià (el 30 de gener; fou postposat per a març) i el rumor que s'hi produiria un canvi de nom del partit pel de Partit Socialista Obrer del País Valencià. El PSPV l'acusava d'oportunisme i de "menyspreu pels problemes específics del País Valencià", argumentant la seua afirmació amb diversos detalls, alguns dels quals foren posteriorment desmentits pel PSOE.

No arribà a derivar en polèmica un escrit de Joaquim Maldonado i Chiarri (UDPV), publicat a "Las provincias", contra els partits sucursalistes actuants al País Valencià, i especialment contra determinades declaracions dels seus dirigents, contràries a les reivindicacions valencianes (Carrillo, Azcárate, Múgica, Tierno ...).

Hi hagués una altra polèmica formada per una trilogia d'articles publicats per J.A. Noguera Puchol (DIV, pròxim al PCPV) a "El País", sobre l'exclusió del País Valencià de la comissió negociadora amb el govern, que ell justificava com a culpa exclusiva dels valencians, i una altra de F. de P. Burguera, a "Levante", responent-li. Burguera denunciava la incoherència de Coordinación Democrática quant a la defensa de les reivindicacions valencianes, ja des del seu mateix origen, i ho connectava amb la distinta política seguida pels partits estatals en la Taula respecte de la que feien les seues centrals a Madrid, així com amb el fet que l'exclusió dels valencians és produïda d'un pacte entre determinades forces de nivell estatal.

IV

Escissions i sortides, al Principat. Sense que, de moment, hagen tingut repercussions pràctiques al País Valencià, al Principat es produïren en gener fets que potser en el futur introduiran factors semblants en l'esfera política valenciana. El primer d'ells és l'escissió produïda al PSAN, per un sector, sembla que reduït, en desacord amb la nova línia del partit, marxista-leninista. Han sortit dirigents com Joan Armet. També al PSC (Congrés) hi ha hagut sortides de dirigents destacats, entre ells Jordi Gil i Joan R. Colomines, els quals al·legaven rebiesa del partit davant el fet dels Països Catalans.

V

La conclusió bàsica que cal extreure d'aquest panorama és, creim, que malgrat la importància objectiva adquirida per la qüestió nacional al País Valencià, present en els punts citats i en molts d'altres cal encara un esforç de clarificació a tots els nivells, que, d'una part, constitueisca un molt ampli sector nacionalista arreu del país i, de l'altra, col·labore a fer dels partits polítics democràtics autèntics i responsables defensors dels drets nacionals del poble valencià, per damunt dels prejudicis heretats i de les temptacions de renunciar a un tractament real d'aquesta qüestió, per necessitats electoralistes o de qualsevol altre tipus. Els Consells han d'actuar molt directament en aquest sentit.

CRONOLOGIA

Gener

- 4.- Apareix la notícia que el PSOE té en projecte reestructurar-se i canviar les seues sigles per les de PSOPV. El PSPV denuncia aquesta possibilitat com a oportunitat i emplaça el PSOE a un debat públic sobre la qüestió nacional. El rumor és desmentit.
- 8.- S'autoritza la inscripció de noms propis, al registre civil, en català, gal·lic i euskera.
- 11.- S'informa que l'OICE s'ha convertit en OIC i que potser la del país esdevindrà Organització d'Esquerra Comunista del PV.
- 12.- La Taula proposa a la plataforma d'Organismes Democràtics una campanya pro-autonomia, sense exclusió del País Valencià ni Galícia, proposta que és acceptada.
- 14.- Gran jornada de lluita, a València, a favor de les reivindicacions de la construcció i el metall.
- 15.- Rafael Terol (UDPV), batlle d'Alcoi, pronuncia una conferència sobre l'autonomia, demana la cooficialitat i admet una relativa existència als Països Catalans.
- 20.- La Diputació d'Alacant demana l'autonomia.
- 28.- S'informa que l'agrupació local del PSP a la Vall d'Uixo (uns 20 o 25 membres) s'ha escindit, després d'algunes tensions sobre la qüestió nacional).
- 29.- El governador civil de València prohibeix el Congrés constituent del PSPV (havia de començar el 2 de març). El partit anuncia que formarà una coalició electoral amb la federació regional valenciana del PSP.

< PER LA CIUTAT DE LA
LA LLINGUA CATALANA
AL PAIS VALENCIA >
JOUER D'OXIP

CULTURA CATALANA

A l'hora de definir què és per a nosaltres el concepte de cultura catalana ens ha semblat escaient d'utilitzar, al menys en part, les posicions contingudes en la Ponència sobre els continguts culturals del Congrés de Cultura Catalana elaborada pel Secretariat Cultural (1976) aprovada pels representants de tots els Països Catalans, adaptades a les nostres necessitats. Aquest document, que ha tingut una àmplia difusió, és la base, doncs, del que presentem a continuació - el qual oferim com a text de discussió per a tots els Consells, i posterior aprovació amb les esmenes que calga.

1.- Sentit de cultura

Els Consells Populars de Cultura Catalana entenen aquest terme --cultura-- en tota la seua amplitud i no sols en l'estreta concepció literària del concepte i consideren que el protagonista col·lectiu d'aquesta cultura són els homes i les dones que viuen i treballen als Països Catalans; que modifiquen les condicions naturals del medi on viuen, mitjançant el seu treball, malgrat unes adverses condicions socials i polítiques.

Sóm, a més, plenament conscients de la prolongada situació d'anormalitat en què es mou la nostra cultura i denunciem el fet que el nostre poble no tinga l'estructuració que li correspon, i que la seua cultura tampoc no tinga el suport suficient, d'una banda, ni les institucions polítiques pròpies, de l'altra. Aquest estat d'anormalitat s'ha agreujat, encara, durant els anys del franquisme, en els quals la cultura catalana ha estat considerada subversiva i com a objectiu a destruir i eliminar pels mitjans que fos. Per això mateix, també, la cultura catalana ha representat un front de resistència i de revolta i crítica contra la situació repressiva i l'estructura social i política que ens era imposada. Actualment vivim un moment de retrobament a tota dels Països Catalans, tot i les maniobres contràries, el qual permet la construcció de nous continguts i noves formes per a la vida col·lectiva. Entre ells hi ha la cultura que cal configurar i que s'està configurant com a nova. El procés modern d'incorporació del nostre poble als corrents socials i polítics contemporanis ha passat per la voluntat de retrobament de la nostra identitat nacional i, en l'expressió d'aquesta voluntat, la cultura ha hagut de tenir un lloc de combat i ha hagut de suplir durant llargs períodes tot allò que no teníem.

Ara, en parlar d'una nova cultura, ens adreçem a un futur en el qual creiem i en el qual també els Països Catalans, amb plena personalitat nacional reconeguda, tindran els organismes socials i polítics propis d'una societat lliure. Aleshores, la nova cultura haurà de jugar la llibertat, sense la qual no hi ha creativitat, amb la capacitat de mobilització social, sense la qual no hi ha justícia.

2.- El sentit de catalanitat

Afirmem que la cultura catalana és la de tots i cadascun dels Països Catalans. Aquesta és una reivindicació eminentment popular i ens cal defensar-la i estendre-la. Una manifestació essencial de la unitat cultural i de la realitat comuna de la societat nostra és la llengua catalana.

El fet que molts sectors immigrants encara no hagen tingut accés a la cultura i la llengua pròpies dels Països Catalans és només conseqüència d'una política repressiva i autoritària, tendent, d'una banda, a anul·lar la nostra realitat com a poble i, d'altra, a mantenir la marginació social de l'immigrant.

Ens és necessari un procés d'identificació col·lectiva que supere les falses identifiacions de la reivindicació cultural i lingüística catalana, amb els interessos de la burgesia, així com l'acusació de culturisme que la separaria de la base popular.

Aquestes dues superacions signifiquen que la unitat en la catalanitat no és sols geogràfica sinó profunda, i que penetra realment en el domini de les realitats socials. Al País Valencià no cal demostrar que ni la cultura catalana es distreu de les tasques democràtiques ni representa una evasió davant les lluites polítiques. La lluita mantinguda per defensar-la, des del 1.939, ha demostrat que només el centralisme i els seus aliats i servidors han aturat l'expansió d'una llengua i una cultura cap a ser plenament sentides per tot un poble i portades cap a la lluita política per les llibertats democràtiques i nacionals.

La nova catalanitat és el resultat de tot un procés històric i de tot un afany col·lectiu. És també el resultat del no del nostre poble a la situació establerta pel Tractat dels Pirineus, que mutilà el nostre territori en incorporar la Catalunya Nord a l'Estat Francès, dels Decrets de Nova Planta que ens furtaren l'autonomia i oprimiren el nostre idioma, per la derrota republicana de 1.939, que propicià la impossibilitat per al País Valencià i les Illes d'assolir l'autonomia

a què aspiraven i que desfèu l'obra de la Generalitat de Catalunya i suspengué l'Estatut del Principat. És també resultat del no del nostre poble que, en els anys de la postguerra, va mantenir-se en situació de lluita i va possibilitar l'enllaç amb les noves onades d'oposició contra la dictadura feixista. La línia d'aquest procés històric ha estat sempre a favor de la restauració de tots els drets dels Països Catalans i, entre ells, els de l'idioma, per a la qual ha reivindicat un ús ple, sense mai admetre cap limitació ni per raons culturals ni per raons sociològiques. Els Consells exigeixen, d'acord amb això, l'oficialitat exclusiva de la llengua catalana en tot l'àmbit dels Països Catalans, per tal de retornar a la situació abolida per la força de les armes en el segle XVIII.

3.- Sentit de poble

Es indispensable per al futur dels Països Catalans que hi siga constant la presència de les idees relatives a la seua unitat nacional, així com aquelles reivindicacions polítiques a les quals té, com tot poble, dret absolut.

Aquest sentit de poble sencer que volem impulsar, no es defineix només per una base ètnica o de manera de ser, sinó també per una voluntat de ser catalans. Aquesta voluntat dóna lloc a diverses opcions polítiques que cal conjuntar cap a la transformació de la societat en un estadi que elimine qualsevol forma d'opressió nacional o de classe.

Per a aconseguir-ho cal lluitar, en primer lloc, contra les actituds contràries als interessos dels Països Catalans que fins ara s'han pogut mantenir emparades per la repressió del règim establert, però que en una situació democràtica no poden tenir lloc. Al mateix temps, cal fer ben clar que tota actitud de passivitat o de neutralitat davant el fet català significa automàticament col.laboració amb l'opressió.

(La decisió de redactar el text precedent perquè fos discutit - pels Consells, fou presa en la reunió coordinatòria del dia 15 de gener.)

VOLEM
LA
GENERALITAT

NOVA PUBLICACIÓ DELS CONSELLS

Els Consells hem publicat, com es decidí en la reunió d'octubre de 1.976, el número 2 de la nostra col·lecció d'opuscles, amb el títol Per l'oficialitat de la llengua catalana al País Valencià (1977). És tracta d'un fullet de 21 pàgines en què s'estudia el tema d'acord amb l'índex següent: Els precedents; la qüestió diplomàtica en els projectes d'Estatut anteriors; opinions a adoptar; plasacions de les alternatives; congruència del principi de territorialitat amb el marc d'una política d'Estat; la llengua de l'Estat espanyol; inviabilitat d'una política de cooficialitat al País Valencià; la trampa del bilingüisme; coigualtat i imperialisme lingüístic; protecció dels drets individuals; comarques interiors; l'unilingüisme com a factor d'unitat dels Països Catalans; la nostra integració en el conjunt internacional. Com es pot veure per aquest sumari, l'obra tracta, d'una manera molt condensada i clara, tots els problemes que es poden deduir de la necessària oficialitat del català al País Valencià i a la resta dels Països Catalans i, després d'unes anàlisis molt acurades amb exemples sobre aquestes qüestions a diversos Estats, opta per l'oficialitat exclusiva de la llengua.

MANIFEST COMUNISTA DEL PAIS VALENCIA

És aquesta una publicació del grup denominat Comunistes Valencians Independents (CVI) i va aparèixer a l'octubre del 1976. Té 130 pàgines molt atapeïdes de text i dividides en tres grans apartats: El problema nacional i la lluita de classes; Trajectòria històrica del País Valencià, dins els Països Catalans i l'Alliberament nacional i l'internacionalisme proletari. Conté, a més, una breu introducció i un resum de les alternatives polítiques a adoptar, d'acord amb la línia ideològica de l'obra la qual és, probablement, el primer intent d'anàlitzar en extens la qüestió nacional del País Valencià, des d'una òptica marxista-leninista. Els autors defensen la inseparabilitat teòrica i pràctica entre l'alliberament nacional i l'alliberament de classe, la Generalitat creada en el mateix moment en què s'assolesca la democràcia, i com a pas previ a l'exercici del dret a l'autodeterminació; la federació dels Països Catalans; l'oficialitat exclusiva del català, darrera d'un període de transició a pactar, etc. Es tracta, al capdavant, d'una obra ben completa, que sens dubte dotarà de matèria de reflexió a tots els qui s'interessin per la qüestió nacional al nostre país.

CURSOS DE FORMACIÓ POLITICA

Durant el mes de Gener, s'ha dut a terme, tres dels quatre Cursos que hom havia programat. Un a Alcoi, un altre a Benidorm i un altre a Torrent. El curs per diversos motius ajornat, estava programat per a Xàtiva.

Cursos realitzats

<u>Dies</u>	<u>Població</u>	<u>Assistents</u>
22 i 23	Alcoi	20
22 i 23	Benidorm	19
29 i 30	Torrent	<u>28</u>
	Total	67

Estret de les informacions que de cada curs han rebut

Els temes que major interès despertaren varen ser:

- a- El referent a l'Estatut d'Autonomia.
- b- El referent a l'ús oficial del català.
- c- Les Converses Lliures, on els temes d'actualitat política eren els més tractats.

Les participacions, per part dels assistents, en tots els punts tractats, foren nombroses.

Autocrítica dels Cursos. Aquest va ser el tema amb el qual solien acabar els Cursos. Dels seus informes, treiem:

- a- La qüestió dels locals. Totes les informacions coincideixen en la necessitat de dormir al mateix lloc on es fa el curs. Per aixó, els Cursos prevists es retardaven uns dies fins que trobem lloc on es puga dormir.
- b- També van apuntar la necessitat d'ampliar el material de les carpetes que hom entregava. Sobre el mateix punt tots coincidien que les carpetes devien ser entregades, com teníem previst, quinze dies abans de començar el curs.
- c- Sobre el nivell dels Cursos hom apuntà que calia organitzar-ne de distints nivells, segons els coneixements bàsics dels participants, tot per trobar una major efectivitat a les sessions.

EDICIONS I MATERIAL

CONCEPTE	PREU COST	PREU VENDA
Adhesiu "Si manara el Poble no contaminarien l'Albufera. Volem la Generalitat"	15	25
Adhesiu "El català, Llengua dels valencians"	15	25
Rètol per a botigues: "Tancat" i "Obert"	10	15
Cartell "La Gallineta diu que no"	50	75
Cartell "Macià" i "Companyes"	50	60
Carters amb inscripcions patriòtiques	35	50
"Per l'oficialitat de la llengua Catalana al País Valencià"	25	30
"Qüestió de noms"	25	30
"Estatut d'Elx"	25	25

ACTIVITATS

LLOC	DATA	ACTE
Petrer	7	Col.loqui sobre la problemàtica del llibre al P.V.: Eliseu Climent.
Canals	13	Paradetes d'animació.
La Pobla Vallbona	15	Col.loqui amb Joan Fuster
Benidorm	22 i 23	Curs de Formació
Vinaròs	22	Josep Bonell- Estructura Social i econòmica al Baix Maestrat.
Alcoi	22 i 23	Curs de Formació
Pobla de Vallbona	29	Espectacle Infantil: grup Mirall
Torrent	29 i 30	Curs de Formació
Tot el país	tot el mes	Pintades reformant la toponímia.

NOUS CONSELLS

Comarca	nombre	membres	Comarca	nombre	membres
El Comtat	1	6	L'Horta	1	10
L'Horta	2	11	El Baix Maestrat	1	12
L'Alcoià	1	6	L'Horta	1	9
Total nous Consells:	6		Total membres nous:	54	
Consells anteriors:	13		Total membres anteriors:	107	
TOTALS		19			161

consells populars de cultura catalana

país valencià

BUTLLETÍ

4

20 febrer-24 març, 1977

A partir d'ara el butlletí apareixerà amb periodicitat de 30 dies, però sense seguir necessàriament els límits mensuals.

Per altra banda, la part informativa quedarà estructurada, bàsicament, en dues seccions: una d'informació política dels Països Catalans i un dossier sobre un tema a determinar en cada cas. El d'aquest número aplega diverses dades sobre posicions polítiques democràtiques davant el fet nacional català.

Principat

És molt simptomàtica l'actitud del Partido Socialista de Andalucía (PSA), del qual és líder destacat Alejandro Rojas Marco. El PSA ha decidit estendre el seu radi d'acció al Principat, on afilia andalusos residents allà, militants que, lògicament, haurien de ser-ho de partits catalans. Aquesta introducció de partits forasters en terres catalanes, a més de recordar massa l'activitat d'Alejandro Lerroux, atenta contra la unitat de la classe obrera del Principat, constituïda per tots els treballadors que hi viuen siguin o no catalans de naixement. El PSA forma part de la Federació de Partits Socialistes, d'àmbit estatal.

Catalunya del Nord

Amb motiu dels actes de Renovació de la Flama de la Llengua Catalana, el Comitè nord-català d'aquesta celebració ha publicat un Manifest (11 febrer 1977) ben interessant, en què afirma:

"-que és un dret imprescriptible reconegut per tots els països civilitzats del món i per les declaracions de dret més solemnes (Carta de les Nacions Unides, Consell d'Europa, Carta d'Helsinki), el dret que té cada poble a conservar la seva identitat i a desenvolupar la seva personalitat.

-que l'establiment a Europa d'una veritable pau, passa forçosament pel reconeixement de les llibertats dels pobles que, com els Països Catalans, estan avui migpartits per les fronteres dels estats dominadors.

-que l'obtenció d'aquests drets i d'aquestes llibertats democràtiques fonamentals requereix la coordinació dels esforços de tots --entitats i persones-- els qui, a Catalunya Nord, actuen en el camp de la cultura i de la salvaguarda de la llengua, i requereix també la definició d'uns objectius comuns."

Després de proposar una sèrie de campanyes populars en aquest sentit, proposen el següent manifest:

"Nosaltres, ciutadans de Catalunya Nord volem:

- 1) que sigui reconeguda per l'Estat francès la nostra personalitat com a poble diferenciada.
- 2) que siguin reconeguts els mitjans per conservar la nostra identitat i desenvolupar la nostra personalitat, entre altres: oficialitat de la llengua en tots els medis de la vida social (escola, tele, administració) --les llibertats culturals-- la llibertat d'intercanvis culturals i lingüístics amb els altres Països Catalans.
- 3) que l'Estat francès deixi a la comunitat nord catalana els mitjans materials per assegurar el ple exercici d'aquests drets."

A les darreres eleccions municipals franceses, a Perpinyà, la llista electoral "d'unitat popular catalana", ha aconseguit el 2'90 % dels sufragis

País Valencià

La campanya anticatalana, mantinguda de fa ja molts mesos pels sectors més reaccionaris del País Valencià, ha tingut nous esdeveniments. Cal destacar-hi les intervencions de l'ajuntament de València (el batlle, l'ignel Ramon Izquierdo, ho és des de l'època franquista) negant la catalanitat del País Valencià. Un dels "concejales", a més a més, ha redactat un projecte d'Estatut d'Autonomia en la major clandestinitat. No s'ha publicat encara, ni s'ha "discutit" en el desprestigiat consistori valencià.

Arran de la inauguració a Bonòver (les Valls del Vinalopó) de la institució cultural "L'oncle Conyís" s'hi han produït diversos fets rebutjables. Uns dies abans de l'acte, el local fou devastat per l'extrema dreta, i el batlle multà l'entitat per haver enganxat cartells del Congrés de Cultura Catalana pels carrers. El dia de la inauguració (6 de març), hom repartí pel possible propaganda anticatalana.

A València s'està desenvolupant una autèntica persecució contra la bandera catalana (les quatre barres) que alguns diaris han arribat a qualificar de "separatista". El 6 de març, durant la crida que inicia la festa de les falles, es produïren agressions de policies i fallers contra els qui portaven la Senyera.

El 23 de febrer es va celebrar un míting del PSPV, a València. Hi assistiren unes 3.000 persones. Cal lamentar que no hi hagués representacions de les Illes ni del Principat.

El PSAN ha realitzat una gran pintada per tota la ciutat de València, a favor de l'autonomia i de la generalitat.

Han celebrat reunions de treball el col·lectiu Combat (escindit del Front Nacional de Catalunya en setembre passat), el Col·lectiu Comunista d'Alliberament (escindit del PSAN en gener), els Comunistes Valencians Independents i el Col·lectiu Socialista de l'Horta. Les converses giren en la línia d'una futura dissolució d'aquests grups i la seva integració, amb d'altres, en un ampli partit d'esquerra nacional.

Illes

El 13 de març fou presentat al monestir de Cura (Mallorca), davant de més de 500 persones, l'Avantprojecte d'Estatut d'Autonomia per a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, redactat per l'Assemblea Popular de Mallorca. Es tracta d'un important document en la línia de l'Estatut d'Eix. A l'acte de presentació s'adheriren, entre altres, el Congrés de Cultura Catalana del País Valencià i la Taula de Forces Polítiques i Sindicals. Els Consells Populars hi estigueren oficialment representats. En el seu parlament, Josep M. Llopart (president de l'Obra Cultural Balear) digué: "No volem ésser una colònia catalana. És clar que no. Volem ésser un país català amb personalitat pròpia, amb un autogovern que (el faci) capaç de federar-se, si ho volem, si ens convé i si ho decideix la majoria absoluta dels pobles de les Illes, amb els altres Països Catalans".

=====

ENCARA SOBRE EL MARC NACIONAL DEL PAÍS VALENCIÀ: ELS PAÏSOS

CATALANS

El progressiu deteriorament de les esperances democràtiques - produïda per la resistència franquista (ben estintolada per l'imperialisme), ha provocat, com a conseqüència immediata, un rebaixament en les reivindicacions que la majoria dels partits polítics - sostenen. I, potser per això mateix, la demanda d'autonomia per al Principat, les Illes i el País Valencià, com per a Galícia i Euzkadi, necessita un reforçament rotund.

Es, doncs, molt esperançadora la notícia que la Taula de Forces Polítiques i Sindicals del País Valencià projecta una llarga campanya a favor de l'autonomia. Tanmateix, tot reafirmant que l'autonomia no pot ser sinó un pas cap a l'autodeterminació, hem de dir que la pertanyença del País Valencià a la nacionalitat catalana, és encara objecte de dubtes i subterfugis en les declaracions de determinats partits i líders polítics; dubtes i subterfugis que són incompatibles amb una clara voluntat de definir i solucionar el problema d'una manera democràtica.

Cal, per tant, observar atentament posicions com la del professor Tierno Galvan, que no fa gaire ha declarat, davant un auditori universitari a Barcelona, que "las nacionalidades son como pequeños coágulos". O la de Santiago Carrillo que ha dit en una roda de premsa, a València: "la fusión de los países catalanes me parece que sería política-ficción, porque no reposa sobre un fundamento real, en estos momentos, como tampoco la fusión del País Vasco español y el País Vasco francés, la Cataluña española y la fran-

... I deia, encara, "la idea de los Países Catalanes, en el principio lo es (una idea burguesa). Es evidente. Otro caso es que se transforme y sea asumida por otras fuerzas". De sua intervenció, tanmateix, parlava d'altre anterior, ben coneguda, segons la qual els Países Catalanes eren, si fa no fa, una invenció de la burgesia del Principat. A favor d'aquesta matissació cal entendre que diguéis també, a València, és lògic que (el Principat el País Valencià i les Illes) estableixen, una vegada conseguides, sus respectives autonomías, lazos culturales, etc."

D'altra part, el setmanari "Destino" ha publicat, en el seu número 2.058 (10-16 de març) una enquesta entre distints polítics valencians en la qual figuren les preguntes "¿Cuál es su actitud frente a la cuestión de los Países Catalanes? ¿a qué nivel acepta su existencia?". Les respostes, si bé porten poques novetats, ja que les opinions dels seus autors, sobre el particular, eren conegudes, permeten un nou repàs a l'actitud d'un sector de la "classe política" democrata del país. Els enquestats són: Josep Lluís del Rivero (UDFV), Alfons Cucó (PSPV), Joan F. Mira (PSPV), Francesc de Paula Burguera (PDLPV), Emili Attard (PP), Manuel Broseta (DIPV), Eliseu Climent (independent), Carles Dolç (PCPV) i Lluís Font de Lora (DIPV). En total, doncs, cinc partits, el grup de Demòcrates Independents del País Valencià i un independent. Entre les respostes cal destacar les següents:

J.L. del Rivero: "Políticamente (...) se ha perdido en parte la conciencia del "fet valencià". La recuperación de esta idea va actualmente en aumento y es la vía para que podamos plantear después la cuestión de los Países Catalanes."

A. Cucó: "Hoy nadie con un mínimo de rigor intelectual y con unas actitudes políticas civilizadas niega la unidad lingüístico-cultural de nuestros países. En cuanto a su futura estructuración política, se observan diversas posiciones. Unos la niegan rotundamente, otros actúan como si estuviese ya realizada. (...) Pienso que efectivamente, debe haber una relación de tipo político entre los diversos Países Catalanes, aunque --claro está-- siguiendo la singularidad de sus diversos procesos autonómicos".

F. de P. Burguera: "Los Países Catalanes son una realidad, y no hay que darle más vueltas al asunto (...) Reclamo por otra parte la autonomía para los valencianos, independientemente de los catalanes y mallorquines. Es desde esa autonomía que los unos y los otros podremos entendernos."

J.F. Mira: "Los Países Catalanes son el marco nacional del País Valencià (...) En el terreno de lo cultural los reivindicaciones y proyectos han de ser comunes desde ahora mismo. En los aspectos políticos e institucionales, hay que partir de la realidad actual para llegar a fórmulas que aún no podemos definir."

E. Attard: "Considero bizantina la discusión del origen lingüístico común en los países de la catalanidad (...) Si reivindicamos nuestro poder autonómico (...) en el camino nos encontraremos libres e independientes entre sí los que tenemos una raíz comunitaria histórica y geopolítica."

J. Brossets: "Como realidad política no creo en los Países Catalanes". No creen tampoco el pueblo valenciano ni el pueblo catalán, salvo escasas minorías. Antes de consolidar la propia identidad valenciana creo perturbador (...) plantear el tema de los Países Catalanes. En el plano lingüístico creo positivo programar una acción coordinada (...) pero sin tomarlo como razón o pretexto para plantear la tesis --muy minoritaria en el País Valenciano y en Cataluña-- de la existencia de los Países Catalanes como realidad política."

E. Climent: "Soy un ferviente defensor tanto del término Países Catalanes como del concepto a que hace referencia: la nacionalidad formada por el Principat, la Catalunya del Nord, les Illes y el País Valencià, nacionalidad oprimida durante siglos y por cuyo derecho a decidir libremente su propio destino es necesario luchar incansablemente".

Carles Dolz: "La existencia de unos rasgos nacionales comunes a los tres países catalanes es clara (...) La consecución de gobiernos autónomos para Cataluña, el País Valenciano y las Islas deberá dar paso a medidas como, la coordinación de servicios, la mancomunación de actividades o, incluso, más adelante, la constitución de una federación de los tres países."

L. Font de Mora: "El País Valenciano no es todavía realidad material. La cuestión de los Países Catalanes resulta en estos momentos muy delicada. El pueblo valenciano tendrá que decidir las relaciones de tipo especial que puedan resultar lógicas y convenientes con el Principado y las Islas."

Si, doncs, l'esquerra espanyola continua negant-se a entendre l'existència dels Països Catalans, trobem que dintre de l'esquerra del País Valencià s'avança molt lentament en la comprensió del fet nacional i, per tant, en l'aplicació d'una política conseqüent amb aquest fet. L'afirmació de la catalanitat idiomàtica i cultural i la remissió d'una definició sobre el tema a un futur --que no se sap quan serà, és una tàctica massa utilitzada i, de fet, massa passiva davant els greus atacs anticatalanistes i (la personalitat dels qui els mantenen ho demostra) bàsicament antide-mocràtics. És inútil afirmar que el poble decidirà quines relacions vol mantenir amb els altres pobles de la resta dels Països Catalans, mentre s'està assistint a una campanya brutal en contra de qualsevol relació, sense fer-hi pràcticament res. Les forces democràtiques del País Valencià deuen col·locar, entre les seues tasques més importants, la realització d'una profunda explicació popular del fet nacional. Qualsevol subterfugi o qualsevol vacil·lació en aquest sentit, tindrà resultats nefastos després, quan hi haja democràcia. Cal començar a preparar aquest futur democràtic si no volem que, almenys en la qüestió nacional, siga una simple continuació del passat que hem patit.

Diàleg sobre la qüestió nacional entre en Massip i un socialista català que volia donar-li segurament una lliçó de "fal·làcia":

-Socialista: Jo prefereixo coincidir amb la classe obrera castellana que no pas amb la burgesia catalana.

-Massip: D'acord, amb una condició: que en la qüestió nacional, la classe obrera castellana no coincideixi amb la burgesia castellana.

Amb el bon entès que la nostra coincidència amb la burgesia catalana en la qüestió nacional constitueix un element revolucionari.

El socialista català no va pas anar més lluny ni en Massip tampoc.

ACTIVITATS

LLOC	DATA	ACTES
Benilloba	18	J. Cortés- Història del P.V.
Benilloba	25	J. Llorca- Llengua i Cultura al P.V.
Benimodo-Carlet	18 i 25	La sanitat actual al P.V./ Perspectives per a una sanitat al P.V.
Benimodo-Carlet	1	Curs de llengua
Benimodo-Carlet	5 i 6	Seminari de Formació (Alc. de Carlet Algemésí, Benimodo, Carlet i Sueca)
Agres		Conferència- Agricultura al P.V.
Albaida-Palomar		Cursets de llengua, cultura i història.

NOUS CONSELLS

Comarca	nombre	membres	Comarca	nombre	membres
V. d'Albaida	1	11	Valls del Vi.	1	5
Ribera Baixa	1	7	Horta	1	11
Comtat	1	10	Baix Vinalopó	1	12
Costera	1	15			
Total nous Consells:		7	Total membres nous:		71
Consells anteriors:		19	Total membres anteriors:		161
TOTALS		26			232

Publiquem aquest article de Joan Fuster, ja aparegut al diari "Avui" (19 de maig del 1976), per tal com el considerem força aclaridor i molt vigent.

Es curiós d'observar com es mantenen tan abecades, encara avui, les actituds hostils a qualsevol reivindicació d'indem-ne perifèrica, quan algú la planteja en termes una mica cars. I no ho dic precisament pels exemples que provenen del costat de sempre: aquests són ben previsibles i no tenen veure, en si sola, Però en la reticència que sol diferenciar a d'esquerra i que, rovinat, tendeix a esbandir-se amb uns o altres principis auto-definits, com a "internacionalistes". Podríem esperar que el problema lingüístic, ja, una collida objectiva, serena, desintoxicada d'"ideologies". Però no. Tot comença amb la quarantena, seixanta, vuitanta anys. O pitjor. De fet, molt pitjor, perquè la llengua política de l'interior (les sacursals del llibre) —insisteixo: les de l'oposició— han disposat de temps i de llibres per a reflexionar sobre el tema durant la quaresma passada. Es veu que no l'han aprofitada. En el fons, el líder X, i el líder Y, i el Z, d'aparent ideologia marxista, per exemple, respiren igual que Núñez de Arce, Romanones, Calvo Sotelo o Ledesma Ramos, pel que fa a la qüestió. Si en res se'n diferencien és, a tot estirar, per l'aire demagògic amb què decoren les seves fiatulències nacionalistes.

Exactament així: nacionalistes. Amb una innocència que fa de mal creure —no és cap "innocència", en efecte—, aquests senyors es trauen de la mànega l'acuració de "nacionalista" a la voluntat emancipatòria, i hi aferceixen de seguida una sèrie de connotacions opressives: "petit-burguesos", "manipoltra de la burgesia tal o tal altra", i tot el que votés valguin. Com si ells no fossin tan "nacionalistes", o més! Per una estranya insensació mental, i moral, s'obliden, no solament de la seva situació "nacional", sinó també del "nacionalisme" epilèptic, fastuosament agressiu, que professen. El porten en la meua de la sang; hereta a través de la llar i de l'escola, convertit en retòrica automàtica, alimentat pels teledebits i per les exigències del mercat dels creacions. El d'ells és, de més a més, un nacionalisme preburgès: deriva de les ambicions d'una determinada oligarquia, originàriament aristocràtica, que va encunyar mites, nocions i llengües docilsment acollits per la multitud subalterna. La ideologia dominant ha estat sempre la de la classe dominant. Si cal una menso històrica, protestes dominant catalànica, el nom del conde-duque de Olivares hauria de ser suficient. La paradoxa actual és que algú pot invocar Lenin o Stalin i Mao, sense adonar-se que està repetint Wienández Pidal, i valgui la boira.

Els "nacionalismes" no emergeixen en el buit. Cada "nacionalisme" s'articula com a tal en funció d'un altre "nacionalisme": conflictiu amb ell. Seria inimaginable un "nacionalisme" sense un altre enfront. El famós "2 de mayo" —"Otro, patria, tu afición..."— s'eix davant els francesos, i allò, tan suat, de la "pèrdua Albión", contra l'imperialisme britànic, que disputava a l'imperialisme de Madrid les mars i les terres més rendables. Ben mirat, no creu dues "nacions" que s'hi llançaven, al combat: eren uns antagonismes d'interessos entre uns i uns molt nítids. L'"Estat mediev", post-maquivèlic, manipulat per les forces feudals i els monarques absoluts, en el començament, i pels temors del jacobinisme, després, inventaren un "nacionalisme" energic: el nacionalisme estatal vigent. L'eterna guerra "franco-prussiana" d'il·lustra un moment ben llarg. De car a fora, les oligarquies i les repúbliques volien condemnar un "patriotisme" eficaç per aguantar l'enemistat amb el "patriotisme" de l'altra banda de la frontera. Els grans conceptes "nacionals" a Eps, amb himnes i banderes, són, en última instància, el reflex d'unes lluites entre grups d'interessos geogràficament contraposats. En el XVI, en el XVII, en el mateix XVIII, i fins en el XIX, les "multinacionals" encara no havien trobat el desllorigador. Ni tan sols els Fuggar.

L'altra projecció d'aquests "nacionalismes" es proposava destruir les resistències que, per entendre'les, podríem designar amb l'acrònim d'"ètniques": forces socials que s'oposaven, però per cas, en una llengua distinta, en una voluntat de viure a la seva manera i segons les seves necessitats immediates, en una incerta consciència de protesta. Qualsevol resum d'història dels actuals grans Estats europeus podria informar els seus lectors que, tant a les guerres "exteriors", com a tot de guerra moltes d'"interiors" immediatament nacionalistes. Confeccionar un "nacionalisme" estatal ha costat molta sang. Ha costat molts mestres d'escola —França no seria França sense els "instituteurs", molta abdicació administrativa, molt "ordre y mando". El resultat final ha estat devastador. França és una indicació modelica. Seria poc correcte de dir que el "vandalisme" neoracista és culpa d'aquella intel·ligència i sinistra bestia que fou l'"abé" Grégoire. Grégoire auxiliava i corregia una antiga instància dels Capets. Totes les repúbliques i tots els imperis francesos han estat "nacionalistes" incondicionals. I Thorez, i Lénine, i Sartre, no es engançaren. Que ho digués els occitans, els bretons, els bascos, els catalans, sotmesos a l'hexàgon.

Al sud dels Pirineus, l'entellic fou una còpia de l'esquema francès, però fracassà la temptativa "unitària". El fet que jo escrigui aquest miserable article n'és una confirmació explosiva, i aquest article no és res, el senyor Cambó? Molt bé: encara que Cambó no entrà en la meua personal participació en el debat, posant-hi Cambó. Però que s'oposava al timid i elegant regionalisme de Cambó? Maura, La Cierva, Romero Robledo? Royo Villanova, Victor Pradera? Cambó. Però la senyera burgesia catalana, mai no ha estat "nacionalista" com Déu mana. En canvi, i si que ha estat incondicionalment nacionalista allò que fa uns quaranta anys certs papers clandestins denominaven "la oligarquia semi-feudal castellano-andalusa". D'ella són tributaris: don Carrillo, el Felip González, don Juan Ruiz: tant com el Esguado oficial... No n'hem d'esperar res: no hem d'esperar res del seu "nacionalisme", que els ve de les marelles ancestrals del conde-duque de Olivares, i que els fa "objectivament" solidaris de Maelzu, dels Primes, de Guésimo Rejondo. O "ells" renouen al seu "nacionalisme", o els altres han de ser "nacionalistes". El circ de l'altre "nacionalisme", amb els seus clowns i els seus prestigiadors, s'ha animat últimament amb les llàgrimes seules de don Claudio Sánchez i amb el descarat feixisme de Madariaga.

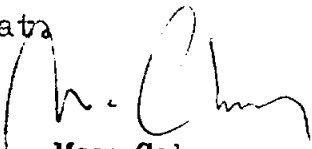
Tot "nacionalisme" és "nacionalista": una inflamació de ser allò que un és, en determinades reïncarnacions. Seria molt agradable que uns i altres deixés un d'esgrimir la "nació" com una arma —sentiment o ressentiment— i denunciessin el joc o contrajoc de "classe" que s'hi amaga. Si un dia els Carrillos, els Felipes —incloent-hi els venerables "felipes", amb minúscula, que passaren per la presó—, i els Trotskos i els àcrates supervivents, arriben a desprendre's del nacionalisme que han manat de la "classe dominant", el futur conuearia a ser fluid. La "socialista" oposició "espanyola" hauria de repressar-se el seu "nacionalisme": pur Wienández y Pelayo. O pur Lénine a sou de Muret. Un dia, algun haurà de punyalitzar, cruelment, que Netron i Franco estava més pròxims que no s'ho llançaven. Tots dos creuaven un mateix "nacionalisme", i emanat d'unes mateixes fascinetes "ideològiques" procedents de la secular marxa de Poligàrdia. Amb un "nacionalisme" depravatament controlat com en el que ens acollim, qualsevol mèdic, per plàstic o reversiu que sigui, és lòdic. Cada "nacionalisme" en seurega men més "nacionales" orientats, de repòrt. En un instant d'embòlia arriba a supurar que tot funcionaria millor si ells —"ells"— renunciessin a ser "nacionalistes", i no ens obliguessin a ser "nacionalistes" als altres. Una dibuixió passatgera, oi...

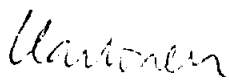
Els sotassignants, reunits a la ciutat de València els dies 26 i 27 de març de 1977 per tal de reflexionar sobre la nova situació creada a l'acabament d'un període de la lluita per les llibertats nacionals dels Països Catalans, considerem que calen nous instruments unitaris per a les noves condicions. Les comprensibles necessitats de la tàctica política immediata no poden fer oblidar els nostres objectius d'alliberament i d'unitat nacionals, indestructibles de qualsevol opció democràtica i d'alliberament social.

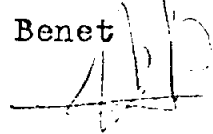
Per tot això considerem necessari que en aquesta nova etapa es creï un ample moviment cívic al servei dels Països Catalans. Aquest moviment no ha de pretendre substituir les funcions específiques de les organitzacions polítiques i sindicals.

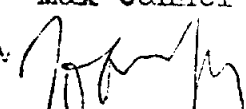
Aquesta és una proposta que dirigim a tot el nostre poble perquè continuï la mobilització unitària dels anys de resistència fins a aconseguir les institucions d'autogovern. Fem, doncs, una crida a tothom qui vulgui incorporar-se a la iniciativa de convertir-la en una realitat.

Josep Benet

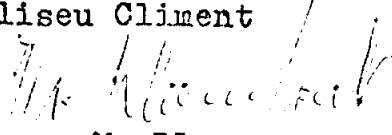

Max Cahner

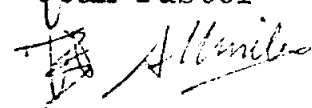

Jordi Carbonell

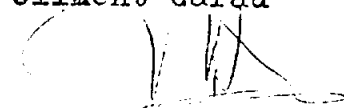

Eliseu Climent

Joan Fuster

Climent Garau

Josep M. Llompart

Andreu Murillo

Vicent Ventura

Almàssera (Horta), 27 de març de 1977

Reproduïm un document recent, signat per persones independents dels Països Catalans, sobre qüestions que entren plenament dins la línia d'actuació dels Consells Populars.

25 març-9 maig, 1977

EDITORIAL

Ens trobem en uns moments d'espera - que permeten totes les hipòtesis sobre el futur immediat del País Valencià, segons siga el resultat de les properes eleccions. Evidentment, una victòria significativa de les forces democràtiques, podria obrir una sèrie de possibilitats suficients, a nivell cultural, per a iniciar un període "nou". No es tractaria encara, probablement, de l'autonomia a què tenim dret, però seria potser un començament viable. Tanmateix, ni tan sols aquesta victòria parcial però significativa, no és segura. Hi ha molts símptomes en l'actitud dels qui fins ara han ocupat el poder, que permeten suposar que la seua actitud electoral no serà tan clara com tindriem dret a exigir.

El recolzament a les forces democràtiques, segons les posicions polítiques de cadascú, ha de ser el mot d'ordre d'aquesta hora, per a tots aquells qui, amb els Consells Populars de Cultura Catalana, treballam per un País Valencià més obert i plenament conscient de les seues necessitats. Això ens obliga a tenir present, també, una altra qüestió: la que fa referència a les forces polítiques autènticament disposades a defensar les reivindicacions del País Valencià. És evident que per tàctiques electoralistes, hi haurà grups i partits que utilitzaran les nostres exigències nacionals, ací, al Principat i a les Illes, com a objecte de mercaderia o com a simple motiu publicitari. Els nostres drets, però, ni són negociables

ni podem permetre'ns el luxe de deixar que ens hi enganyen. -
Cal saber destriar molt bé què hi ha darrera cada entusiasta a
firmació de "valencianisme". Els errors en aquest sentit, po--
den resultar caríssims per al País Valencià.

DOSSIER

Les Illes

Arran de la presentació a Cura de -
l'Avantprojecte d'Estatut redactat per l'Assemblea Popular de
Mallorca i que, ja en principi, rebé el suport del Partit Soci-
alista de les Illes, el PSAN, Partit Carlí de les Illes, Novi-
ment Comunista de les Illes, Obra Cultural Balear i Congrés de
Cultura Catalana, comença Mallorca una nova campanya anticata-
lana, del tipus de les que periòdicament patim els valencians.

No poden sorprendre ningú aquestes -
coincidències. Fa uns mesos, també, hi havia qui negava als ba-
lears la procedència d'utilitzar la senyera de les quatre bar-
res.

Catalunya del Nord

Un grup de joves mestres d'escola -
nord-catalana ha elaborat un text molt interessant, en què ini-
cien una reflexió autònoma i, a la vegada, un esbós de progra-
ma sobre la situació de l'ensenyament del català en els cen- -
tres docents d'aquelles comarques. En l'actualitat, informen ,
hi ha un centenar de mestres que fan classe de català. Els au-
tors de l'estudi es demanen quin pot ser el nivell pedagògic -
d'aquest ensenyament i subratllen la manca de material docent.
Assenyalen també com la constant progressió en la introducció
del català a l'escola, respon a la demanda dels mateixos alum-
nes.

Principat

Un dels fets polítics més significatius entre els esdevinguts en aquest període al Principat, és la polèmica interna desvetllada pel pacte electoral entre el Partit Socialista de Catalunya (Congrés) i el Partido Socialista Obrero Español (renovat).

Una part important d'aquest debat és la constituïda per la sèrie d'articles apareguts al diari "Avui". Hi destaquen els d'Alexandre Cirici (10 abril), Fèlix Cucurull (14 abril), Josep Moll i Marquès (22 abril) i Joaquim Ferrer (22 abril). El primer, favorable al pacte, el presenta sobretot com una victòria contra el sucursalisme dels partits estatals. L'article de Cucurull, titulat No tots els camins duen al socialisme mostra la preocupació de l'autor davant el pacte i discuteix que siga tan beneficiós com el veien Cirici i J.A. González Casanova (a "Diario de Barcelona", 7 abril). Finalment, J. Moll, mallorquí i militant del PSOE, posava en dubte que l'actitud ideològica de Cirici i Cucurull fóra vertaderament socialista i feia la defensa de l'actitud del PSOE davant els problemes del Principat i davant la qüestió nacional. Ferrer es declarava contrari al pacte.

La polèmica, que és molt més complexa del que descobreixen aquests articles i d'altres apareguts sobre el tema, ha produït tensions en el si del ESC i fins i tot, sembla, l'abandó per part d'alguns militants.

País Valencià

Davant les pròximes eleccions, ixen a llum les crisis latents en determinades organitzacions polítiques.

La firma de la Federació de Partits Socialistes d'un pacte electoral amb el Partido Socialista Po

pular ha provocat una profunda escissió en el Partit Socialista del País Valencià, entre una ala partidària d'aquest pacte i una altra que no l'accepta perquè el considera contradictori amb l'anterior participació del PSFV en el Bloc d'Esquerreres. L'escissió, acompanyada d'expulsions, dimissions i tota una sèrie de problemes interns difícils de resoldre, ha creat una difícil situació en el partit i, probablement, afegirà les possibilitats electorals globals de les formacions nacionalistes al País Valencià.

Exit i fracàs d'un míting a favor de l'Estatut

El 25 d'abril, aniversari de la derrota d'Almansa, que obrí pas a la dominació borbònica sobre el País Valencià i a la pèrdua de les nostres institucions d'autogovern, es va celebrar a València, davant més d'un miler de persones (bé que "Las Provincias" en comptés sols cinc-cents), un míting per l'Estatut, organitzat per la Taula de Forces Polítiques i Sindicals.

Els parlaments de nou oradors, independents o pertanyents a distints partits o sindicats de la Taula (Conca, Bevià, Climent, Sansano, Caro, Suey, Montalban, Corell i Font de Mora) tractaren tots els factors a considerar en l'autonomia per la qual lluita el nostre poble. Fou, doncs, un autèntic èxit, aquest míting, tant per les intervencions que s'hi van produir com per l'actitud del públic, que les acollí amb veritable entusiasme. En el públic, però, hi ha també el relatiu fracàs de l'acte: hi havia poca gent, massa poca gent, en una sessió patrocinada per la màxima instància unitària del País i sobre una qüestió tan decisiva com l'Estatut. Aquell miler d'oients era una part excessivament petita de la multitud de persones que d'una part a l'altra del País Valencià demanen, ben activament, l'Estatut, que

L'han demanat amb cartells, pintades, articles, conferències, mítings, manifestacions, cartes i tots mena de mitjans, Per què? És evident que el míting estigué molt malament organitzat. La propaganda impresa no es distribuí com estava acordat per la mateixa Taula, les condicions materials de l'acte foren deficientes, hi mancà fins i tot la presència de moltes personalitats polítiques que, en el seu conjunt, estaven obligades a participar-hi, d'una manera o altra, parlant o escoltant. Fins i tot, algun partit de la Taula es negà a recolzar i a sufragar el míting en la part que li pertocava.

Ningú no té dret a reclamar l'Estatut verbalment i, després, a "boicotejar" (ni que siga per passivitat) els actes en què es demana. Actuar així és donar la raó a la directa que no es priva de dir cada dia, amb els seus mitjans de control de l'opinió pública, que aquesta reivindicació és minoritària o que cal remetre-la a un futur vague.

Els qui, de cara a les pròximes eleccions del 15 de juny, utilitzen en la seua propaganda l'Estatut d'Autonomia, han de saber que amb això contrauen una gran responsabilitat històrica que els obliga a lluitar activament per l'Estatut, a lluitar-hi ja ara, en moments pre-electoral. Algú podria creure, si no, que es tractava d'una simple maniobra dilatòria, d'una forma de demagògia.

Desaparicions misterioses

La Taula del Bon Profit, una interessant institució de Benidorm, va regalar fa temps a l'Ajuntament de la vila una Senyera (naturalment, sense franja blava), perquè la col·loqués al balcó els dies de festa. Curiosament, la bandera del País Valencià no fou exhibida mai, sinó

penjada en una pareta dins l'ajuntament, com si les autoritats locals se n'avergonyissen. Però es veu que ni tan sols això era tolerable i la Senyera, un mal dia, va desaparèixer. Els qui l'havien regalada preguntaren, lògicament, què se n'havia fet i com a resposta els digueren que algú l'hauria furtada i que l'ajuntament ja en tenia encarregada una nova.

Tot fa pensar --i són molts els benidormers que ho pensen-- que no hi ha hagut tal furt anònim i que es tracta d'una nova agressió oficial contra la bandera valenciana. Això quedaria confirmat si la nova senyera que l'ajuntament ha encomanat aparegués tacada amb una franja blava que no li correspon. Qui ens furta la bandera?

Pintades anticatalanes

A València, el 9 de maig, han aparegut pintades a les oficines del Banc Europeu, i a les façanes dels despatxos dels senyors Joaquim Muñoz Peirats (líder del Partit Demòcrata Liberal del País Valencià) i Joaquim Maldonado i Almenar (president del Consell per al Foment de la Llengua Valenciana i de la Unió Democràtica del País Valencià). El text deia "traïdor català". Altres del mateix tipus han aparegut a l'edifici on funcionen les oficines de RTVE, i ataquen al director de la delegació valenciana, Edoard Sancho.

Manifest volem l'Estatut

El 28 d'abril es va celebrar a la facultat de Ciències Econòmiques de València la presentació del manifest VOLEM L'ESTATUT, amb participació de membres dels Consells, un dels quals llegí la nostra adhesió al document, en els termes següents:

Els Consells Populars de Cultura Catalana, que treballen arreu del País Valencià pel recobrament de la consciència nacional catalana en el nostre poble, saludem amb entusiasme la campanya de recollida de signatures a favor de l'Estatut d'autonomia, que avui s'inicia.

Mentre, encara, els mitjans de control de l'opinió pública segueixen trajectòries més pròpies de la dictadura que no de la democràcia, amb llargs atacs contra la nostra catalanitat i contra tot allò que ens fa part d'una nació diferenciada, la dels Països Catalans, iniciatives com aquesta tenen un sentit -- ple d'incorporació popular de tots els nostres problemes. En pocs mesos, milers i milers de valencians hem reivindicat, per tots els mitjans al nostre abast, els nostres drets culturals i cívics i, molt -- en primer lloc, la nostra voluntat d'aconseguir l'autonomia, com a primer pas en el camí de la nostra autodeterminació.

Que totes les signatures dels valencians conscients acompanyen i autentifiquen el manifest que avui es presenta. Els Consells Populars ens comprometem que així siga.

País Valencià, 25 d'abril del 1977 (comemoració de la derrota nacional a Almansa)

Tots els consells han de desplegar la màxima activitat en la recollida de signatures per al manifest, el text del qual reproduïm a la pàgina 11.

ACTIVITATS

LLOC	DATA	ACTE
Xàbia	13-4	Pel.lícula sobre tema juvenil.
Xàbia	13-4	Presentació del Club Juvenil Montgó.
Xàbia	13-4	Festa infantil "Salvem la natura" i xocol.
L'Alcúdia	13-4	Festa infantil "Salvem la natura" L'Entau.
L'Alcúdia	13-4	Exposició de fotografia
L'Alcúdia	13-4	Mostra de Cinema Valencià
Xàbia	14-4	Inauguració II Mostra del Llibre. Prohibit
Xàbia	14-4	J. Pitarch. Presentació C.C.C. Prohibit
Xàbia	14-4	Carles Llorca. Conferència. Prohibit
Carlet	14-4	Concert i actuació dels Pavesos
Xàbia	15-4	C. Miquel. Present. "Escola i llengua? Pro.
Xàbia	15-4	J.V. Marqués "relacions pares-fills". Proh.
Benimodo	15-4	La Colla. "El retaule del flautista"
L'Alcúdia	15-4	M. Conca, F. Ferriols, M.J. Cucó, C. Juan "Situació de la dona al P.V."
Xàbia	16-4	Partit de futbol femení
Xàbia	17-4	Excursió amb el Centre Excursionista Xàbia
Xàbia	17-4	Disc-fòrum
Carlet	17-4	Concurs de paelles
L'Alcúdia	17-4	Dansà popular
Xàbia	18-4	Recital de Nel·lo Sorribes, G. Folklíria all i oli de Pedreguer. Prohibit
L'Alcúdia	19-4	Inauguració concurs dibuix infantil.
Canals	19-4	Presentació de les festes d'autonomia. Pro.
L'Alcúdia	20-4	Aèla Costa. "La llengua a l'escola"
El Genovés	20-4	Josep Guia. "Necessitat de l'Estatut"
Catarroja	20-4	Maties Segura. "Problemàtica de la juven-- tut al País Valencià"
Catarroja	20-4	Josep Pitarch. Presentació del C.C.C.
L'Alcúdia	21-4	M. Bevià. "Per una gestió democràtica mu- nicipal".

LLOC	DATA	ACTE
Canals	21-4	Llebeig. "Històries d'un poble". Ajornat
El Genovés	22-4	Teatre infantil per Hirall
L'Alcúdia	22-4	Audiovisual. Itineraris de la natura
Carlet	22-4	Col.loquis sobre l'Ensenyament al P.V. i presentació dels llibres "Veles i Vents", "Escola i llengua al P.V." i el "Llibre de Pau" per l'equip de Didàctica.
Carlet	22-4	M. Bevià. "Per una gestió democràtica municipal"
Catarroja	22-4	Vicent Ventura. "Estatut d'autonomia i oficialitat de la llengua"
L'Alcúdia	23-4	"Salvem la natura" Teatre infantil per l'Entau.
Canals	23-4	"Salvem la natura". Grup l'Entaulat
L'Alcúdia	23-4	Dansà pel grup "Pensat i fet" i Pavesos-Cuixa. Prohibit
El Genovés	24-4	Teatre: Llebeig, exposició de pintura, dinar - de germanor i dansà.
Benimodo	27-4	Josep Pitarch. Presentació del C.C.C.
L'Alcúdia	29-4	Lluís Aguiló. "Opcions valencianes de la llei electoral".
Xàtiva	29-4	Teatre: Carnestoltes. Ajornat
Carlet	29-4	Miting per l'autonomia: Vicent Soler, A. Cucó, L. Pastor, J. Guia, F. Burguera, V. Monrabal, C. Dolç
Bellreguard	29-4	J. Pitarch. Presentació C=C=C. Sopar Germanor
Bellreguard	30-4	"Salvem la natura" L'Entaulat. Recit. P. Muñoz
Bellreguard	1-5	Exposició de dibuix infantil.

NOUS CONSELLS

Comarca	Nombre	membres
La Ribera	2	15
Membres anteriors	232	Consells anteriors.... 26
Membres nous.....	<u>15</u>	Nous Consells..... <u>2</u>
Total.....	247	Total..... 28

La qüestió nacional en RTVE

Diuenge 8 de maig, RTVE iniciarà la transmissió del programa España paso a paso, que serà emès durant setze dies consecutius. Sembla que planteja de manera clara el tema de les autonomies i reuneix, amb un criteri democràtic, opinions sobre la cultura, la política i les reivindicacions de les nacionalitats i de les regions de l'Estat.

És molt possible que el programa dedicat al País Valencià siga interessant i per això convé que els Consells es mantinguin informats sobre el dia que s'emetrà i que aconseguisquen a través del seu radi d'acció, que tinga la major audiència possible.

Final de l'àmbit de teatre del Congrés de Cultura Catalana

Entre els dies 7 i 15 de maig tindrà lloc a Alacant i Elx una sèrie d'actes que clouen les activitats de l'àmbit de teatre del Congrés de Cultura Catalana. Consistiran en representacions dels grups Llebeig, Sambori, l'Entaulat, Carnestoltes i la Principal de la Vila i una taula rodona (dia 14 a les 20, al Club d'amics de la Unesco d'Alacant) sobre teatre i societat als Països Catalans. Són especialment importants els actes de la tarda del 14 i de tot el 15, a Alacant. Fóra molt interessant que els membres dels Consells assistissen a aquesta clausura, especialment significativa per ser especialment significativa per ser la primera que es fa al País Valencià.

Vila Joiosa contra un ajuntament castellanista

L'ajuntament de la Vila Joiosa convocà fa un temps un concurs de contes, exclusivament dedicat a originals en castellà. Un grup de veïns en protestar per mitjà d'un escrit en el qual, entre altres coses, demanaven una normalització de l'ús del català i l'acabament d'aquesta mena de maniobres.

Dissortadament, no és l'única localitat valenciana on es dona un cas semblant. Els Consells Populars devem estar molt atents a impedir-ho.

VOLLEM L'ESTATUT

Nosaltres, ciutadans del País Valencià, conseqüència de pertànyer amb el Principat, la Catalunya del Nord i les Illes a una nació i a una comunitat nacional, la qual no gaudix dels drets que com a tal li corresponen,

DECLAREM:

— Que al segle XVIII ens fou llevat de forma violenta el nostre autogovern, del qual hem fruit fins ara, sense que després hagem pogut recuperar.

— Que les dures condicions d'opressió nacional imposades deshores, a les quals cal sumar l'actitud sobre Euzkadi i Galícia, han estat causa de més greus en el període de dictadura obert el 1938 i encara no tancat.

— Que aquest cost i de pesos és totalment contrari a la Declaració Universal dels Drets Humans i a la trajectòria creixent de llibertats nacionals dels pobles europeus.

Davant d'aquesta situació,

1.—VOLLEM L'ESTATUT d'Autonomia ara mateix per al País Valencià i també per a cadascun dels altres Països Catalans, com a primer pas cap a la pròpia autodeterminació.

2.—EXIGIM la restitució a la llengua catalana de l'oficialitat que ha pertanyut al llarg de la història. Demanem, ni més ni menys, el que hem tingut durant segles de la nostra vida col·lectiva fins que ens ho van arrencar per la força de les armes.

3.—RECLAMEM la Federació, en el futur, del País Valencià, les Illes i el Principat, quan els seus pobles així ho aproven majoritàriament. En conseqüència, exigim que en les Llei Constitució de democràtiques que es promulguen a l'Estat Espanyol ens siga reconeguda aquesta facultat. Des d'ara impugnem el seu caràcter democràtic si aquesta i les altres reivindicacions nostres no hi són adreçades.

Sabem que són les classes populars les que patiran més directament els efectes de l'opressió nacional: per això, només a partir d'elles serà possible exercitar en forma plena el dret d'autodeterminació.

Joan Fuster i Ortells
Escriptor. SUECA
D.N.I. 20.116.994

Raimon Pelegero i Sanchis
Cantant. XÀTIVA
D.N.I. 20.318.688

Vicent Andrés i Estellés
Periodista. VALENCIA
D.N.I. 19.786.366

EL CASO VALENCIANO

Por Juan FUSTER

NO es que el fenómeno date de antes, precisamente. Va en torno de 1933 se publicó un divertido artículo "El perfil caído", que lo denunciaba en términos acerbados, y los peores detalles —con apariencia de afirmaciones — se remontan al siglo de oro, a principios de siglo. Lo novedoso es que ahora, el problema ha salido a la calle y en la calle, como el gusto instantáneo de un desplante bellísimo. Lo que pasa es que ahora, en el siglo de oro. Y así con. En el País Valencià, por una serie de causas circunstanciales que voy a tratar a continuación, el asunto se ha complicado de tal modo que ahora mismo se vive un momento — muy breve, como se verá — en el que el País Valencià no puede decirse que se vive un momento de oro, sino que se vive un momento de crisis.

La crisis que se vive en el País Valencià, a los ojos de los valencianos, tiene un origen muy claro, y de ahí que, desde el momento en que se ha producido, cada vez más y más, se ha ido produciendo un fenómeno que se puede definir como "crisis de conciencia". Este fenómeno se ha producido en el País Valencià, como en otros países, por una serie de causas que voy a tratar a continuación. En primer lugar, por la crisis económica que se vive en el País Valencià, y que ha provocado una serie de cambios en la vida social y económica de los valencianos. En segundo lugar, por la crisis política que se vive en el País Valencià, y que ha provocado una serie de cambios en la vida política de los valencianos. En tercer lugar, por la crisis cultural que se vive en el País Valencià, y que ha provocado una serie de cambios en la vida cultural de los valencianos.

La crisis económica que se vive en el País Valencià, es el resultado de una serie de factores que voy a tratar a continuación. En primer lugar, por la crisis de la agricultura, que ha provocado una serie de cambios en la vida económica de los valencianos. En segundo lugar, por la crisis de la industria, que ha provocado una serie de cambios en la vida económica de los valencianos. En tercer lugar, por la crisis del comercio, que ha provocado una serie de cambios en la vida económica de los valencianos. En cuarto lugar, por la crisis de los servicios, que ha provocado una serie de cambios en la vida económica de los valencianos.

en la vía pública, que más de toda ley, de ellos, manifestando, los momentos de los de meditación, reflexiones de algunas en los periódicos. Por supuesto, el asunto no es tan simple como lo parece. «Mientras tanto», como es lógico, muchas cuestiones inmensas de las que se han tratado, sin embargo, al contrario, y en su origen, expresión, las de poder extremo, y que no son, en absoluto, «autodeterminadas» las unas, «autodeterminadas» los otros.

Apartado que para entenderlo, desde no como «autodeterminadas», ya desde un punto de vista que se puede definir como "crisis de conciencia". Este fenómeno se ha producido en el País Valencià, como en otros países, por una serie de causas que voy a tratar a continuación. En primer lugar, por la crisis económica que se vive en el País Valencià, y que ha provocado una serie de cambios en la vida económica de los valencianos. En segundo lugar, por la crisis política que se vive en el País Valencià, y que ha provocado una serie de cambios en la vida política de los valencianos. En tercer lugar, por la crisis cultural que se vive en el País Valencià, y que ha provocado una serie de cambios en la vida cultural de los valencianos.

La crisis política que se vive en el País Valencià, es el resultado de una serie de factores que voy a tratar a continuación. En primer lugar, por la crisis de la agricultura, que ha provocado una serie de cambios en la vida política de los valencianos. En segundo lugar, por la crisis de la industria, que ha provocado una serie de cambios en la vida política de los valencianos. En tercer lugar, por la crisis del comercio, que ha provocado una serie de cambios en la vida política de los valencianos. En cuarto lugar, por la crisis de los servicios, que ha provocado una serie de cambios en la vida política de los valencianos.

anécdota de que sus protagonistas. Ince tiempo, con un amigo, fuimos unos de esos chicos en los que se termina de la vida, y que se termina de la vida. El asunto no es tan simple como lo parece. «Mientras tanto», como es lógico, muchas cuestiones inmensas de las que se han tratado, sin embargo, al contrario, y en su origen, expresión, las de poder extremo, y que no son, en absoluto, «autodeterminadas» las unas, «autodeterminadas» los otros.

La crisis cultural que se vive en el País Valencià, es el resultado de una serie de factores que voy a tratar a continuación. En primer lugar, por la crisis de la agricultura, que ha provocado una serie de cambios en la vida cultural de los valencianos. En segundo lugar, por la crisis de la industria, que ha provocado una serie de cambios en la vida cultural de los valencianos. En tercer lugar, por la crisis del comercio, que ha provocado una serie de cambios en la vida cultural de los valencianos. En cuarto lugar, por la crisis de los servicios, que ha provocado una serie de cambios en la vida cultural de los valencianos.

blidos, hoy, volvería a comenzar a mostrar el mismo don Luis Blasco. Y la historia «autodeterminada» y «autodeterminada» que se termina de la vida, y que se termina de la vida. El asunto no es tan simple como lo parece. «Mientras tanto», como es lógico, muchas cuestiones inmensas de las que se han tratado, sin embargo, al contrario, y en su origen, expresión, las de poder extremo, y que no son, en absoluto, «autodeterminadas» las unas, «autodeterminadas» los otros.

La crisis económica que se vive en el País Valencià, es el resultado de una serie de factores que voy a tratar a continuación. En primer lugar, por la crisis de la agricultura, que ha provocado una serie de cambios en la vida económica de los valencianos. En segundo lugar, por la crisis de la industria, que ha provocado una serie de cambios en la vida económica de los valencianos. En tercer lugar, por la crisis del comercio, que ha provocado una serie de cambios en la vida económica de los valencianos. En cuarto lugar, por la crisis de los servicios, que ha provocado una serie de cambios en la vida económica de los valencianos.

consells populars de cultura catalana

país valencià

20 JUNY 1977

Index

DOSSIER: ELECCIONS

POBLACIÓ I ELECCIONS.	2
1714 i 1788.	2
El desert central.	2
Nació castellana i nacions perifèriques	3
Preponderància demogràfica castellana	3
Població, eleccions i hegemonia de Castella	5
PARTITS I COALICIONS DAVANT L'ESTATUT D'AUTONOMIA	6
LES ELECCIONS	8
A Euskadi i Galícia	8
Als Països Catalans	8
El País Valencià	8
Les nacionalitats i l'Estat	10

NOTÍCIES

Festa per l'Autonomia	11
El Partit Comunista del País Valencià	11
El F.U.T. i els Països Catalans	11
El nou batlle d'Alcoi i la Senyera	12
La Senyera a Cullera i Picanya	12
La Senyera a Benidorm	12
Fuster i "El blau de la Senyera".	12
Partits catalans a la franja catalana de l'Aragó	13
El P.S.U.C. i la bandera borbònica	13

ACTIVITATS

Resum de l'acte de la reunió del 28 de Maig	14
El Consell Econòmic comença a funcionar	15
Relació del material que tenim	15
Reunions.	16
Nous Consells	16
Acudim a la Universitat Catalana d'Estiu	17 - 18

POBLACIÓ I ELECCIONS

Distints observadors i polítics han assenyalat que les eleccions generals del 15 de juny són injustes en la seua distribució geogràfica dels escons del Parlament i el Senat. - Pel seu interès, ressenyarem aquí una part del discurs del professor Josep Maria Batista i Roca, president del Consell Nacional Català i gran combatent pels drets dels Països Catalans. Es tracta d'una conferència titulada "La Unió dels Catalans avui i davant de la Història", feta al col·legi d'advocats de Barcelona el 21 d'abril d'enguany. El text fou publicat parcialment.

. . .

1714 i 1980

En 1714, en acabar la guerra de Successió, el Principat tenia uns 50.000 habitants; Castella, 5.000.000.

Segons els càlculs de l'Instituto Nacional de Estadística, en 1980, la població conjunta del Principat, el País Valencià i les Illes serà d'uns 10.800.000 habitants i la de les regions castellana i andalusa, poc més de 18.500.000 habitants. En termes relatius, doncs, dins de tres anys, per cada 10 habitants del Paísos Catalans susdits, n'hi haurà menys de 18 a Castella i Andalusia, mentre que en 1714, per cada 10 habitants del Principat n'hi havia 100 castellans.

El desert central

El professor Batista i Roca analitza després el progressiu despoblament de les zones centrals de la Península, la imatge de la qual, diu, tendeix a ser una anella.

Nació Castellana i nacions perifèriques

Basant-se en els càlculs demogràfics de 1980, es pot dir que la població de l'Estat Espanyol restarà aleshores dividida en dues parts equiparables:

(I) Les nacions perifèriques, amb un total de 17.666.602 habitants:

Galícia	2.507.906	Canàries	1.393.839
Euskadi	2.985.614	Països Catalans	10.779.243

(II) Regions castellano-andaluses, amb 18.554.505 habitants.

Aragó queda exclòs d'aquest còmput, per tal com no és cap regió castellana, però tampoc no pot ser considerat com a nació.

Preponderància demogràfica castellana

Durant els darrers quaranta o cinquanta anys, la superioritat de la xifra de població de Castella sobre les nacions perifèriques no s'ha mantingut constant. La superioritat màxima fou assolida en els anys que seguiren la fi de la Guerra Civil. Després, amb les migracions internes i el desplaçament de la població vers la perifèria, la superioritat s'ha anat reduint considerablement.

Batista i Roca estableix una mesura de preponderància castellana dins l'Estat Espanyol, consistent en la diferència entre la població de Castella i la de les nacions perifèriques. En 1930, a l'època de l'Estatut i de la Segona República, la diferència a favor de Castella (amb Aragó) era de 5.379.713 habitants. Els càlculs per a 1980 la redueixen a 2.076.280. Deixant de banda Aragó, encara, seria de 867.904 a favor de Castella. Reduint aquestes xifres a números índexs i igualant a cent la preponderància castellana de 1930, la sèrie dels anys següents formaria aquesta taula:

	<u>1930</u>	<u>1940</u>	<u>1960</u>
Castellans (amb Aragó)	14.421.700	15.901.294	18.257.359
Perifèries	<u>9.141.987</u>	<u>9.973.677</u>	<u>12.173.339</u>
	5.379.713	5.924.617	6.084.020
Número-índex	100	110,12	113,08
	<u>1970</u>	<u>1975</u>	<u>1980</u>
Castellans (amb Aragó)	19.187.281	19.471.838	19.736.792
Perifèries	<u>14.845.510</u>	<u>16.133.346</u>	<u>17.666.602</u>
	4.342.771	3.338.542	2.070.190
Número-índex	80,71	61,68	38,59

Si deixàssim de banda Aragó, sense integrar-lo ni a Castella ni a les Nacions Perifèriques, les previsions per a 1980 se rien:

Castellans (sense Aragó)	18.550.396
Perifèries	<u>17.666.602</u>
	823.994
	16,54

Aquesta profunda transformació de la infraestructura demogràfica, però, no pot fer oblidar que Castella i Madrid continuen conservant en les seues mans les forces coercitives i de la decisió de la superestructura política de l'Estat. Allò que si podem afirmar, diu el professor Batista, és el desequilibri, la manca de coordinació i d'ajustament entre la superestructura constitucional artificial de l'Estat, contrada i isolada en l'ocasió de Madrid enmig del desert castellà, i la infraestructura natural de les altres nacions que integren l'Estat, així com la manca de realisme i equitat en el sistema actual de relacions entre elles.

Població, eleccions i hegemonia de Castella

Ara bé, el pla electoral i de reforma constitucional del govern Suárez està promeditadament concebut per a mantenir aquesta hegemonia castellana damunt la perifèria, al Congrés i al Senat. Totes les províncies (excepte les insulars), elegiran quatre senadors, tant si són poc poblades com si no ho són molt, tant la de Sòria com la de Barcelona. En un règim federal, com el dels EEUU, és normal que cada estat tinga el mateix nombre de representants. Però l'Estat Espanyol no és cap federació. Ben al contrari, és un estat unitari i centralitzat i les províncies són divisions administratives artificials sense cap personalitat. Tot i que la població castellana i andalusa, amb Aragó, és equiparable amb la de les nacions perifèriques, Castella tindrà la majoria al Congrés i al Senat, com es pot veure a la taula següent:

	<u>Població</u>	%	<u>Diputats</u>	%	<u>Senadors</u>	%
Castella i Aragó	19.730.702	52,8	202	57,7	128	64
Nacions perifèr.	17.666.602	47,2	148	42,3	72	36

Evidentment, d'altra part, no tots els senadors elegits per la Corona seran perifèrics, cosa que compensaria la diferència anterior.

L'Estat Espanyol concebut per Suárez està governat, diu el professor Batista, sota l'hegemonia castellana, malgrat l'escassa contribució d'aquestes regions a l'economia i el progrés de l'Estat.

És molt possible que les eleccions marquen un divorci entre un Centre reaccionari i una Perifèria democràtica, entre centralistes i federals.

És quasi segur, doncs, dedueix Batista i Roca, que un nou Estatut de Catalunya (així com els del País Valencià i les Illes) -toparia amb obstacles insuperables al Congrés i, sobretot, al Senat.

PARTITS I COALICIONS DAVANT L'ESTATUT D'AUTONOMIA

=====

Amb motiu de les eleccions generals, el diari "Las Provincias" va publicar una enquesta feta a tots els partits i coalicions que es presentaven a la "província" de València, sobre diverses qüestions. Extreiem ací les conclusions globals d'aquells punts que tenen nacionalment més interès, sobre les respostes de quinze d'aquests organismes. De tots ells, només Anepa-Centre Popular es circumscriu a l'àmbit provincial; la resta es presentaven a les tres "províncies" o, almenys, a dues. Estudien les respostes d'Unitat Socialista (US), Agrupació Electoral de Treballadors (AET), Círculos José Antonio (CJA), Unió de Centre Democràtic (UCD), Anepa, Alianza Nacional 18 de Julio (AN), Reforma Social Espanyola (RSE), Partit Comunista del País Valencià (PCPV), Front per la Unitat dels Treballadors (FUT), Alianza Popular (AP), Federació Laborista (FL), Front Democràtic d'Esquerres (FDE), Unió Democràtica del País Valencià (UDPV), Partit Socialista Obrer Espanyol (PSOE) i Partit Socialista del País Valencià - Bloc (PSPV).

Han quedat fora, doncs, Candidatura Independent, Partit Radical Socialista, Alianza Socialista Democràtica (PSOE-h), i FE de las JONS (autèntica).

Les preguntes són les següents:

- a) Estatut d'Autonomia per al País Valencià ¿sí o no ?
- b) ¿Coficialitat de les llengües valenciana i castellana sí o no ?
- c) Ensenyament del valencià o ensenyament en valencià, a les escoles d'EGB.

Partit o coa- lició	Estatut	Oficialitat	Ensenyament del o en
US	Sí	Cooficialitat	en
AET	Sí	Cooficialitat	en i del
CJA	Sí	Cooficialitat	en i del
UCD	Sí	Cooficialitat	en i del
Ancpa	Sí	Cooficialitat	de
AN 18 Julio	No	No	del
RSE	Sí	Cooficialitat	en i del
PCPV	Sí	Cooficialitat	en
FUT	Sí	Cooficialitat	en
AP	Sí	No	del
FL	Sí	Cooficialitat	de i en
FDE	Sí	Cooficialitat	en
UDPV	Sí	Cooficialitat	en i del
PSOE	Sí	Cooficialitat	en i del
PSPV	Sí	Cooficialitat	en i del

Partits i coalicions: 15

A favor de l'Estatut: 14

En contra: 1

A favor de la cooficialitat: 13

Oficialitat exclusiva del castellà: 2

Ensenyament del valencià: 11

Ensenyament en valencià: 12

Val a dir que les conclusions que podem extreure d'aquests resultats són esperançadores, sempre que no oblidem que en alguns casos pot tractar-se, més que res, de pura propaganda electoral. En el futur podrem comprovar quines organitzacions mantenen les mateixes postures i quines les canvien. Caldrà estar atents.

A Euskadi i Galícia

El Partit Nacionalista Base i el Partit Socialista d'Euskadi (PSOE) han estat els grans vencedors de les eleccions a Euskadi Sud; Unión de Centro hi quedà en tercer lloc (excepte a Navarra); Euskadiko Ezquerria (UNAI, a Navarra) ha tingut un èxit notable. Així, doncs, el nacionalisme base de dreta i d'esquerre estarà representat al Congrés dels Diputats i al Senat, si bé no en la mesura que la llarga lluita del poble d'Euskadi mereixia.

A Galícia, el triomf de la Unión de Centro ha estat rotund: darrere han quedat el PSOE i Alianza Popular. Només hi ha un representant del nacionalisme: un senador tret per la Candidatura Democràtica Gallega, recolzada per democristians, socialistes (excepte PSP) i comunistes. A les circumscripcions més deprimides socialment i econòmicament, hi ha hagut una gran abstenció.

Als Països Catalans

El Principat ha aconseguit una gran victòria democràtica i nacional en tots els fronts. Al Senat, tant els representants unitaris elegits pel poble com, d'altra banda, els elegits pel Rei, configuren un conjunt suficient per a significar les forces socials en el seu conjunt.

A les Illes s'ha repetit, quasi punt per punt, l'esquema general de la resta de l'Estat: victòria de la UCD, seguida pel PSOE i AP.

Sobre el País Valencià, parlem en l'apartat següent.

El País Valencià

Ací, l'ordre dels guanyadors és UCD, PSOE, PCPV i PSP (amb el reforç de la branca del PSPV dirigida pels germans Garcés) AP ha sofert una derrota considerable (i amb ella l'anticata

lanisme militant).

Aparentment, podrien extreure'n conclusions esperançadores pel que fa a la possibilitat d'un Estatut d'Autonomia no massa llunyà. Els caps de fila del Centre Democràtic al País (Francesc Zaragoza, Enric Monsonís, Emili Attard, Francesc de P. Burguerra, etc.) han mostrat en molts moments, amb diferències quant al nivell d'entusiasme, voluntat d'aconseguir l'autonomia. El mateix han fet, pel PSOE, Josep Lluís Albinyana, Jaume Castell o Antoni Garcia Miralles; pel PCPV, Emèrit Bono; pel PSP, Sánchez Ayuso; i, entre els senadors, Noguera de Roig i Josep Bevià.

Aparentment, és clar. Perquè ara caldrà passar a les tasques de decisió política i legislativa, que fins ara havien estat ben allunyades de tots aquests candidats electes. I el poder representarà una sèrie de compromisos i hipoteques que fàcilment farien perillar la possibilitat de l'Estatut.

Hi ha també, és clar, la qüestió dels partits; dels vencedors i dels vençuts. Els que formaven ací UCD, ¿continuaran existint com a entitats independents i podran mantenir el seu autònomisme, davant el gran poder absorbent dels seus corresponents de Madrid? I el PSOE, ¿podrà articular-se veritablement d'acord a les necessitats del govern local (si més no, municipal i provincial)? És previsible una entente o una fusió amb el PSP? El PSPV, malgrat les dificultats que ha suportat durant la campanya, ha obtingut un nombre prou significatiu de vots, però no ha aconseguit col·locar cap dels seus candidats. Quina serà la seva actitud, a partir d'ara respecte del PSOE? El socialisme valencià no ha tingut prou força per a passar davant de l'estatal, ni per a forçar-lo a un pacte en les condicions que aconseguí --estiguem d'acord amb elles o no-- el Partit Socialista de Catalunya (congrés). La Unió Democràtica del País Valencià, que suportà una intensa campanya electoral, no ha aconseguit cap escó; ¿quina serà la seua posició futura?

Val a dir, d'altra banda, que cap dels partits o coalicions triomfants no han aconseguit els vots per la seua especial representativitat de les reivindicacions del País Valencià. Això és claríssim. Han guanyat, però arrossegats pel pes de Madrid (de Suárez, de González, de Carrillo o de Tierne). A Alacant, fins i tot, el PCPV ha tret diputat Pilar Bravo, que no és valenciana.

Cal encara fer una referència a la designació reial de quaranta-un senadors, entre els quals només hi ha un valencià (el ministre Abril Martorell, molt adicte de Suárez), com si en tot el país no hi hagués ningú amb la representativitat moral que hom vol atorgar a Julián Marías, José Ortega, Maurici Serrahima o Martí de Riquer.

Al capdavant, doncs, per al País Valencià, les eleccions han resultat un èxit, per tal com han arraconat deixalles del règim anterior; nacionalment, però, encara queda molt a fer. I no sols políticament, sinó també en aquell terreny ampli que anomenem "fer país".

Les nacionalitats i l'Estat

En termes generals, es pot dir que els partits i coalicions nacionalistes sols han guanyat a Euskadi i al Principat --com a resultat d'una molt llarga resistència contra el franquisme. Això dificultarà enormement a les futures Corts, la resolució de les demandes d'autonomia, les quals, si bé necessàriament hauran de ser ateses, podran quedar molt retallades per les forces centralistes, majoritàries a les dues cambres.

FESTA PER L'AUTONOMIA

L'onze de juny se celebra a València una Festa de l'Autonomia, organitzada per la coalició electoral del Bloc i amb la col·laboració d'altres partits. Fou l'únic acte del cicle de propaganda electoral que presenta com a sol motiu la reivindicació de l'Estatut. Comptà amb una gran quantitat de públic (es calcula la participació d'unes quinze mil persones), que, entre les 8 del vespre i les dues de la nit, fou espectador de diversos actes (actuació dels Pavesos, Al Tall, Lluís Miquel i els 4 Z, Carlos Barranco, Paco Muñoz, etc; crema d'una falla i altres festes). Cal que els Consells pensen organitzar festes populars per l'Estatut...

EL PARTIT COMUNISTA DEL PAÍS VALENCIÀ

És interessant destacar la postura del Partit Comunista del País Valencià davant el nom de la nostra llengua. Efectivament aquesta organització té la sana política d'anomenar sempre català al nostre idioma, en el seu òrgan central, "Cal dir", el qual té una tirada de 10 000 exemplars. Cal remarcar, també, que la presència del català en aquest periòdic és creixent. En el seu número 10 (5 de juny) hi ha 11 notes o articles en català i 17 en castellà.

EL F.U.T I ELS PAISOS CATALANS

El Front per la Unitat dels Treballadors (FUT) coalició electoral formada per LCR, OICE i AC, que reconeix, en el seu programa: "El País Valencià, junt amb Catalunya i les Illes, formen part de la mateixa comunitat històrica, lingüística i cultural. Degut a això, hem de defensar des d'ara tota mena d'iniciatives encaminades a combatre la disgregació fomentada per l'opressió centralista, estant obertes que en el futur els tres pobles decidescuen lliurement formes més estretes de relació política". És l'única opció electoral que ha parlat d'aquest tema.

El nou batlle d'Alcoi i la Senyera

Fins a Alcoi, una de les poblacions nacionalment més clares del País Valencià, ha fet arribar la dreta la seua campanya contra la Senyera, pretentent d'imposar a tots la franja blava de la bandera municipal de València. El nou batlle, madrileny i fill d'un xofar d'Alfons XIII, ha decidit suprimir la Senyera que hom col·locava els dies festius al balcó de l'ajuntament alcoià i no pensa tornar-la al seu lloc, mentre la "Real Academia de la Historia" no dictamine sobre si la senyera valenciana ha de dur franja blava o no n'ha de dur. Seguint la mateixa lògica, i ja que tot el poble valencià ha "dictaminat" que vol la democràcia, el millor que podria fer aquest funcionari (que no la representa en absolut) seria, també, "suprimir-se". Només que fos dimitint del càrrec ja n'hi hauria prou.

La Senyera a Cullera i Picanya

Els ajuntaments de Cullera i Picanya col·loquen als seus balcons, en els dies de festa, la Senyera del País Valencià. Naturalment, sense blau. Cal que els Consells impulsen tots els ajuntaments del País perquè actuen així.

La Senyera a Benidorm

En el nostre darrer número explicàvem el rocambolesc destí que va tenir a Benidorm, una Senyera valenciana (sense blau és clar) que hom havia regalat perquè figurés al balcó de l'Ajuntament. Doncs bé, continua sense aparèixer. Ni la "desapareguda" ni una altra que la substituïssa.

Fuster i "El blau de la Senyera"

Dintre d'uns pocs dies apareixerà finalment el llibre que ha escrit el gran assagista valencià Joan Fuster, sobre la qüestió de la franja blava a la bandera. Va il·lustrat amb fotografies

en color (de la representació de la Senyera al Saló de Corts - del palau de la Generalitat, de la bandera de Sagunt, etc.) i cal assegurar-li un innillorable èxit. Els Consells hauran de contribuir a la seua difusió.

- o - o - o -

PARTITS CATALANS A LA FRANJA CATALANA DE L'ARAGÓ

S'està produint un procés d'implantació de partits catalans en les comarques catalanes de l'Aragó, procés al qual la premsa no ha dedicat gens d'atenció i que és realment interessant. Aquestes comarques de parla catalana són: l'Alta Ribagorça, la Llitera, el Baix Cinca i Matarranya. Les tres primeres es troben dintre la província d'Osca i la darrera a la de Terol. Dintre d'un procés molt lent de recobriment de la consciència catalana hi col·laboren eficaçment els partits catalans que fan mítings allí i aconseguixen afiliats en aquestes comarques. Per exemple: la Unió Democràtica de Catalunya, la Convergència Democràtica de Catalunya i el Partit Socialista (Congrés). Aquest fet s'ha produït d'una manera normal, natural, sense que hi haja hagut res organitzat prèviament des de Barcelona. Més aviat hi ha influït l'estreta relació que existeix amb les comarques lleidatanes.

EL P.S.U.C. I LA BANDERA BORBÒNICA

El dia de Sant Jordi d'enguany, hi hagué un incident al local Central del Partit Socialista Unificat de Catalunya, en relació amb la bandera borbònica (bandera espanyola). Miquel Nuñez un dels més destacats dirigents del partit, col·locà la bandera espanyola al balcó del local. Però la reacció en contra fou tan ràpida, que la bandera només durà dues hores al lloc on havia estat instal·lada. El Comitè Local manifestà de manera ferma i enèrgica el seu rebuig total i féu advertències molt serioses en el cas que la bandera no fós retirada.

ACTIVITATS

RESUM DE L'ACTE DE LA REUNIÓ DEL 28 DE MAIG

=====

Com tots sabeu, el dia 28 de maig a ciutat de València, ens reuniren representants de vint-i-quatre consells, dels vint-i-vuit que havien estat convocats. El punt més important va estar la discussió de l'esberrany que el Consell Jurídic ens havia remès. Punt per punt, es va analitzar l'esberrany i el consell jurídic va prendre nota de totes les esmenes per tal de redactar un nou text.

Destaquem uns punts que considerem interessants, tot recordant-vos que tan prompte com tinguem el nou text, us l'enviarem.

Punt nº 2 - Les persones que tinguen cap càrrec representatiu - en un partit polític, no poden tenir-ne dins els Consells.

Punt nº 4 - La coordinadora General del País està integrada per un representant de cada comarca i un representant de cada consell d'especialistes. Tots els representants susdits hi tenen veu i vot.

Podrà també assistir a les seues reunions un suplent per cada representant, amb veu i sense vot.

4.1. La Comissió executiva naix del si de la Coordinadora i excuta els seus acords. La formen, un representant per cada Consell d'especialistes, amb veu i sense vot, i un representant per cadascuna de les cinc regions del País Valencià: Alacant, Alcoi, Gandia, València i Castelló, aquests amb veu i vot. - L'executiva hauria d'estar integrada per persones independents.

Disposició final - Durant la vigència provisional d'aquest Reglament les addicions, esmenes i derogacions seran formulades pel consell Jurídic a proposta de la Coordinadora, havent de ser aprovades per majoria absoluta de la mateixa Coordinadora. Fins al moment de la promulgació definitiva, aquest Reglament serà aplicat en cada ocasió, atemperant-lo a les circumstàncies del cas, podent-hi autoritzar la Coordinadora les excepcions temporals que jutge oportunes.

Nota important

Finalment van acordar el dia 2 de juliol per a la pròxima reunió. Us demanen que trieu un representant en la vostra comarca, quan més prompte millor, i que el dia dos tots junts formen la Coordinadora del País.

EL CONSELL ECONÒMIC COMENÇA A FUNCIONAR

=====

Ha iniciat les seues funcions el Consell Econòmic, un dels consells d'especialistes dels PPCC. En l'actualitat està elaborant un balanç de la situació financera dels Consells, per a presentar-lo en la reunió de la Coordinadora, a celebrar el proper 2 de juliol.

Ens envien el primer comunicat

"El Consell Econòmic no pot elaborar el pressupost d'una forma adequada, mentre cada Consell no tinga normalitzat el pagament de quotes. Així doncs, preguem a tots aquells Consells que es troben en aquestes circumstàncies que ho complimenten com més aviat millor.

El Consell Econòmic

RELACIÓ DEL MATERIAL QUE TENIM

Concepte	Preu cost	Preu venda
-Plaques per als taxis "LLIURE"	25	25
-Adhèsius per als rètols dels carrers: carrer, Plaça i Avinguda.	5	
-Posters Països Catalans	50	75
-Posters i estatut d'autonomia	20	25
-Clauers	35	50
-Llibrets: "La Cult. Popu. al PV"	35	50
-Estatuts d'Elx	25	25
-Adhèsius "País Valencià, Illes, Principat, PPCC.	1	1
-Per l'oficialitat de la llengua cat.	25	30

Reunions

Els Consells de cada població, es reuneix periòdicament. També les reunions comercials són dutes a terme. En el mes de maig i en els dies que portem de juny, les reunions d'un tipus o d'altre han estat nombroses. Ressenyarem, però, només les reunions generals de la Coordinació i les reunions amb motiu de la presentació de Consells.

Dia	Població	Assistents	Motiu
12.5.	Guardamar	12	Presentació C.P.C.C.
14.5.	Banyeres	10	" "
19.5.	Sueca	18	" "
25.5.	Sedaví	10	" "
28.5.	València	31	Reunió Coord. País
31.5.	Callosa d'Enserrià	13	Presentac. C.P.C.C.
31.5.	Calp	8	" "
1.6.	Alacant	5	Planificació Tècni.
4.6.	Elx	6	Coordin. Baix Vinal
4.6.	Ibi	10	Coordin. l'Alcoià i el Contat
5.6.	Castalla	8	Presentac. C.P.C.C.
6.6.	Dénia	12	Coordinad. Marina
10.6.	Sagunt	10	Presentac. C.P.C.C.

NOUS CONSELLS	Comarca	nombre	nombres
	L'Horta	1	9
	La Safor	1	7
	La Ribera		3
	Total	2	19
	Total actual:	Consells	nombres
	Anteriors	28	247
	Nous	2	19
	Total	30	266

ACUDIM A LA UNIVERSITAT CATALANA D'ESTIU

Enguany, del 18 al 28 d'agost, se celebrarà a Prada de Conflent (Catalunya del Nord) la Universitat Catalana d'Estiu. Es tracta d'una de les activitats que més fecundament han influït, durant els últims anys, en el desvetllament de la consciència nacional catalana i en l'establiment de lligams i visions conjuntes sobre els problemes de cadascun dels Països Catalans i de tots plegats.

Els valencians han participat cada volta amb més interès en la UCE, i cal que ho continuem fent. Pel seu interès, donem a continuació algunes dades sobre la presència valenciana a Prada, en els darrers anys:

<u>1973</u>	<u>1974</u>	<u>1975</u>	<u>1976</u>
10	125	255	358

Cal que els membres dels Consells que encara no hagen anat a la Universitat Catalana d'Estiu, hi vagen enguany. Les inscripcions cal fer-les amb urgència; als Secretariats de l'Ensenyament de l'Idioma del País Valencià:

c/ Girona, 12	Alacant	21 26 00
c/ Oliver, 24	Alcoi	Tel. 52 11 72
c/ Menendez Pelayo, 26	Castelló de la Plana	21 03 15
c/ Moratin, 15, 8 ^a	València-2	3 21 92 24

(Talleu)

Cognom 1^{or} ..... Cognom 2^{or} ..... Nom.....
 Adreça..... Població..... Telèf.....
 Adreça d'estiu..... Població..... Telèf.....
 Professi6 o carrera i curs que estudies.....
 En la llista de darrere assenyala les seccions en que vols participar.
 Tongada a la qual vols assistir..... Has anat abans a la Universitat Catalana d'Estiu?..... Quan?.....
 En quin Secretariat del País Valencià t'has inscrit enguany?.....
 ..... Data d'inscripci6.....

UNIVERSITAT CATALANA D'ESTIU 1977

Prada, del 18 al 28 d'agost

Encara que el canvi de situació peninsular faci menys necessària en certs aspectes la celebració de la Universitat Catalana d'Estiu de Prada, el parer de la immensa majoria dels que hi participen activament és que encara és útil. En particular com a trobada general dels Països Catalans que, l'experiència passada ho mostra, només es realitza bé en aquesta nostra vila del Conflent. En canvi els rossellonesos desitgen de tot cor que d'altres Universitats Catalanes d'Estiu siguin celebrades en diversos llocs del Principat, de València i de les Illes per tal que s'escampi un concepte de la cultura ben obert que és el que ha prevalgut a Prada des del començament (obert al poble, ja que la cultura és del poble, i obert a la nostra llengua). Ens felicitem que Vic continuï la seva tongada iniciada l'any passat a les mateixes dates: del 3 al 13 d'agost.

A Prada ens acollirà un cop més el liceu Renouvier. La pensió completa (menjar i dormir) serà de 35 F (tranta-cinc) per dia, i els drets d'inscripció són de 100 F (cent) i cobreixen les despeses generals, d'excursions i d'espectacles. Tothom pot inscriure's sense consideració d'edat, de sexe o d'estudis fets. Hom s'ha d'adreçar

al Secretariat per a l'Ensenyament de l'Idioma a València (telèfon 322.58.19),

enviant-li 4.000 pessetes per matrícula. La resta del pagament es farà ja a Prada. Les inscripcions cal fer-les immediatament.

A Vic les inscripcions es poden fer a Omnium Cultural, carrer nou nº 2, telèfon 889.15.95.

La Universitat Catalana d'Estiu de Prada treballarà per seccions especialitzades però moltes activitats (conferències, taules rodones, col·loquis, debats, excursions, espectacles, etc.) són comunes. Per tal que hom pugui fer les previsions necessàries, els participants escolliran, en inscriure's, una secció, però conserven la possibilitat de participar en els treballs de qualsevol de les altres. Els cursos especialitzats tindran lloc de les nou a la una per unes seccions i, per les altres, de les tres a les set, de manera que hom podrà ben omplir les jornades. Les tardes, tanmateix, podran ser també dedicades als col·loquis, conferències, taules rodones, etc. Els espectacles es faran al vespre.

La llista de les seccions previstes des d'ara (amb possibles modificacions, sobretot addicions) és:

(tal·leu)

1. Llengua elemental.	15. Cooperativisme.
2. Lingüística i sociolingüística.	16. Art.
3. Introducció a la història de la literatura catalana (tardes).	17. Sociopedagogia.
4. Literatura: cursos monogràfics.	18. Àrea d'expressió plàstica.
5. Filosofia.	19. Àrea d'expressió musical.
6. El fet religiós.	20. Àrea d'expressió corporal.
7. Estudis rossellonesos i occitans.	21. Animació cultural.
8. Cultures minoritàries.	22. Psicologia aplicada.
9. Història contemporània.	23. Antropologia sexual.
10. Ciències socials.	24. Física i química.
11. Economia política.	25. Matemàtiques i informàtica.
12. Ciència política.	26. Agricultura.
13. El fet nacional.	27. Teatre.
14. Comunicació social.	28. Cinema.
	29. Folklore.

INDEX

-- 9 d'Octubre, 11 de Setembre: Països Catalans	2
. 11 de Setembre: la Diada	4
-- El "Consell Valencià"	5
-- Acció Municipal dels Consells	8
-- Material dels Consells	9
-- Més sobre la Senyera.	10
-- Congrés de Cultura Catalana	11
-- Nous Consells	14
-- Els Consells cap e enfora	15
. Eivissa	15
. Reunió d'Ulldecona	15
-- Consells a la ciutat de València	15
-- Per un nou Aplec d'El Puig	17

- o - 0 - o -

Per la Generalitat, ARA!

Com tots sabem, la celebració del Dia Nacional - del País Valencià, el dia nou d'octubre, fou un èxit innegable, a penes entorbellit per l'acció d'alguns escamots "incontrolats", estats de de la Junta Central Fallera, el MNS i altres entitats antidemocràtiques.

De fet, la celebració estigué repartida en més de tres-cents actes realitzats arreu del País, en les manifestacions fetes a Borriana, Alacant i altres poblacions, en la Marxa per l'Autodeterminació i l'Autonomia, que va recórrer les comarques valencianes, guanyant-se a tot arreu l'adhésió d'un poble encara poc informat però que ja ha donat un vot afirmatiu i entusiasmats a l'autonomia.

Tot això convergí en dos actes impressionants: la recepció de la Marxa (el dia 9, al dematí, a la plaça dels Furs de València) i l'enorme manifestació de vora un milió de persones (pel centre de la mateixa ciutat, a la tarda).

La presència de Senyeres del País Valencià fou multitudinària i molt més gran que la de Senyeres de la Ciutat de València, tot i que aquestes foren regalades profusament per l'ajuntament local.

- o - o - o -

Els actes del dia 9 demostren només una cosa: el País Valencià vol l'autonomia i la vol ja. Existeix, però, un problema, que els Consells han de col.laborar a subsanar: la desinformació de la gent. Així és; malgrat la gran quantitat de conferències i de xerrades que es fan entorn de la qüestió autònica, malgrat tots els articles de premsa, malgrat els llibres, malgrats els exemples directes i pròxims del Principat i d'Euskadi, el poble valencià no té encara sufi- cient informació sobre què significa l'autonomia ni, ben -

particularment, sobre quina autèntica és la cal. I, en clar, aquests desconeixements el convertiren en una f'cell víctima d'una previsible falsificació autèntica, a la qual podria contribuir ben animadament els partits que resultaren màximament vencedors en les eleccions de 15 de juny: UGE i PSOE. Efectivament, aquestes dues organitzacions polítiques, ac primàries ja en el poder, tenen un caràcter centralista ben definit, si bé per mitjans diferents.

Com tots sabem, la reivindicació autèntica ha estat, sobretot, patrimoni d'una certa esquerra --l'esquerra nacional-- i a poc a poc ha anat passant als grups d'extrema esquerra. L'assumpció del tema per la UGE o pel PSOE, no es pot dir que siga sincera o, almenys, que siga tan clara com caldria. I, tanmateix, aquests partits es troben en millor situació que cap d'altre per a confondre la seua clientela electoral, per a ajornar l'autonomia sine die o per a "donar-ne" una de ben escassa al poble.

Els actes del 9 d'octubre han de servir d'avertiment a tots: si UGE i PSOE pretenen mantenir la seua preponderància electoral, hauran de reflexionar seriosament sobre quina és l'autèntica voluntat popular respecte de l'autonomia. I els partits situats a l'esquerra d'aquests, s'han de veure obligats a aprofundir en la seua reivindicació autèntica i, aquells que encara no ho han fet, a transformar-se en organitzacions plenament lligades a la realitat del País Valencià, i a variar les seues organitzacions en aquest sentit.

El "Consell Valencià"

Com és lògic tota la maniobra anticatalanista en marxa al País Valencià, no podia sols mantenir-se a base d'individus castellanitzats i desprestigiats com Onbuena o Giner Boira o forasters com Ubieta (veure el "Levante" del 28 de setembre, on diversos membres de la seua càtedra duncien les tergiversacions interessades d'aquest personatge). Calia trobar una plataforma d'aparició "molt valenciana" per a això s'ha creat "Consell Valencià", una empresa amb molts diners però amb un futur escàs.

Aquest "tinglado" es va donar a conèixer públicament (en determinats despatxos oficials ja en devien tenir bona notícia) per mitjà d'un Manifesto publicat a la premsa de València el 24 d'agost. La llengua del document, la castellana, és prou orientadora respecte de les vertaderes intencions de la maniobra. El Manifesto atacava als parlamentaris del País Valencià i entre altres idees pintoresques, sens dubte idea de Miquel Adlert, reivindicava el nom de "regne" o "region" per al País Valencià, la senyera amb franja blava per a tot el país, etc.

El Consell pretén coordinar l'activitat de diverses entitats:

--"Lo Rat-Penat", actualment empestat de xicots de l'extingida Organización Juvenil Española, introduïts allà gràcies als "bons oficis" de l'ex-governador Oltra Mollet.

--"Promociones de Cultura Valenciana", empresa muntada per alguns burgesos de la ciutat de València, amb fins crematístico-polítics. Hi ha per mig una coneguda marca de "blue-jeans", que sol utilitzar com a símbol propagandístic un toro, el tòtem espanyolista per excel·lència.

--"Grup Il·licitat del Regne", d'Aliança Popular que, entre

altres fets gloriosos, protagonitzats, abans de l'estiu, una pintada contra el domicili del gran escriptor Joan Fuster. --"Amics de la Barraca", entitat folklòrica ben coneguda per haver tret de la diputació provincial de València uns quants milions de pessetes, amb els quals va contribuir a la construcció d'una barraca a Catarroja, on el senyor Carrau i altres camarades han anat alguna vegada a "fer-se una paelleta" i algunes fotografies que demostren la seua valenciania . . .

--"Centro Cultural de Valencia";és impossible saber què és exactament aquesta entitat.Tal vegada es tracta d'un nom inventat per a suggerir, en el lector mal informat, el "Centro de Cultura Valenciana".

--"Grupo de Novela i Monforte del Cid";un dels dirigents és Antonio Sala, que no fa molt publicà als diaris d'Alacant una carta, acusant alguns parlamentaris alacantins de feixistes, per haver demanat la legalització de tots els partits polítics.

Posteriorment s'ha adherit a aquest sumptuós conjunt el "Circulo Aparisi y Guijarro", de València, carlí de D Sixto que, entre altres coses, té el mèrit d'haver recomanat als seus socis, amb motiu de les eleccions del 15 de juny , una llista de noms a votar, majoritàriament composta per candidats de la Alianza Nacional 18 de Julio, d'extrema dreta.

Els signants del manifest eren el poeta Xavier Casp (trànsfuga del catalanisme), Miquel Adlert (idem). María del Pilar Torno, Francesc Xavier Marí Cerezo (un dels jóvenes leones de "Lo Rat-Penat), Benjamín Narbona (gendre de Casp) i "el señor Zarzo "(un simple empleat i home de palla d'un dels promotors de les "Promociones de Cultura Valenciana";és per això que a l'hora de signar el Manifiesto, els inductors l'hi afegiren sense ni tan sols preocupar-se d'averiguar-ne el nom.

Entre altres projectes, tots ells econòmicament molt ambiciosos, el "Consell Valencià" té el de posseir tres teatres (un a cada capital de "provincia", és clar), amb una companyia pròpia, i editar diversos llibres i discos. Cal suposar que ara, per fi, s'editara l'opera magna de Miquel Adlert (un gros patracol en que tracta tots els temes haguts, segons ell, i per haver sobre el País Valencià--història, llengua, gramàtica, etc), que fins ara no havia trobat cap editor, oficial ni privat, pro o boig com per a arriscar fama i diners en la divulgació de les teories d'aquest curiós personatge.

Es tracta, doncs, d'un muntatge ben subvencionat. Coneixent però la capacitat intel·lectual dels qui intervenen, es pot honestament dubtar que arribe a adquirir massa volada.

AMENACES I MENTIDES

Alguns veïns de Bonaguasil (Camp de Túria), que en les últimes festes del poble havien posat la bandera valenciana (les quatre barres) al balcó, rebren posteriorment cartes anònimes - amb amenaces de mort. No deixa de ser curiós que la redacció de "Las Provincias" (30 de setembre basant-se en una informació de l'agència Cifra) done la notícia justament al revés; - com si els amenaçats fossen els veïns que havien posat al balcó la bandera de la ciutat de València (amb franja blava). Estupidesa o complicitat ?

ACCIO MUNICIPAL DELS CONSELLS

En els moments actuals, a totes les poblacions del País hi ha un procés en marxa, cap al control democràtic de l'administració municipal, en tots els aspectes. Els Consells Populars de Cultura Catalana hi tenen molt a dir, especialment relacionades amb assumptes culturals: ensenyament del català, conferències, biblioteques, cases de la cultura, etc.

A Torront de l'Horta (per exemple), el CPCC visità fa poc les autoritats municipals, en companyia de tots els partits polítics democràtics de la ciutat, a fi de tractar diverses qüestions d'interès comú.

A Mondover, el CPCC ha participat ben activament en la preparació de diversos actes durant les festes locals i ha aconseguit que l'ajuntament hissés a Casa de la Vila la Senyera del País Valencià.

Igualment a Muro, San Joan, Mutxamel, Silla, Ontinyent, els Consells estan col·laborant activament amb la resta de forces polítiques, de cara a una alternativa democràtica municipal.

Cal que tots els Consells actuen en aquest mateix sentit, segons les seues possibilitats, donant totes les alternatives necessàries per a una gestió cultural més democràtica i més nacional a tots els municipis del País Valencià.

---

lluiteu per uns ajuntaments
democràtics

MATERIAL DINS CONSELLS

El Consell Econòmic ha decidit a tots els membres del CPOC que a partir d'ara els Consells ja no posseïran ni vendran cap mena de material (cartells, clauers, samarretes, etc.), pels transtorns de funcionament que això ocasiona. Cal que tothom torne el material que tinga pendent. D'altra part, els Consells ja vetllaran perquè a les llibreries hi haja aquesta mena d'objectes de propaganda. Aquesta mesura es pren amb la finalitat que els Consells es dediquen més àmpliament a tasques de formació ideològica i acció cultural i cívica.

DARRERS ACTES DEL CONGRES DE CULTURA CATALANA,

AL PAIS VALENCIA

En octubre hi haurà, al País Valencià, els actes de cloenda de tres dels àmbits del Congrés de Cultura Catalana. Són els següents:

8 d'octubre: a Alcoi, a la tarda, aprovació de les resolucions de l'àmbit d'Indústria, que tracten d'aspectes tan interessants com ara les característiques de la Indústria als Països Catalans i les alternatives de futur quant al model de societat de creixement industrial, les relacions socials dins l'empresa, la política tecnològica o la protecció del medi ambient.

16 d'octubre: a Castelló de la Plana, final de l'àmbit d'Institucions, amb la presentació dels treballs que juristes de tots els Països Catalans han realitzat sobre temes tan d'actualitat a casa nostra com l'Autonomia i els Estatuts. Hi assistiran parlamentaris de tots els Països Catalans.

22 d'octubre: a València, discussió i votació de la resolució final de l'àmbit d'Economia.

NES SOBRE LA SENYERA

El fullet de Joan Fuster El blau en la senyera està assolint una notable difusió i sens dubte contribuirà a aclarir les idees de molta gent sobre aquest tema, premeditadament enverinat i emboirat per distintes forces antivalencianes, amb el suport de la premsa diària de València i de determinades institucions lligades al règim polític anterior.

Aquestes forces, ben lligades als ajuntaments, han aconseguit que en diversos pobles es produeixen problemes a l'hora d'exhibir l'autèntica bandera del País Valencià. Igualment han provocat la típica i fictícia campanya de "cartes al director" contra el plenari dels parlamentaris del País Valencià, per utilitzar la Senyera amb les quatre barres.

En el darrer ple extraordinari de l'ajuntament de Benidorm (sobre les activitats rocambolesques d'aquest ajuntament respecte de la Senyera, vegeu números anteriors del "Butlletí"), només un conceller parlà clar sobre la qüestió dient que no calia efectuar cap mena de consulta: "el color de la senyera està clar, a no ser que es vulga posar la de la ciutat de València". Els altres callaren. Tant l'Associació de Veïns L'Illa, com la Coordinadora de Forces Polítiques i Sindicals de Benidorm havien demanat reiteradament a l'ajuntament que col·loqués la senyera del País Valencià a l'interior i al balcó de l'edifici.

A Monover, Polinya i a d'altres poblacions valencianes, la Senyera del País és ja present als balcons dels ajuntaments. Cal que siguen tots els pobles valencians els que la tinguen.

CONGRÉS DE CULTURA CATALANA

(A través dels Consells Populars de Cultura Catalana)

Relació d'actes fets:

Setembre

- Monòver 4 Teatre: Ellectig amb "Històries d'un poble"
- 5 Cucanyes
Teatre: Aula Coturno d'Elda
- 6 Cucanyes i Teatre: "Pluja amb "Sang i Ceba"
- 7 Festa infantil amb el grup de teatre L'Entaulat
- 7 Exposició de pintura i Mostra d'art d'Antoni miró
- 7 Balls populars i actuació de "Al Tall"
- 8 Festa infantil amb el grup de teatre L'Entaulat
cucanyes
- 8 Balls populars i actuació dels Pavesos
cucanyes
- 10 Cucanyes i festa infantil amb el grup de teatre Mirall
- 10 Balls Populars
- 11 Festa Infantil amb el grup de teatre Mirall.
- Llombai 5 Conferència: "Problemàtica educativa" per Carme Miquel
- 6 Conferència: "Crisi energètica i possibles solucions"
per Francesc Borràs.
- 7 Carrera de Karts per a xiquets
- 7 Conferència: "L'agricultura i la seua problemàtica
al País Valencià" per Lluís fent de Mora.
- 8 Conferència: "Història i situació actual del País
Valencià" per Miquel Angel Fabra.
- 9 Concursos i jocs infantils
- 10 Concurs de dibuix infantil.
- Sagunt
- Port 26 Conferència: "Bilingüisme i emigració, problemàtica del
P.V." per Danià Mollà.
- Les Valls 26 Conferència: "Autonomia i Agricultura" per Josep Soriano
no Bessó.

Les Valls	28	Conferència: "Autonomia i Agricultura" per Josep Soriano Lasso.
Canet d'en Berenguer	28	Conferència: "Autonomia i Agricultura" per Josep Soriano Lasso.
Sagunt		
Port	28	Cinema: projecció de "Salut de Lluita"
Sagunt		
Ciutat	29	Cinema: projecció de "Salut de Lluita"
Sagunt		
Port	29	Conferència: "Autonomia i Cultura" per Josep Fierro
Sagunt	30	Taula Rodona sobre l'autonomia
Canet d'en Berenguer	30	Cinema: projecció de "Salut de Lluita"
Almassora	25	Música: actuació de Rafael Xorbó i Guro-Bidea

Octubre

Actes Organitzats

Concentaina	1	Teatre: Grup Pluja amb "Sang i Ceba"
Muro	1	Taula rodona sobre alternatives sindicals
Muro	2	Cinema valencià.
Alcoi	3	Industrialització i Ordenació del Territori
Muro	4	Industrialització i Urbanisme a Muro. J. Gogalves
Alcoi	4	"Autonomia i Lluita de classes" per Rafael Ribó
Alcoi	5	El P.V i el seu àmbit Nacional per Vicent Ventura
Muro	6	La Industrialització al P.V. Ricard Pérez Casado
Ibi	6	Per una gestió democràtica als ajuntaments. Marius Bevià
Alcoi	7	Mítin: Els treballadors i l'autonomia

- Muro 8 Gran Festival per l'estatut. Grups de Danses, entregat a la banda de música de Muro d'una banda, actuació de l'esmentada banda. Parlament de Ricard Pérez Casado, actuació de Lluís Miquel i Quatre Z.
- Vila-Real 1 V Aplca de la Plana : Victori, Coses, Marina Rosell, Pere Canal, Teresa Rebull, Pavesot, Al Tall, Peco Muñoz, Basca, Rafael Xarbó, Lluís el Sifoner, Moisés, Grup Nosaltres i Joan Manuel.
- Almassora 3 Teatre: Grup plaja amb: "Sang i Ceba"
La Vall
- D'Uixó 5 Conferència "La classe obrera a l'autonomia" per Vicent Pitarch.
- Castelló 6 "Volem el País però el volem sencer". J.V. Marqués i coordinadora ciutadana.
La Vall
- D'Uixó 11 "El País Valencià i el seu àmbit nacional" J.L. Blasco
- Castelló 13 "Cinema: "La Diada del 76", documentals del grup del Curt.
- Vinaròs 13 "Per uns ajuntaments democràtics i valencians". Màrius Bevià.
- Castelló 14 "L'Autonomia al PV a través dels diversos avantprojectes per J.L. Blasco.
- Castelló 15 Homenatge a Gaietà Huguet.
- Castelló 16 Festa Popular "Volem L'Estatut": recital de poemes polítics, lectura de l'àmbit d'institucions, parlamentaris representant als Països Catalans i actuació del grup Al Tall.
- Montcada 3 Llengua i Cultura per Josep Medina
- Algemesi 3 "La formació nacional del PV" per Toni Roio
- 4 "El moviment obrer al PV" per V. Mateo.
- 5 Presentació del CCC per Xavier Albiol
- 6 "L'Estatut i les eleccions municipals" per J.L. Blasco
- 7 Cinema: documental "La Nova Cançó"
- 8 Música: Carraixet i Carlos Barrando

Ontinyent 6 "Autonomia el PV" Josep Guis.
 Ontinyent 7 "Per una gestió democràtica municipal" Màrius Bevià.
 L'Alcudia
 dels Crespins 6 "El PV i el seu marc nacional" Carles Dolç
 València 4 "PP.CC. i P.V." per Vicent Soler.
 6 "Sobre l'autonomia", per J.L. Blasco
 4 "Estatut d'autonomia al P.V." Lluís Martínez
 6 "El País Valencià i el seu marc nacional" V.Ventura
 Benicalap 3 "Sobre L'autonomia".Debat.
 Alzira 8 Cinquè.

NOUS CONSELLS

<u>Comarca</u>	<u>nombre</u>	<u>membres</u>
La Plana Baixa	2	23
Les Valls del Vinalopó	2	10
L'Alacantí	3	27
L'Horta	1	10
Consells anteriors	30	membres 266
Consells nous	<u>8</u>	membres <u>70</u>
TOTALS	<u>38</u>	<u>336</u>

Ivissa

El 3 d'agost, un membre del Consell Eònic va viatjar a Iivissa, per ampliar consells i per presentar als Consells. Va mantenir reunions a Vila i a Sant Francesc de Formentera, quedant en enviar-les el butlletí, així com els guions dels cursos de formació. Recordant la situació a les illes Pitiuses és delicada i cal, en la mesura que pugem, anar ajudant a fer.

Reunió d'Ulldecona

El 24 de setembre es van reunir a Ulldecona els representants dels secretariats del Congrés de Cultura Catalana, els quals han dut a terme totes les activitats d'extensió popular de les finalitats del Congrés. Es tractava de discutir la possibilitat de donar continuïtat a aquests nuclis, molt nombrosos i ben estructurats i coordinats, una volta hagen acabat les activitats per les quals es formaren. Hom aprovà una proposta que pretén que es constitueixquen en Consells Populars de Cultura Catalana, al Principat i les Illes, seguint el model implantat per nosaltres al País Valencià. Hom està estudiant detingudament aquest projecte.

- o - o - o -

CONSELLS A LA CIUTAT DE VALÈNCIA

A València ciutat s'ha iniciat el procés que farà possible de tenir, abans de final d'any, tres/quatre consells constituïts i en funcionament.

D'entrada la primera dificultat ve donada per la pròpia dimensió de la ciutat i del desconeixement que els nacionalistes solen tenir de l'existència d'altres persones amb les seues inquietuds i interessos de vegades en la matei

xa zona on viuen. En això s'han anat fent algunes reunions per barriades, on s'han pogut conèixer totes aquelles persones interessades en treballar, segons els esquemes dels Consells.

La finalitat d'ora de crear un Consell en cada barriada/zona de la ciutat on puguen reunir, com a mínim 5/8 persones.

Els Consells es vincularan a les institucions i associacions que, per la seua radicació, calga, i amb les quals, d'altra banda estem establint contactes.

Les zones en les quals s'ha iniciat aquests contactes són les següents:

- Zona de darrere la Ciutat Universitària i Benimaclet.

- Abastos-Finca Roja

- Jesús - Gaspar Aguilar

- Districte 11

I es tenen contactes a les zones següents:

- Natzarot

- Montolivet - Avinguda de la Plata

- Barri del Carme

- Benicalap - Ciutat Fallera

- Districte del Botànic - Avgda. del Cid

- Torrefiel - Els Orriols

CREEU NOUS CONSELLS

=====

PER UN NOU APLEC D'EL PUIG

=====

Els qui, per la seua edat o per altres raons, ja estaven integrats dins el moviment nacionalista al País Valencià, a partir del 1950, recordaran molt bé com eren els Aplecs ---alleshores es deien "de la Joventut"--- del País Valencià, que s'iniciaren alleshores i que, després d'haver-se efectuat a diverses poblacions (Llíria, Bocairent, Castelló de la Plana) es van localitzar a El Puig, present com a data un diumenge d'octubre. A El Puig se'n va fer uns quants, fins que la intervenció de l'autoritat governativa ---era governador civil de la "província" de València el senyor Antonio Rueda y Sánchez-Malo--, en 1967 i a anys posteriors, n'impedí, ben contundentment, les convocatòries i les celebracions

Eren aplecs que, ateses les circumstàncies, havien d'intentar disfressar la seua verdadera motivació política amb una mica de folklore i amb una aparent protecció eclesiàstica, per part de la comunitat mercenària del monestir. La disfressa i l'aparent protecció dels frares van desaparèixer ràpidament. La primera, gràcies a la, diguem-ne, perspicàcia de la policia de l'època; la segona, com a conseqüència d'això, al primer conflicte que hi hagué. El rector del monestir, p. Félix Ramajo, es va apressar a publicar un article a "Levante", en què denunciava la politització de l'acte, el "separatisme" i unes quantes coses més. Val a dir que el personatge, que encara reggeix els destins del monestir, és castellà i que tota la comunitat està castellanitzada fins al moll dels ossos.

En l'incipient i emigrat nacionalisme de l'època, els aplecs a El Puig tenien un sentit, més que res, de testimoni; també però, constituïen una mínima però remarcable mobilització local que, al mateix temps, ens portava contactes amb gent del Principat

pat i de les Illes, que se sumaven a la celebració.

Enguany reprendrem aquella petita tradició, però en un context i amb un sentit ben diferents. Hem passat de les pintades de "Parlem valencià" i "Valencians, unim-nos!", purament de resistència, a una situació en què pràcticament tot el nostre poble i tots els nostres partits i organitzacions demanen l'autonomia i, també, l'oficialitat de l'idioma; del levantinisme i el surestisme, al crit unànim i ja irrefragable de "País Valencià!"; d'unes generacions que ignoraven la llengua culta i abandonaven la parlada, a unes dotacions abundoses de professors i alumnes ben preparats d'un país que ignorava el seu origen i la seua història, a un coneixement científic de molts problemes nostres i a un interès general per aprendre'ls. Hem passat, fet i fet, d'un renixement tímid i precari de la consciència nacional, a l'assumpció d'aquesta consciència per àmplies masses del poble.

A aquest canvi quantitatiu i qualitatiu correspondrà un nou àploc d'El Puig, el del 23 d'octubre del 1977, primer d'una nova sèrie. Per això cal acudir-hi, per això cal portar-hi gent i per això, també, cal dotar-lo, amb la presència dels Consells, d'un contingut plenament nacional.

Acudiu tots a

EL PUIG

---

consells populars de cultura catalana

BUTLLETÍ 8

3 novembre 1977

país valencià

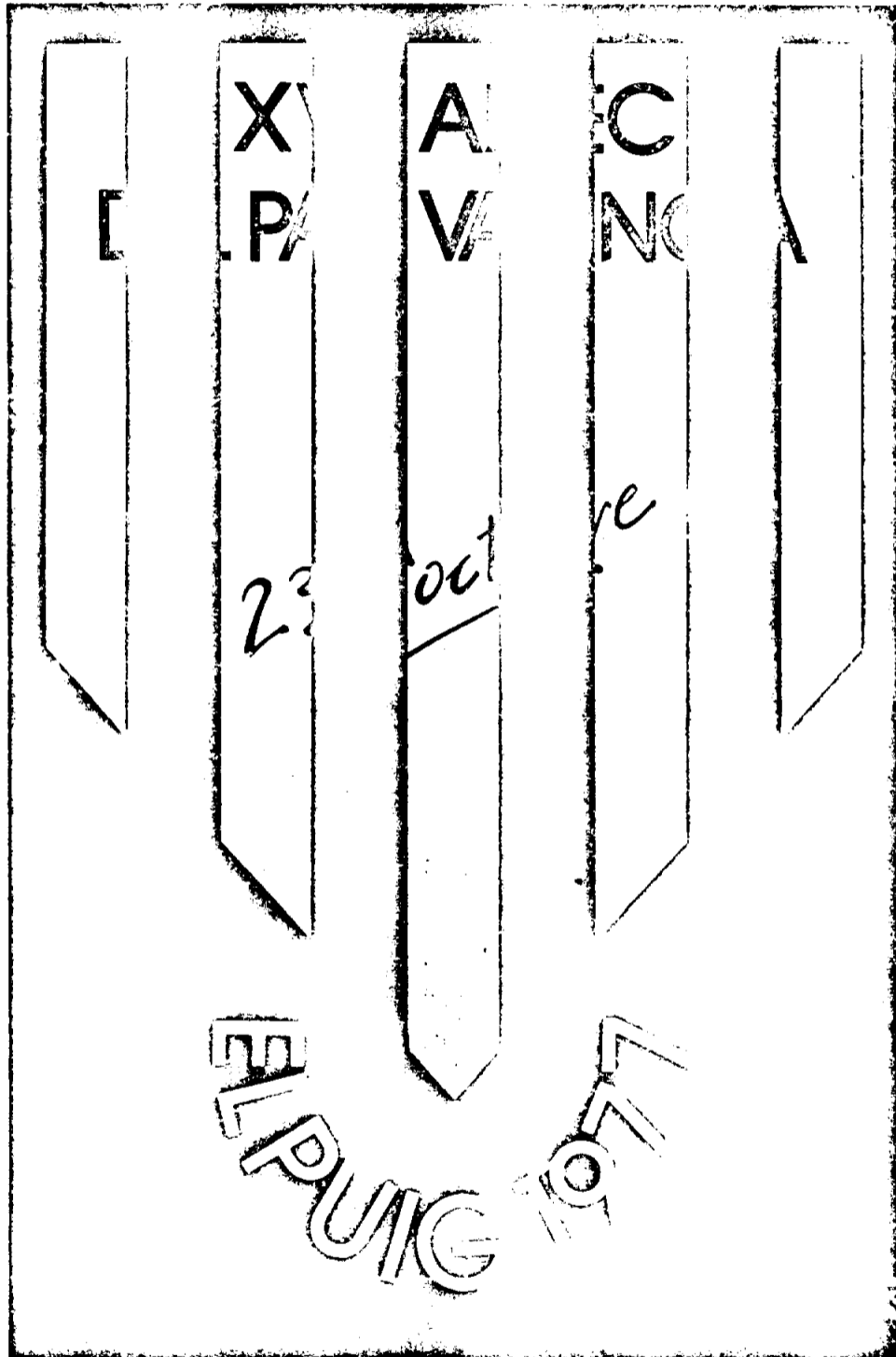

Els darrers dos mesos han estat de gran activitat arreu del País Valencià, en la lluita per la conquesta de les nostres llibertats les quals, tanmateix, encara no estan salvades. Si més no, com nosaltres les voldríem. Perquè cada volta està més clar que ens trobem en una situació de risc, en una posició en què no més podem esperar una pseudautonomia i el reconeixement d'una pseudopersonalitat del País Valencià.

L'Aplec de la Plana, la Marxa per l'Autodeterminació i l'Autonomia, la gran manifestació del 9 d'octubre, el sopar dels Premis Octubre i l'Aplec del Puig, tot això acompanyat de més de tres-cents actes a favor de l'autonomia, és una constel·lació de fets que, junts, assenyalen, un estat d'ànim generalitzat arreu del país, que es declara obertament autonomista i que ho diu en català, no com la major part d'aquells que passen per ser intèrprets de la voluntat popular. Es tracta d'un estat d'ànim, però no encara d'un estat de consciència. Certament, el nombre de nuclis que, per tot el país, se saben conscients i treballen per les reivindicacions nacionals, és creixent. En aquest sentit, els Consells estan efectuant una gran tasca. Aquesta creixença, però, i aquell estat d'ànim, han despertat les defenses del contrari, un contrari que no sols és a Madrid, sinó que està instal·lat, i molt ben instal·lat, al País Valencià. Entre els qui encara ocupen el poder i els qui esperen ocupar-lo demà, entre el govern i entre una part de l'oposició. Els prejudicis anticatalanistes tenen cabuda en tots aquests estrats i, des d'aquests estrats projectats per uns mitjans de deformació ideològica vergonyosa,

cauen sobre el poble del País Valencià, amb tota mena de mentides, de calúmnies i d'estupideses que, teòricament --i per això és més gran la fal·làcia-- sols vénen dictades per l'amor al País Valencià, sols són una defensa contra els qui pretenen "minimitzar-lo!"

Els Consells Populars de Cultura Catalana han d'augmentar els seus esforços, amb el convenciment que estem vivint un moment transcendent per al País Valencià, un moment que en bona mesura condensa totes les esperances, però també totes les frustracions i tots els desconeixements i mancances, de quaranta anys. I potser, fins i tot, de molt de temps anterior.

PARLAMENT DE JOAN FUSTER ALS PREMIS OCTUBRE

El dia 22, per a cloure els Premis Octubre, va parlar, com ja és tradicional, Joan Fuster. El seu discurs, que reproduïm a continuació, mereix una especial atenció, tant per la personalitat del seu autor com pel fet que ha suscitat algunes crítiques que considerem totalment injustificades.

. . .

Amics:

L'any passat, en la sobretaula pública d'aquests Premis Octubre, vaig emplaçar-vos a la festa d'enguany amb unes paraules de confiança. Crec que vaig dir que hauríem de tornar a reunir-nos "amb més impaciències de llibertat". "Impaciències" nostres, és clar. De moment, ja ho sabeu, les "impaciències" que jo demanava es van convertir en una altra cosa: en renecs, literalment renecs, davant una estúpida sanció governativa basada en si ací algú havia cantat la "Internacional" i "Els Segadors". Que sí, que s'hi van cantar. Però la "democràcia" acabada de parir encara no havia après les regles del joc, i els organitzadors de l'acten en patien les conseqüències. La multa de mig milió de pessetes que van infligir als Premis Octubre era una injúria política, a nosaltres i a tothom, i era, sobretot, una mala passada —per dir-ho amb un eufemisme— infligida a la precària economia de "Tres i Quatre". Espere que les últimes disposicions parlamentàries a favor de l'amnistia seran aplicables a Eliseu Climent. En aquest sopar tenim alguns comensals del Congrés i del Senat. L'amnistia per als Premis Octubre també té la seua importància.

Però les "impaciències de llibertat" s'han produït: s'han produït al carrer. No entraré ara a comentar l'episodi del

9 d'Octubre a la ciutat de València. No per falta de ganes, sinó perquè no és el moment adequat. Vull confessar, i ho confesse sense vergonya, que jo em vaig abstenir de sumar-me a la manifestació, o a les manifestacions. D'acudir-hi a alguna, ho hauria fet a la de les Torres dels Serrans, però la convocatòria era a una hora en què habitualment estic dormint, si puc. Les aglomeracions dites "unitàries" sempre m'han fet por. Jo no estava disposat a ser "unitari" amb representants del búnquer ni amb la fauna que entona el "Para ofrendar". Em vaig quedar a casa. Però un estimable sector del poble, del poble del País Valencià, s'apuntà a la gran cerimònia reivindicativa. Ingènuament. El clima confussionari ho admitia tot. Deixe l'anàlisi de la Diada a persones més perites. Em sembla, de tota manera, que fou una afirmació multitudinària, contradictòria però significativa, que reflecteix uns signes d'esperança. El problema valencià ha saltat al carrer. I "amb impaciències de llibertat".

No em pertoca a mi parlar de política. El meu propòsit és, únicament, subratllar una vegada més la clara, claríssima significació dels Premis Octubre: la seua voluntat d'assumir un front de "resistència". Contra el feixisme, contra el franquisme, hi ha hagut molts nivells de "resistència". Al País Valencià, i a escala intel·lectual, la decisió no podia identificar-se amb unes reivindicacions populars encara no ben definides però evidents. Els esforços han tendit a precisar-ne els plantejaments i a explicar-ne les circumstàncies. Es tractava de "fer cultura", en principi; però la cultura que anàvem fent havia d'adquirir, per necessitat, un caràcter de militància civil inexcusable. Ens havíem trobat amb una pila de carències fonamentals, i calia posar-hi remei, d'una manera o altra. Som molts els que hi hem contribuït amb més o menys fortuna: i alguna cosa sí que hem aconseguit. Perquè, al capdavall, els reduïtes minoritaris de la "cultura", a la llarga, sempre acaben revertint en una eficàcia popular positiva. Prou em guardaré de sobrevalorar el pes dels intel·lectuals en els processos col·-

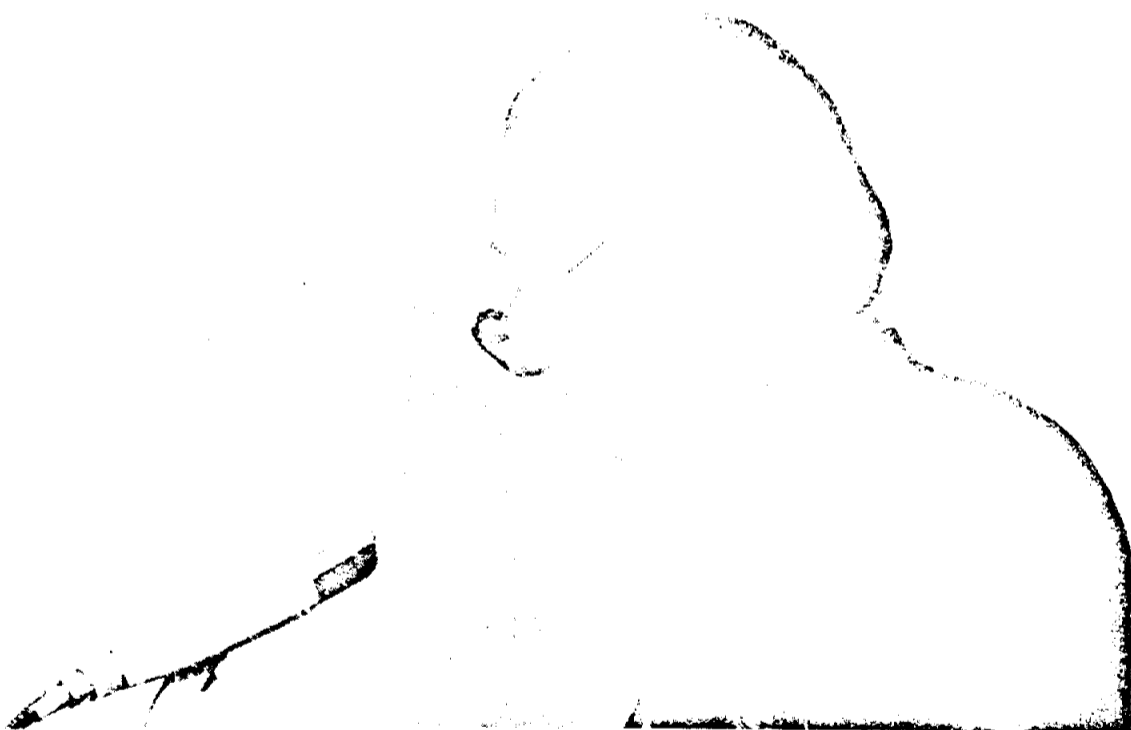
lectius. Ningú no sabrà negar-li, tanmateix, una importància in-
cisiva i estimulant.

De fet, entre nosaltres, la lluita antifranquista pas-
sava per la recuperació d'unes "senyes d'identitat" nacionals ,
que la Dictadura havia procurat destruir i adulterar. Tots re-
cordareu els episodis de repressió, de censura, de terrorisme ,
de què han estat víctimes les iniciatives més útils; tots sabeu,
també, la modèstia de mitjans materials amb què comptàvem --i
comptem--, degut a la indiferència o la maligna hostilitat de -
les corporacions públiques i de la major i més considerable -
part de la burgesia indígena. Certament, això havia de ser tal
com ha estat: no ens hem d'enganyar, "ells", "ells" no es mamen
el dit, i eren i són ben conscients del perill que implica qual-
sevol represa nacionalitària. Perill per a ells, vull dir. Ara
mateix ho estem veient. La campanya "catalanòfoba" que fomenten
i subvencionen els tinglados oficials o privats del "búnker-bar
raqueta", no és sinó una maniobra "antivalenciana". S'agafen a
l'eterna qüestió de noms". Una innocent frase d'un vell llibre
meu feia: "Dir-nos valencians és la nostra manera de dir-nos ca-
talans". Podríem capgirar-la i afirmar que "dir-nos catalans és
la nostra manera de dir-nos valencians". Al cap i a la fi, en -
el sentit més autèntic dels "mots", quan els hem restaurat en -
la seua accepció real, no hi ha cap diferència que no siga un -
malentès ignominiós.

Els Premis Octubre s'insereixen en aquesta trajectò-
ria, límpida, descarada, de rescatar un poble de les alienaci-
ons a què l'havien condemnat. La seua convocatòria no és sola-
ment una convocatòria per a escriptors: és, tant o més que això
una presència emblemàtica davant els valencians, davant tots -
els catalans, a través de la qual enunciem i anunciem la nostra
permanent, insistida tenacitat de proclamar-nos nacionalment el
que som.

I que conste que no desdenye l'aspecte estrictament literari, o cultural, d'aquests premis. Al contrari: justament perquè la intenció del concurs va contra el provincianisme, - contra la rutina folkloritzant, contra el localisme espasmòdic i autosatisfet. Els Premis Octubre són una temptativa de "normalització", amb un abast tan ampli i resolut com ho permet la societat valenciana actual. I per això mateix, i sense voler, esdevenen una manifestació política. La nostra situació d'ara ens obliga a unes opcions elementals i definitives. Es tracta de ser o de no ser. Aquesta és la qüestió, com deia el Hamlet. I no és exactament una "qüestió de noms"...

PARLAMENT D'ELISEU CLIMENT PER A L'APLEC D'EL PUIG

Per falta de temps, al Puig no pogueren parlar Antoni Gayrol, Antoni Badià Margarit, Francesc de B. Moll i Eliseu Climent, les intervencions = dels quals eren previstes. Pel seu = interès, reproduïm el parlament del darrer.

VALENCIANS:

Després de tants anys de prohibicions i de repressió hem tornat avui al Puig per tal de celebrar un nou aplec. Els qui recordem les condicions d'aquests actes durant el franquisme veïem ara el llarg camí recòrregut. El llarg camí d'un poble que començà fa uns anys per congregar ací uns quants centenars de nacionalistes d'esquerra i que ara reuneix mils i mils de persones unides per un propòsit. Unides per una voluntat. Unides, entre altres coses, per dues paraules: PAÍS VALENCIÀ.

L'avanç, el nostre avanç, l'avanç de les classes populars és innegable i evident. No caiguem, però, en l'error d'exagerar l'optimisme. No perguem el fil de la història. El règim de Franco ha estat, certament, la més dura prova que hem sofert els valencians. Però, no sols ha estat ell el culpable dels nostres mals. Aquesta seria una explicació massa fàcil. No. Ha estat el dictador, juntament amb les classes dominants valencianes les que intentaren convertir el País en una falla. En una falla per tal de cremar-lo i fer-lo desaparèixer més fàcilment.

Perquè la història del País Valencià és la història d'unes classes dominants, eternament agenollades als seus reclinatoris, davant dels altarets de Madrid. Agenollades, da--

vant les Camarilles. Les Camarilles que des del centre ens han oprimint nacional i socialment. És per això que no hem d'oblidar que totes les derrotes nacionals dels valencians han estat també, derrotes de les classes populars. Derrotes socials. Digueu sinó què ha estat la desfeta de les Germanies, la catàstrofe d'Almansa, la de la Revolució cantonal, la de la Primera República o el colp feixista del 1936.

Però la història del País Valencià és sobretot la història que no ens han ensenyat, ens han amagat. La història d'unes classes, resistents contra l'enemic nacional i de classe. És el mateix poble, el que lluità aferrissadament durant les Germanies, el 1500 que el que resistí a Almansa contra els Borbons en 1700 o que protagonitzà els grans combats per la democràcia i el socialisme, als segles XIX i XX. És el mateix poble. És el mateix poble que el 9 d'octubre del 1977 --quan encara no tenim ni democràcia-- va omplir tots els carrers de València exigint els seus drets i cridant: VOLEM L'ESTATUT.

COMPANYS:

Ser valencià amb majúscules, amb totes les lletres, ha estat un pecat durament perseguit. Encara ho és. No pensem, per tant, que tenim guanyada aquesta partida. No. No la tenim. Perquè continuen manant els mateixos que manaven. Tant a Madrid com al País Valencià. I aquests enemics de dins de casa --alerta-- són tant o més perillosos que els seus "amos" de la Moncloa.

Aquests sectors --residus del feixisme-- que encara campen pels seus aires al nostre País, pretenen ara --amb una mala fe que no té perdó-- confondre i dividir el nostre poble. Parlen de l'"imperialismo catalan". Quan tots sabem que l'imperialisme ací vingut sempre i ve d'un lloc molt concret. Exactament de Madrid. I que ells són precisament, els seus agents. Inventen mil arguments per manipular la manca d'informació que té el nostre poble sobre les seues senyes d'identitat. Manca -

d'informació que ells han suministret a grans dosis durant la dictadura.

Però se'ls està acabant a la carrera. No aconseguiran esborrar ni tampoc confondre una personalitat nacional. - Una personalitat nacional que ha aconseguit sobreviure a la dura prova del franquisme. La seua arma és, en definitiva, la ignorància i l'analfabetisme. Front de les seues tèrboles consignes el crit s'escampa cada volta més. Hem de dir-los ben fort: SOM VALENCIANS, NO IGNORANTS.

COMPANYS:

El nou d'octubre isquérem tots al carrer amb una frase gravada al cor i al cervell: TOTS UNITS PER L'AUTONOMIA. Units, sí. Però no confundits. Units, ben units, tots els demòcrates que volem una autèntica autonomia. Per això ens convé no perdre la memòria. La memòria. La memòria és també la nostra força. La nostra arma. I el dia nou d'octubre, recordem ho, junt als centenars de milers de demòcrates, caminaren també, pujant al carro desesperadament, els feixistes. Els feixistes que han convertit la ciutat de València, el País Valencià, en una botiguera particular. Era --amics-- un honor que no mereixien. I és un perill que cal vigilar de molt a prop i amb insistència. Perquè aquesta gent, ens ha venut el Saler, ens vengué a la Ford, ens vendrà a la nuclear de Cofrentes, i a totes les multinacionals hagudes i per haver. Aquesta gent, que en sap tant de comprar i vendre, vol ara comprar fins i tot les paraules. Paraules per les quals tants companys han visitat les presons i les comissaries. Ens volen comprar paraules que són nostres. Tan nostres com "DEMOCRÀCIA", "LLIBERTAT", "ESTATUT" i "GENERALITAT" i sobretot: PAÍS VALENCIÀ.

COMPANYS:

Per a un poble poder viure ha de conèixer el seu passat. I en aquest sentit els valencians hem d'assumir amb

dignitat, i amb fermesa, tots els lligams. Tots els lligams - que la història creà entre tots els països de parla catalana. Però per a un poble poder viure és fonamental construir el seu futur. I en aquest sentit des de cadascun dels Països Catalans hem de reemprendre el procés de cohesió de la nostra nacionalitat comuna. Procés de cohesió repetidament interromput per la força de les armes.

Així ho han entès des de sempre els nacionalistes - més conscients i progressius del País Valencià, del Principat de Catalunya, de les Illes o de la Catalunya del Nord.

I quede clar --per si algú ha estat contaminat per la propaganda oficial i paraoficial-- que això no suposa cap dependència dels uns respecte dels altres. Tot el contrari. - Hem de ser qui som. I perquè volem ser qui som hem de ser conscients que tant necessitem d'ells com ells de nosaltres.

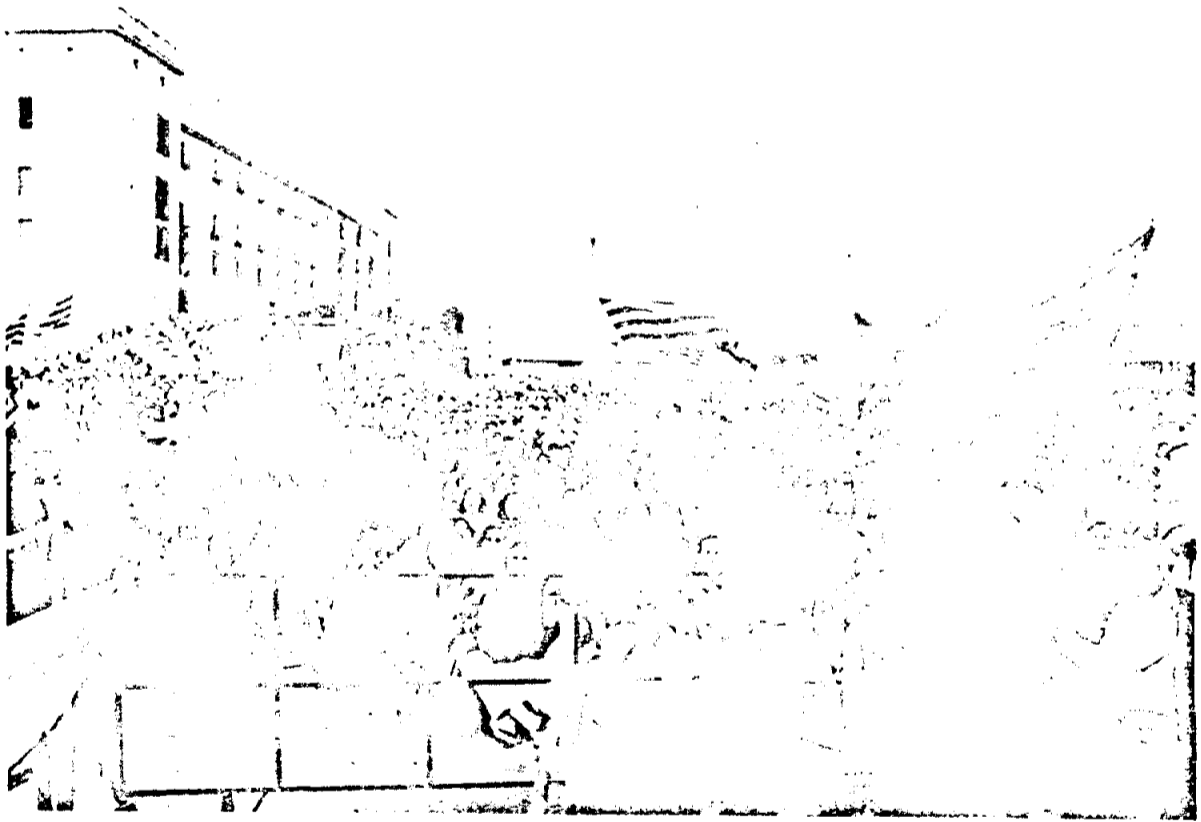
I aquesta idea unitària de futur --amb totes les dificultats que comporten les grans empreses-- és l'única possibilitat que tenim d'alliberar-nos tots. És justament per això que és tan combatuda per determinats sectors. No oblidem, que, per separat cadascun dels Països Catalans, mai no passarem de ser "regiones diferenciadas". Encara que per a consolar-nos o per enganyar-nos se li arribe a posar un altre nom.

Però tant si volen com si no volen aquest camí està ja encetat. No és casual que en menys d'un mes tant l'onze de setembre a Barcelona com al nou d'octubre a València el poble reclamara amb una mateixa llengua unes mateixes institucions: les Generalitats. I tots sota la mateixa bandera: la bandera de les quatre barres.

COMPANYS:

Estem encara en la resistència. Tenim davant de nosaltres una gran possibilitat de futur. Tenim, també, un gran risc. Un gran perill. Aquesta possibilitat té un nom: Estatut d'Autonomia. Estatut que tan insistentment venim demanant i

que hem d'exigir amb més força encara. I hem d'exigir ja a totes les forces polítiques del País Valencià que aconseguisquen, siga com siga, de l'Estat Espanyol la Generalitat provisional. VOLEM LA GENERALITAT ARA MATEIX. I la volem perquè és un dret que tenim els valencians i que ens l'han robat. Que acabe ja la broma del "Ministro de las Regiones". A veure si s'enteren d'una volta per totes les il.lustríssimes senyories de la Moncloa. Ací, al País Valencià, ells no han de descentralitzar res de res. Perquè, senyor Suarez, no som una regió. Som una nació.

Parte de la izquierda, contra la catalanización del «aplec» de El Puig

- 1) CUCO: «La manera radical de plantear el tema de los «Països Catalans» es un error que puede confundir al pueblo.»
- 2) A. ESCRIBANO: El acto adolecía de una notoria ingenuidad política»
- 3) VICENT GARCES: «Estaba mal enfocado. No tenía que haberse planteado como un acto alternativo al Día del País Valenciano.»
- 4) EMERIT BONO: El acto de los Premios Octubre, «de una miopía política enorme».

VALENCIA. (De nuestra redacción). La fase final del acto de entrega de los «Premios Octubre» y el desarrollo del «Aplec» de El Puig, que tuvo lugar el domingo, no han despertado unanimidad en los medios políticos valencianos. Parte de los partidos de izquierda han expresado su crítica al respecto. Ello nos ha movido a cuestionar sobre el caso a diversos políticos valencianos encuadrados en partidos de izquierda. He aquí sus respuestas al tema común:

A. CUCO, DEL P. S. P. V.

Antons Cucó, del Secretariat Ejecutivo del Partit Socialista del País Valencià (PSPV), hace especial hincapié antes de responder, en que emite su opinión a título absolutamente personal, ya que su partido todavía no se ha reunido para analizar la cuestión.

Su valoración personal, pues, del Aplec de El Puig es ésta: «Realmente no muy positiva por varias razones. El acto de El Puig fue un poco la continuación de los «Premios Octubre» y no estoy de acuerdo con los planteamientos maximalistas que allí se hicieron de ciertas cuestiones. No estoy de acuerdo en que se olvidara el protagonismo del País Valenciano o se minusvalorara. No estoy de acuerdo con determinados gritos que se profirieron en los «Premios Octubre», ni en El Puig. En los dos actos se respiraba el mismo espíritu con el que no estoy de acuerdo.

Es momento de cristalizar un sentir generalmente asumido, como es el de País Valencià, Generalitat y Autonomía.

La manera radical de plantear el tema de los Països Catalans, como ocurrió el sábado y el domingo, es un error que puede confundir al pueblo y despegarle de sus reivindicaciones nacionales expresadas el 9 de octubre.

El Partit Socialista del País Valencià quiere llevar a cabo una política realista; no echar carnaza a la extrema derecha, cosa para la que pue-

den servir actos como el de El Puig. Para el logro de las reivindicaciones mayoritarias del País Valenciano, la izquierda debe ser muy unitaria, y no parece positivo que grupos políticos o radicales que no tienen fuerza efectiva en la calle se dediquen a instrumentalizar actos que, en cualquier caso, pertenecen a la cultura del País Valenciano.

Por otra parte, el tipo de espectáculo amarcóide no me resulta muy grato. El País está en otra problemática que es cristalizar las reivindicaciones populares, y este tipo de demostración «marco-pasotera» da un poco de agonía. Siempre he estado en contra de manifestaciones autoritarias y he tenido el gran gusto por la Libertad, pero eso no debe confundirse con el absoluto «desmadre» de El Puig, y que es una triste historia que en los últimos tiempos se viene produciendo con excesiva frecuencia en el País Valenciano.

Este acto debía haber tenido otras características, como la de recordar las manifestaciones públicas con las que hemos celebrado la fecha en tiempos de la resistencia antifranquista. Recordamos al respecto el «aplec» del año 60, en Liria, y el de Bocarent, interrumpido por la Fuerza Pública franquista en el 63. Esto es muy serio y no creo que deba folklorizarse.»

ALEJANDRO ESCRIBANO (PSP)

Alejandro Escribano, del Comité Ejecutivo del PSP del País Valenciano, nos informa de que el diputado por dicho partido, Manuel Sánchez Ayuso, «por ausente de Valencia», no estuvo en el Aplec.

El señor Escribano valora así el «aplec»:

«Nuestra valoración del «aplec», no puede ser positiva, en tanto en cuanto pensamos que el resurgir nacionalista del País Valenciano debe pasar ineludiblemente por una fase de afirmación de lo estrictamente valenciano. Y actos como el de El Puig, que adolecen en su planteamiento de una notoria ingenuidad política, solo contribuyen a crear elementos de discordia en un camino esperanzadoramente comenzado el 9 de octubre último.

Creemos que cualquier planteamiento nacionalista no asumido realmente por el pueblo sólo puede dar lugar a rechazos, en muchos casos emotivos y escasamente racionales, que no contribuyen a clarificar en un clima de serenidad los elementos que componen la personalidad rica y variada del pueblo valenciano.»

VICENT GARCES (USPV): «MAL ENFOCADO»

Vicent Garcés, Unitat Socialista del País Valencià, opina que lo que sucedió en El Puig, «era previsible. Estaba mal enfocado. No tenía que haberse planteado como un acto alternativo al Día del País Valenciano, sino simbólico, recordando lo que había sido en la época de resistencia a una dictadura, posiblemente, además, participando en su convocatoria las fuerzas políticas y más personas. No estamos de acuerdo con los gri-

tos catalanizantes, sino que un acto que es de todos, no tenía por que catalanizarse por una cuestión política determinada. Parece que todo está en esa línea, y no es así. Nosotros no estamos de acuerdo con el enfoque político que se le dio y no quisimos participar en la organización.»

EMERIT BONO: «YO NO ASISTI»

A la pregunta formulada por LAS PROVINCIAS («¿Cuál es su valoración del Aplec de El Puig?»), el diputado por Valencia del Partit Comunista del País Valencià, Emerit Bono, respondió lo siguiente: «Yo no asistí. Entre otras cosas porque tenía reunión del Comité del País, en Alcoi. Si estuve, como he ido todos los años, al fallo de los «Premios Octubre». Mis noticias son que el «aplec» de El Puig estuvo imbuido del mismo espíritu. Puedo decir lo que pienso, pues, del fallo de los «Premios Octubre». Creo que fue negativo. No fue un acto cultural, sino que se politizó, como era explicable en la dictadura, y además de una perspectiva que no favorecía al País Valenciano. Se gritó y se habló de independencia y de Països Catalans. Creo que sólo una vez se gritó País Valencià. El acto fue de una miopía política enorme. Se trata de hacer País Valencià. Y creo que no hay peor forma de hacer País Valencià, que hablando de Països Catalans.»

Respecto al acto de El Puig debo añadir que mi partido envió un comunicado, en el que se hablaba exclusivamente de la defensa del País Valenciano y de su normalización cultural. Y eso, hoy, creemos que pasa solamente por los planteamientos del Plenario de Parlamentarios, es decir, mediante el Estatut, y previamente por el régimen transitorio hacia la autonomía.»

ACCION REPUBLICANA Y UNION REGIONAL, CONTRA EL APLEC DE EL PUIG

VALENCIA. (De nuestra redacción).

«Unió Regional Valencianista «se ve gratamente sorprendida» — según indica en un comunicado— «por el giro experimentado en la estrategia de aquellos partidos que, hasta ahora, se habían manifestado mediante símbolos y expresiones pancatalanistas».

Después de lo antedicho, URV, que se subtítulo Partido Nacionalista Valenciano, indica que dicha actitud es, no obstante, «insuficiente si no va acompañada de una definición radicalmente valenciana, exenta de ambigüedades e intereses electorales».

El mismo comunicado, refiriéndose al «aplec» del pasado domingo, recuerda que «en su manifestación del 9 de octubre, el pueblo valenciano expresó de una forma clara y contundente sus deseos de autonomía, sin sometimientos de ningún tipo a intereses ajenos a su propia voluntad soberana».

SOLEDADES

(El Aplec de El Puig)

Si haguera que buscar una paraula capaç de aglutinar a las ochu mil personas que asistieron al aplec de El Puig, yo elegiria la de soledad. Soledad precia, puesto que ni se compararon los partidos, ni los parlamentarios, excepto uno, ni hubo apoyo de la inmensa mayoria de los intelectuales del Pais Valenciano y el pueblo valenciano estuvo al margen de su organizacion, de su gestacion y no quiso participar. Soledad a posteriori, puesto que las criticas recibidas han sido muy duras por parte de los partidos situados mas a la izquierda, a los que, en algunas ocasiones, se ha acusado de catalanistas. Con falsedad, como se ha demostrado ahora.

Ha habido un parlamentario valenciano que ha pronunciado la frase que mejor define lo que en el Puig se hizo: «No hay peor forma de hacer Pais Valencia que hablando de Paisos Catalanes». Es un certero juicio que los organizadores del aplec del Puig deberian meditar.

En varia ocasiones he hablado, no solo de la irritacion que produce en todo valenciano la nocion de Paisos Catalanes, sino tambien de los que, sintiendo, magnificando este catalanismo, lo mantienen desde posiciones reaccionarias y lo agitan ante los valencianos, unas veces como un lemas, otras veces como un pero dispuesto a cualquier cosa, pero siempre tratando de que los valencianos no nos enganchemos en inutilis publicas, en estupidas discusiones sobre si somos o dejamos de ser valencianos. Somos catalanes, y punto.

Creo que el aplec de El Puig va a ser enormemente util para clarificar la situacion en el Pais Valenciano. Que son esas ochu mil personas, partidarias de los Paisos Catalanes, frente a las 600.000 que el 9 de octubre pedian, pediamos, estatuto, de autonomia y afirmabamos nuestra identidad como pueblo por las calles de Valencia? Que representan esas ochu mil personas frente a las seisenta mil que el 9 de octubre salimos a la calle para pedir que Valencia fuera escuchada, que acabara nuestra marginacion? Pues, exactamente, eso: 8.000 frente a 600.000. Nada.

El fantasma del catalanismo puede considerarse definitivamente muerto. El domingo, 23 de octubre, se celebró su funeral en El Puig, en presencia de ochu mil personas.

Nadie podria, a partir de ahora, utilizar el fantasma del catalanismo para frenar el proceso hacia la autonomia del Pais Valenciano. Nuestros parlamentarios, nuestros legitimos representantes, no estuvieron el domingo en El Puig; pero hoy estan reunidos en Madrid preparando la entrevista con el presidente del Gobierno, cuyo tema principal sera la autonomia. Si politicos de anteriores épocas hubiesen actuado así, si hubiesen tratado de unir a los valencianos en lugar de enfrentarnos, de otra forma nos hubiera ido.

Però a lo que ibamos; el certificado de defuncion de esos fantasmas «Paisos Catalanes» ha sido firmado ya, con algo tan frio como una cifra: 8.000 personas se sienten catalanistas. El resto de los valencianos, cientos, cientos y cientos de miles de valencianos, no. Así de simplemente se ha resuelto la cuestion.

MARIA CONSUELO REYNA

El aplec del Puig i els Premis Octubre van passar una temporada a la politica. El dia 9 d'octubre, una manifestacio politica més que una cultura d'ha desfermatat la ciutat de Valencia gracies a la consideracio interessada de la premsa local. Els editors, editores, impresors de premsa i desgraviat amb la formula de la cultura actual. En resum, el que passa és el resultat de l'evolucio del valencianisme, de les actuals condicions politicas i de les conseqüencies del 9 d'octubre.

El dia 9 que al sopor dels Premis Octubre un corrent politic va derrotar l'acte, o el va dominar. Poter els seus militants tenir millor guia o potser son mes concerents amb les posicions que sostenen. La cosa és que la gent del PCPV, del PSPV o de la UDPV va empujar i que els editors d'Independencia o Paisos Catalanes donaven sobre els límits de Pais Valenciano fins ara mes popular. Que esteve passant?, ens preguntaven tots. Doncs, que quan es tracta de partits minoritaris, el que més crida es fa notar més, i res més. Perquè cap crit no era nou, tots ells van estar presents el 9 d'octubre al carrer i amb grans crits. Qui podia, per tant, sorprendre-se'n?

Tampoc ningú no pot reclamar una cultura pura, sense politica, i menys encara els qui durant anys han volgut una cultura de combat compromesa. Seria ingenuitat o hipocresia tatica demostrar el contrari, quan a més, ells no ho practiquen ni ho practican mai dels mate.

La prudencia dels altres, del PCPV, del PSP, del PSVP o de la UDPV, és la causa d'un buit que només el PSAN va omplir. I ara els sorpresos i escandalitzats són els mitjans culpables del buit. Apuntant la reaccio separatista, desautoritzant el catalanisme que han defensat abans, o que suposavem, ara volen mostrar-se valencianistes i res més, per tatica i oportunitat. Es clar que la seua reaccio cerceix especialment al bunker i aquest l'ha aprofitada de seguida.

Els actes dels Premis Octubre i de l'Aplec del Puig han estat atacats per la premsa local. I la veritat és que, a la premsa local, li cou el comunicat dels periodistes, un comunicat que lliuraren la nit dels Premis Octubre i en el qual es deia que la premsa local era pitior que mai i que va a la reraguardia de la premsa espanyola i de la societat valenciana, que frena un dia si i un altre també. Es per veure-se que la premsa local vol contraposar el Puig i la manifestacio del dia 9 d'octubre, quan eixa mateixa premsa va donar prioritat a la concentracio ultra del matí i va igualar la presència de quinze mil valencians amb la manifestacio dels se-cents mil valencians que demanaven l'Estatut i acompanyaven els parlamentaris i partits d'esquerra (les coses clares). Es veu que no és la premsa local la que pot donar idea del que ha passat, ni tan sols no pot informar (i de fet ha col·locat la informacio d'un periodista amagada i les opinions dels qui no existiren bon destacades...). En veu que ni és independent ni imparcial.

Tornant ara al nostre tema, cal remarcar que els actes del Puig foren més culturals que cap altra cosa (poesia, canço, escola i llengua...), i que s'hi veia gent de tots els partits, i per descomptat els intel·lectuals del Pais Valencià (però no del bunker, no cal dir-ho).

A l'aplec del Puig es veien senyals de molta partit, i moltesimes banderes unitaries. Era, però, un acte més selectiu i mes clar que una manifestacio com la del dia 9. No era, però, una acte contra la manifestacio ni al marge d'ella, perquè tots els qui eren al Puig havien anat a la manifestacio i perquè tots o quasi tots poden dir que han lluitat durant anys pel Pais Valencià i no així qui els critiquen (algú que escriu a la premsa fent com si hagués conegut el Pais Valencià es qui més vegades ha censurat l'expressio Pais Valencià, qui més ha perseguït els nostres escriptors i qui més ha rebutjat la nostra llengua). L'Aplec del Puig, no valencianisme i no significa la mort del catalanisme, com diu Maria Consuelo Reyna que, en cultura i politica, no aprovaria mai. Significa que el valencianisme hi ha diferencies, cosa que sabem des de sempre.

El mateix 9 d'octubre vam veure tres actes ben distints: un dels ultres -al matí-, un majoritari -la manifestacio dels parlamentaris-, i un dels extraparlamentaris a les Torres de Serrana. Els valencians, doncs, proposen tres models. Aixó no vol dir que no es vagi prou clar que un es el dominant, i en una democracia autentica caben tots o tots mereixen respecte. Qui no sap respectar els contraris no es un democrata. Qui ataca ferotjament els actes del Puig o els Premis Octubre és en realitat un doctriuiri disfressat que voldria que tots pensarem com ell.

Els Premis d'Octubre d'anguany i l'Aplec del Puig hanran estat per a clarificar posicions i, a la polemica no es dominada pel desgraviat aclariran on és, en resum, cadascú.

R VENTURA MELIA

SE PIDE LA DIMISION DE MANUEL SANCHIS GUARNER DE SU CARGO EN EL ATENEO MERCANTIL

VALENCIA. (De nuestra redacción.) Desde el pasado día 26 de octubre se están recogiendo firmas en el Ateneo Mercantil, para solicitar la dimisión del profesor Manuel Sanchis Guarnier del cargo que ocupa en la junta directiva de dicha institución. Las firmas se están estampando al pie de un escrito, dirigido al presidente de la entidad, en el que se dice: «En nuestra ciudad de antiguos socios de esa querida y valenciana entidad y en nuestra condición de valencianos, los que suscriben solicitan de la junta directiva que V. preside lo siguiente:

Que con la máxima urgencia se exija al director Manuel Sanchis Guarnier su inmediata dimisión del cargo que ostenta en ese Ateneo. Y que, naturalmente, la misma le sea aceptada inmediatamente.

No queremos aludir a las causas que motivan esta petición puesto que las mismas se derivan de la conducta públicamente reiterada, inadecuada y contraria a las esencias fundamentales de Valencia, culminada por el señor Sanchis Guarnier en el acto público del pasado domingo ante el Monasterio de El Puig (Valencia) de cuyo acto y propósito fuera uno de los promotores y de los principales protagonistas, en compañía de otros individuos bien conocidos, que siendo valencianos, según ellos, tan enérgicos vienen demostrándose de todo lo que con Valencia se refiere.»

El escrito de petición de dimisión o encabezan los señores don Julio Martí Llorén y don Vicente Miró Saballero, a cuyas firmas siguen las de otros socios.

A TOTS ELS CONSELLS

Reproduïm una notícia publicada pel diari "Información" d'Alacant, tan explícita que no demana comentari. Si de cas, un: tots els Consells han d'impulsar a les seues localitats acords com aquest que s'ha pres a Elx. Contra els intents d'imposar a tot el País Valencià la Senyera de la ciutat de València, el país ha d'expressar la seua voluntat. Així.

E L C H E

Hoy se presenta el escrito al Ayuntamiento

Todas las fuerzas políticas y sindicales, contra la franja azul en la senyera

Hoy, 29, todas las fuerzas políticas de Elche —a la hora en que esto escribimos únicamente falta la firma del Partido del Trabajo, pero por falta de tiempo en la recogida de las mismas— han suscrito un oficio del Partit Socialista del País Valencia al Ayuntamiento, que se presentará oficialmente en el registro esta misma mañana, señalando con precisión lo que se entiende por «senyera» en el Reino de Valencia. Este escrito ha nacido al calor del anuncio de la ajecobación de la Permanente Municipal para que tanto en la Casa Consistorial como en los edificios dependientes del Ayuntamiento, ondeen juntas la bandera nacional y la «senyera».

En el documento figuran todos los anagramas y sellos de los distintos partidos, centrales y organizados, desde la UCD hasta la Organización Revolucionaria del Trabajo. He aquí el texto:

Señoría:

El nuclei d'Elx del Partit Socialista del País Valencià (PSPV), e vo local

se encuentra en la calle Cristóbal Sanz, número 41, de esta ciudad, y con el cuantos partidos políticos y organizaciones sindicales suscriben su adhesión a este escrito, teniendo conocimiento de que la Excmo. Corporación que S. S. preside ha acordado que sea izada en el Ayuntamiento y de las edificios de dependencia municipal, la senyera del Reino de Valencia, sin que nos conste qué entiende por tal senyera dicha Corporación, dado el extremo confusionismo interesadamente creado en torno a esta cuestión por sectores cuyo reaccionarismo es difícil ocultar, con la representatividad de la abrumadora mayoría de la ciudad de Elche que nos conlieren no sólo nuestra crecida militancia sino los resultados de las pasadas, y aún próximas elecciones a diputados y senadores (representatividad democrática de que, dicho sea con todo respeto para sus personas, carecen tanto S. S. como los conceja-

les de este Ayuntamiento) manifestamos que no reconocemos más senyera del País Valencia ni del antiguo y desaparecido Reino de Valencia que la histórica y tradicional de las cuatro barras rojas sobre fondo amarillo, sin más aditamentos de otros colores y tal, y como aparece en el escudo de España, al incorporar éste el nuestro histórico.

Por tanto y con la representatividad democrática que ni S. S. ni el Pleno del Excmo. Ayuntamiento de Elche puede negarnos, solicitamos que sea la senyera popular de todos los valencianos, o sea la de las cuatro barras rojas sobre fondo amarillo y sin más añadidos, la que se ice tanto en el Ayuntamiento como en los otros locales de dependencia municipal.

Esperando el máximo respeto a las fuerzas políticas y sindicales que representan la gran mayoría de Elche y el acatamiento a la voluntad por ellas expresada, le saludan atentamente por el Partit Socialista del País Valencià.

CRITICAR ¿PER A QUÈ?

Es evident que la dreta del País Valencià està interessada a crear en el poble una situació de refús visceral davant tot allò que, distingint-lo, el puga dur a un ascens de la seua consciència nacional. Així s'explica la llarguíssima campanya anticatalana que manté artificialment la premsa diària de València, en col·laboració amb certes autoritats locals, grups polítics reaccionaris i algunes institucions intel·lectualment insolvents.

L'origen de la llengua que parlem i el seu nom, la litúrgia en vernacle, la cultura, la bandera, la història, el nom del territori... Tot ha estat "qüestionat" per aquesta gent castellanitzada i castellanitzadora, dependents directes de Madrid.

Davant l'Aplec d'El Puig, aquestes forces han pogut comptar, a banda l'ajuda tradicional (Círculos José Antonio, Unión Regionalista Valenciana, Alianza Popular, Grupo de Acción Valencianista), amb unes sorprenents declaracions de dirigents de partits de l'esquerra (Emèrit Bono, Vicent Escribano, Alfons Cucó i Vicent Garcés), els quals, amb tons distints (és especialment mesurat el d'Escribano), han atacat l'aplec en bloc i fins i tot, alguns, embolicant-lo amb el 9 d'octubre i amb els Premis Octubre. Aquests atacs devien massa, fins i tot en la fraseologia, als precedents de la dreta, per a ser producte d'un error dels dirigents que els proferiren o d'un instant d'apassionament. La indiscriminació de l'atac i el lloc on es va produir --"Las provincias"-- ha afavorit les maniobres de la dreta fins a un punt encara difícil de calcular, però apreciable a través de diversos indicis:

--La progressiva normalització del nom de "català", per a l'idioma ha patit sens dubte un retrocés greu.

--Enfortiment de les posicions contràries a la Senyera del País i dels atacs contra institucions (Premis Octubre, Aplec del Puig, Secretariat de l'Ensenyament de -

l'Idioma), tant a través de mitjans públics com d'altres d'amagats.

--Ha donat peu a un atac calumniós i injust contra el doctor Sanchis Guarner i altres injúries contra intel·lectuals que havien convidat a l'assistència al Puig. Tot això sense que els senyors Cucó, Bono, Garcés o Escribano, hagen considerat oportú eixir en defensa pública d'aquestes persones, amb unes noves declaracions.

--Han "regalat" a la dreta actes com la manifestació del 9 d'octubre. A El Puig ningú no contraposà l'aplec a la Manifestació del Puig (com deia Garcés). Però Consuelo Reyna sí que ho ha fet, i amb arguments oferits per aquests polítics.

El País Valencià està molt necessitat d'uns aclariments fonamentals, per als quals cal aconseguir les llibertats d'expressió i de discussió més plenes. Ara, és evident que no serà des de les pàgines de "Las Provincias" ni amb aquests mitjans que ens podran arribar els aclariments exigibles. La llibertat de crítica, entre tots els qui volen la recuperació nacional del país, ha de ser extensa: àmplia; en cap cas, però, no ha de passar per qualsevol actitud que sembla connivència amb els qui lluiten contra aquesta recuperació. Tot allò que pugui haver de criticable en l'aplec del Puig, cal criticar-ho, però encertant el lloc i el moment de la crítica.

BALANÇ ESQUEMÀTIC DEL CONGRÉS DE CULTURA CATALANA

AL PAÍS VALENCIÀ

Estant ja pròxim l'acabament del Congrés de Cultura Catalana, en les campanyes del qual tant han intervingut els Consells, resulta útil de fer-ne un resum apressat i d'urgència.

En les tasques específiques dels àmbits (ordenació del territori, llengua, antropologia i folklore, fet religiós, indústria, economia, etc.) ha participat més d'un miler d'intel·lectuals valencians. Els àmbits ací, han elaborat al voltant de mil pàgines de treballs sobre temes del país i han col·laborat, a més, ben activament, en la redacció dels projectes de resolucions finals de cada àmbit, a nivell de Països Catalans. Entre els actes públics més rellevants, realitzats dintre del Congrés, cal citar els homenatges al doctor Vicent Peset, a mossèn Josep Espasa, al poeta Vicent Andrés Estellés i a les bandes de música de Muro del Comtat i Torrent de l'Horta. Igualment, la primera (juliol de 1976) i la segona (juliol del 1977) Escoles d'Estiu del País Valencià, les I Jornades de Psicologia del País Valencià (realitzades en abril d'enguany) i les Jornades de debat sobre les estructures territorials dels Països Catalans (maig de 1977).

El Congrés ha comptat amb l'adhesió de nombroses entitats valencianes i amb la col·laboració activa de les següents: Comissió de Sociomedicina de la Real Societat Econòmica d'Amics del País, de València, el Col·legi de Doctors i Llicenciats, l'Institut de Renovació pedagògica, l'Associació per a la Correspondència i la Imprenta Escolar i Grups comarcals de mestres.

CONGRÉS DE CULTURA CATALANA

País Valencià

SECRETARIAT DE L'ENSENYAMENT DE L'IDIOMA
Moratin,15 Tels.322.5819/3219224 València-2

El Secretariat del País Valencià, del Congrés de Cultura Catalana vol fer constar el seu agraïment als Consells Populars de Cultura Catalana pel seu desinteressat i inestimable suport a les diverses campanyes populars, sense les quals el nostre Congrés hagués quedat, com tants d'altres, reduït als cercles d'intel·lectuals.

J. Universos

País Valencià, novembre del 1977

FESTES POPULARS DE CULTURA POMPEU FABRA

En 1976, per primera vegada, les Festes Populares de Cultura Pompeu Fabra, que són anuals i itinerants, es van celebrar al País Valencià.

Els actes estigueren coordinats pel Secretariat de l'Ensenyament de l'Idioma de Castelló de la Plana i, malgrat els entrebancs governatius, varen tenir un èxit = rotund, com ho provà la multitudinària assistència que = van aconseguir i el ressò que tingueren.

Cal fer notar que les festes van coincidir amb = una greu onada de prohibicions d'actes públics en català arreu del País Valencià, així com de qualsevol altra manifestació de caràcter cultural o cívic i d'arrel democràtica, com es pot veure en la cronologia que inserim en aquest informe.

D'altra part, les Festes Populares de Cultura Pompeu Fabra van coincidir amb actes de presentació del Congrés de Cultura Catalana, a les mateixes comarques i, oportunament, amb el IV Aplec de la Plana.

Tot seguit oferim relació d'actes celebrats i = prohibits, així com el resultat del certamen literari de les Festes.

2.1. CASTELLO DE LA PLANA

Mes	dia	Títol	Tipus d'acte	Participant
Setembre	13	"Carles Salvador	Conf.	M. Sanchis Guarnier
"	15	Presentació de Les Festes		Vicent Pitarck
"	"	"Pompeu Fabra"	Film	
"	"	"Problemàtica cultural de la regió de Castelló"	Taula Rod.	
"	16	Problemàtica del camp valencià	Conf.	M. Vilalta, J. Agost
"	17	"Les classes socials al P.V."	Conf.	J.V. Margués
"	18	"Homonatge a Florentí Montfort Teatre		Grup T.I.S.
"	19	Porrat popular al carrer de la Dalma (festa de carrer)		
"	20	"Jaume I, configurador dels Països Catalans"	Conf.	J.F. Mira
"	20	"Jaume I, el Conqueridor"	Film	
"	22	"Llengua i escola al P.V."	Taula Rod.	M. Conca, C. Margués, J. Ortíz
"	23	"Transformacions econòmiques al País Valencià"	Confe.	V. Soler
"	24	"L'oficialitat del català als FPCC"	Taula Rod.	Jaume Fuster, R. Ninyoles, A. Serra
"	25	Festival infantil		
"	13-26	Obra gràfica i art popular valencià / Exposició		

2.2. LA VALL D'IXÓ¹

Mes	dia	títol	Tipus d'acte	Participant
Setembre	28	"Los classes socials al País Valencià"	conf	Josep V. Marquès
Octubre	1	"Jaume I el conqueridor"	film	
	"	Representació del CCC		J.F. Mira

-----
¹ Els sis actes restants projectats van ser prohibits

2.3. FONDEGUILLA¹

Mes	dia	títol	Tipus d'acte	participant
setembre	27	"La democràcia i l'Estatut"	conf.	J.Ll. Blasco
	29	"La qüestió sindical al País Valencià"	" "	Josep Guia
octubre	1	"Una llengua, un poble"	Film	
	"	Presentació del CCC		J.F. Mira

-----
¹ Els sis actes restants projectats van ser prohibits

2.4. NUIES

Mes	dia	títol	tipus d'acte	participant
octubre	2	"Jaume I, configurador dels PPCC"	conf.	J.F. MIRA
"	"	"Jaume I, el conqueridor"	film	
	16	"Propostes", de B. Brecht	teatre	Grup T.I.O
	22	"Llengua i cultura al P.V."	conf.	Vicent Plarich
"	"	"Una llengua, un poble"	film	
	30 ¹	"Transformacions econòmiques del PV"	conf.	Vicent Soler

! Aquest acte fou prohibit

2.5. ALMASSORA 1

Mes	dia	títol	tipus d'acte	participant
setembre	30	Presentació del CCC	conf.	V. Piterch
"	"	"Una llengua, un poble"	film	
octubre	1	"Propostes", de B. Brecht	teatre	Grup T.I.O
	2	Recital de cançons		Xambó, Segura i Esteve
	4	Els problemes de la nostra vila	taula rodona	V. Ventura
	5	"Els futur polític i econòmic del PV"	conf.	V. Andrés Estellés
	7	Recital poètic		Al tall
	8	Recital de cançons		

-----

1 Tots aquests actes van ser prohibits

2.6. VINAROS

Nos	dia	títol	tipus d'acte	participant
stembre	15	Exposició fotogràfica		Felip Prunyonosa
	16	Recital de cançons		Ximbó i Pardo la Serra
	17	"La dona, avui"	conf.	Solelucet Beltran
	19	Pocital de cançons folk		
	20	"Homenatge a Florentí Montfort"	teatre	Grup T.I.O.
	21	"llengua i cultura al PV"	conf.	V. Pitarach
	22	"Els drets humans"	conf.	C. Dolg
	23	"L'Estatut del País Valencià"	conf.	J.Ll. Blasco
	24	Sessió de cine-fòrum	film	
	25	"Punts de vista"	conf.	Charles Santos

2.7. BENCARLÓ '1

Mes	dia	títol	tipus d'acte	participant
octubre	9	"Ma jungla sentimental", de J. Teixidor	teatre	Grup Romàncora
	10	"Origen del nostre idioma"	conf.	M. Sanchis Guarnier
	"	"La nova cançó"	disco-òdium	
	11	"Estructura social al Baix Maestrat"	conf.	Josep Gome. l
	12	Concert		Banda de Bencarló
	"	Recital de cançó		
	13	"Una llengua, un poble"	film	
	"	"Pompeu Fabra"	conf.	V. Pitaroh

1 Tots aquests actes van ser prohibits.

2.8. VIIA-REAL (IV APLEC DE LA PLANA)

Mes	dia	títol	tipus d'acte	participants
setembre	25	Recital de cançó		Araceli Banyuls
	25	Proclamació dels Premis de les Festes		M. A. Oliver, M. Sanchis Guarner
	"	"Propostes" de B. Brecht	teatre	Grup T.I.O.
	26	Dinar de germanor. Parlaments		A. Fadia Margarit, J. Triadó, Sanchis Guarner, Carles Salvador (f1)
	"	Recital de cançó		Cotó-en-pèl
	"	Presentació del Congrés de C.C.		Jaume Fuster, J. F. Móra
	"	Recital de cançó		Al tall, P. Tàpies, Xambó

3. ESTADÍSTICA D'ACTES

Actes celebrats

Conferències i presentacions	21
Teatre	4
Projeccions cinematogràfiques	6
Taules rodones	3
Recitals de música i cançó	6
Festes populars i infantils	2
Exposicions	2
<hr/>	
TOTAL	44

Total d'actes prohibits: 29

Total d'actes projectats i sol.licitats

Celebrats	44
Prohibits	29
<hr/>	
TOTAL	<u>73</u>

PREMIS LITERARIS DE LES FESTES POPULARS DE CULTURA POMPEU FABRÀ

1 9 7 6

Jurat : Joan Triadó, Josep M. Llompart, Vicent Pitarch, Manuel Sanchis Guarner i Casimir Melià i Tena

Premi de narrativa Fundació Hugué: Mago, de Gabriel Janer i Manila; finalista: Tres dictats, de Josep Piera

Premi de poesia Bernat Artola: Innocents de pagana decadència, de J. M. Palomero; finalista: Com si morís, d'Eduard J. Verger

Premi Cavall Fort : El monument de tres colors, de Jordi Dalmau

Premi Castelló de la Plana : Antològia de Carlos Salvador, de Vicent Simbor i Roig.

CRONOLOGIA DEL PERÍODE

Durant aquest mes es produïren mostres de solidaritat amb els "10 d'Alaquàs". El 24 de juny, la Policia va interrompre una assemblea reunida en un convent d'aquesta localitat (LP 1/7/75), en la qual participaven distintes persones vinculades a la Universitat i partits polítics. La seua finalitat, segons la nota oficial, era "la formació de un Gobierno provisional autónomo del País Valencià" (LV 1/7/75). La premsa d'arreu intentà relacionar aquesta reunió amb plataformes unitàries existents a Madrid; els detinguts, una vegada foren posats en llibertat, ho desmentiren categòricament afirmant que la mencionada reunió no havia traspassat l'àmbit valencià.

Es donà a conèixer un manifest on s'expressava, entre altres coses, la identitat de la llengua dels valencians, la catalanitat, i s'hi denunciaven les sistemàtiques campanyes de confusionisme llançades des de la trona provincial-nombuenista. Els primers signants eren personatges ben coneguts del món cultural i polític, Joan Fuster, Sanchis - Guarner, etc. (LVA 11/7/75). Inclús la premsa de l'Estat es va fer ressò del manifest, així el setmanari "Mundo" (5/7/75) dedicà tota una pàgina a aquesta declaració de "Nosaltres, ciutadans del País Valencià..." i informava de les moltes imposades a determinades persones pel fet de recollir-hi signatures.

En l'informe de 1974-75 donàrem notícia d'aquests fets.

El Congrés de Cultura Catalana engegà el seu camí en reunir-se a Montserrat (INFS 17/7/75) un nombrós grup de professionals i intel·lectuals. Hom hi va discutir l'orien

tació que s'hi havia de donar, imposant-se la tendència que propugnava un Congrés democràtic i popular: "... la cultura és un fenomen complex que pertany a tot el poble i que el poble n'ha de ser protagonista" (ECC 18/7/75). També s'hi va insistir en quin havia de ser l'àmbit: -- els Països Catalans.

De bell nou la Universitat Catalana d'Estiu es posà en marxa. Com en anys anteriors, la seua activitat vingué marcada per la resposta cultural i política al feixisme i com a lloc de trobada dels Països Catalans. El País-Valencià aportà gairebé el 40 per cent dels participants (TE 24/7/75), per això, les activitats de la Universitat, en la seua majoria, tingueren un marcat aire valencianista.

Durant aquest mes de juliol són convocats els IV Premis Octubre per la llibreria Tres i Quatre de València (CT 14-20/7/75).

El procurador en Corts per València, José Mª Adan Garcia, en una carta dirigida als seus camarades dels "Consejos Locales del Movimiento" els exhortava a prestar suport a un document en defensa de "la personalidad valenciana", adduint-hi raons de pes; una era l'himne de València, "para ofrendar nuevas glorias a España", i l'altra una cita de José Antonio sobre "el sano regionalismo". El Sr. Adan aconsellava de fer un front anticatalanista davant el Decret del 4 de Maig del 1975 on s'autoritzava en pla experimental l'ensenyament de les

llengües natives (?), i en el qual el valencià, segons declarava, quedava marginat.

Els "Consejos Locales del Movimiento" estudiaren l'escript, que unànimement fou acceptat com era d'esperar, i elevaren una protesta al govern tot demanant que es considerara el "Valenciano" com a "Lingua vernácula a los efectos".

En una darrera lletra, el Sr. Adan els agràia que pensaren com ell i els felicitava per il·lur "servicio a Valencia y España", acomiadant-se amb un "Arriba España!".

AGOST 75

A nivell general es continuaren les protestes per la detenció i empresonament del periodista Josep Me Huertas Claveria, esdevinguda a Barcelona dies enrere.

El setmanari "Canigó" (n° 409, 9/8/75) va publicar una entrevista amb alguns dels detinguts a Alacovès, acusats de constituir el "consell democràtic del País Valencià". L'enquesta fou considerada subversiva, segons el articles 251 i 252 del Codi Penal, i es va procedir al sequestament d'exemplars, tanmateix, en alguns llocs ja se n'havien venut (LP 22/8/75).

SETEMBRE

El sopar-homenatge a Joan Fuster que es preparava a Gandia no es duqué a terme degut a la prohibició de Govern

Civil. Com sempre, les raons adduïdes foren "para evitar alteracions del orden públic".

OCTUBRE

La premsa es fa ressò de la suspensió del sopar-homenatge (LP 1/10/75) que anava a celebrar-se a Gandia en honor de Joan Fuster.

Es celebraren els Premis Octubre després a conèixer al llarg d'un sopar, que constituí un acte d'afirmació política democràtica i nacionalista.

NOVEMBRE

Com a resultat de la promulgació de la Llei del 9 de maig que autoritzava l'ensenyament de les llengües regionals, es formà una comissió per a l'edició de textos valencians. Segons el conseller Antonio Soto s'havia d'aconseguir que aquests tinguessen "el máximo de pureza a la lengua valenciana" (LEV 12/11/75). Per això, segons el Levante, ell en feia de corrector.

DESEMBRE

El batlle d'Alcoi Rafael Terol en unes manifestacions declarà la seua disconformitat amb una disposició ministerial sobre autonomia administrativa (LEV 11/12/75): "Pública y reiteradamente he manifestado mi repulsa a la centralización que considero innecesaria, injusta y humillante.

Per altra banda, les Diputacions continuaren parlant de la impertinència de l'ensenyament del "valenciano". A tal projecte destinaren la respectable quantitat d'un milió de pessetes, de les quals 150.000 queden en mans ratpenatistes (LEV 14/12/75). Realment tot un símbol.

Cal assenyalar, també, a nivell anecdòtic, l'aparició del llibre "¿Valenciano o Catalan?" del notari de Sagunt Vicente M. Simó Santonja. Amb ell pretén destruir les tesis catalanistes, segons declarà, del professor Sanchis

Guarner. Finalment arribaria a la conclusió "de que lo valenciano tiene entidad cultural propia y personalidad irrepetible..."

GENER 76

Arreu del País, i durant tot el mes, es succeïren les manifestacions en demanda d'amnistia. El dia 6, a Novelda (LP 7/1/76), unes 500 persones varen recórrer els carrers principals de la població amb una pancarta reclamant l'amnistia. També aquest mateix dia, a Elx se'n realitzava una altra del mateix caire, però amb la nota destacada de la presència de senyeres. (LEV 7/1/76).

El dia 16 es concentraven a València nombrosos grups de persones amb la intenció d'entregar un escrit en demanda d'amnistia. Si bé no s'aconseguí d'arribar-hi la manifestació va recibir donat l'estratègia de concentració. La premsa fou diversa quant a la informació: Levante (17/1/76) no donava xifra dels participants; altres en calculaven, bé 15.000 (INFS 17/1/76), bé 25.000 (DO 24/1/76). S'hi practicaren 19 detencions (LP 17/1/76).

Altres pobles s'hi varen sumar: Cocentaina (LEV 18/1/76) Petrer i Torrevella (LP 27/1/76), Alacant (LP 31/1/76). En aquesta darrera ciutat es practicaren set detencions.

L'actualitat política d'aquest mes l'aconegueren els grups democrata-cristians i socialistes.

La democràcia-cristiana valenciana féu la seua presentació al llarg d'un esmorzar a la Piscina València. Hi intervingueren, entre altres, Ruiz Monrabal (líder de la UDPV) i José Maria Gil Robles que hi virgué expressament des de Madrid (LEV 21/1/76, LP 21/1/76). El cap de l'e-

quip democrata-cristià de l'Estat Espanyol, Gil Robles, aprofità la seua estança a València per a fer una conferència a l'Ateneu Mercantil (LP 20/1/76) sota el títol "Reflexions en el umbral del nuevo año", que posteriorment fou publicada.

Per la seua banda, els socialistes intentaven d'apropar llurs criteris mitjançant una plataforma, a la qual denominaren "Convergència Socialista del País Valencià (LP 14/1/76). Tenia com a objectius bàsics, les llibertats democràtiques i l'estatut d'autonomia (LEV 13/1/76). La citada Convergència l'integraven el Partit Socialista del País Valencià, Socialistes Valencians Independents, Reconstrucció Socialista del País Valencià i Agrupament Socialista Valencià.

Intensa activitat de l'anomenada candidatura "democràtica" a l'Alcaldia. Serafín Ríos Mingarro va tenir el suport durant la campanya de la Junta Democràtica i de diverses Associacions de Veïns (LEV 11/1/76). El candidat, llavors, pertanyia al grup "Tácito" i l'"Asociación Católica de Propagandistas" (LEV 15/1/76).

El professor Sanchis Guarner obtingué la plaça en les oposicions a l'agregaduria de lingüística valenciana de la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat de València.

La societat Lo Rat Penat celebrà eleccions per als càrrecs vacants. De les dues candidatures presentades per a secretari primer, isqué vencedora la de Jaume Bru i Vidal amb 257 vots, contra 149 a favor de Sanchis Guarner

(LEV 31/1/76). Amb anterioritat, Ferran M.C. alertava del perill catalanista, que per a tal societat suposava alguns dels membres candidats (V. "La Societat Lo Rat Penat ¿valenciana o catalana? HDLV 26/1/76).

FEBRER

De nou la premsa és envaïda de les tradicionals polèmiques bizantines. Aquesta vegada era entorn del "Llibre del poble de Déu". Aquest missal és acusat de catalanista per la "Comisión de liturgia" (5/2/76 LEV). La Comisión interdiocesana, autora del llibre, fa públic un llarg comunicat donant resposta a tot allò que s'havia dit fins aleshores (LP 6/2/76). Més tard es reuniren els bisbes i farien un nota: "No entramos en las cuestiones técnicas, históricas y filológicas. Ello compete a los peritos en estas materias." "El texto definitivo y oficial se obtendrá como fruto conjunto de este uso experimental y del estudio más profundo de los peritos en la materia"(LP 11/2/76).

Diuenge 1 hagueren manifestacions pro-ammistia a Dénia i Callosa de Segura. En la primera ciutat els manifestants portaven pancartes amb consignes tals com "Volem amnistia" "Amnistia és llibertat" (LP 3/2/76).

El País Valencià es va veure sotragat, aquest mes, per l'assassinat d'un jove a Elda, a conseqüència d'un tir efectuat per la policia (LP 26/2/76). A l'enterrament de Teofil del Valle acudiren més de 10.000 persones (LEV 27/2/76). Era una mort més per a la naixent democràcia espanyola.

La vida política es destacà per la tímida aparició a la llum pública de les forces de l'oposició. Així, s'anun--

ciava a València i Alacant. sençles conferències del líder del PSCE Felipe González (LP 19/2/76, LP 24/2/76). Conferències que no es dugueren a terme en senyal de dol per l'assassinat del treballador d'Elda. Nota destacada fou la col·locació d'una bomba en el vestíbul de les Escoles Professionals Sant Josep, lloc on s'havia convocat la citada conferència (LEV 28/2/76).

MARÇ

El batlle d'Alcoi Rafael Terol féu públic un escrit amb el grandiloqüent títol "Desperta Ferro, desperta". En aquesta crida, i després de recordar la recent formació de ponències per a l'estudi d'un règim especial per algunes nacionalitats de l'Estat espanyol, sol·licitava un estatut d'autonomia, perquè del contrari "nos quedaremos a la luna de Valencia".

Tanmateix, i malgrat l'actualització de principis polítics, ell continuava declarant-se "un hombre del régimen" (LP 27/3/76).

Les adhesions no es feren esperar. De totes bandes del País arribaren declaracions en favor de l'autonomia (LEV 28/3/76) creant així la "moda personalidad valenciana". A la qual s'incorporaren les diputacions de les tres províncies en una solemne declaració donada a conèixer a Castelló: "...una autonomia, que reconozca la personalidad del Reino, que permita su máximo desarrollo en todos los aspectos".

Per la seua banda la sots-directora de "Las Provincias", María Consuelo Reyna, il·lusionada, rep amb aplaudiments aquesta darrera decisió tot exclamant "Por fin se decidieron !" (LP 31/3/76).

Més manifestacions a Elda en protesta per la mort de Teófil del Valle i els assassinats del País Basc. S'hi afegiren Alcoi i Alacant (LV 30/3/76).

Les falles d'aquest any vingueren polititzades.

En la Grifa un grup nombrós de persones, que portaven senyeres i pancartes en demanda de "Llibertat, amnistia i Estatut d'autonomia", boicotejaren els parlaments de Pasqual Llanusa (president de la Junta Central Fallera) i de Miguel Ramón Izquierdo (batlle) tot demanant llurs dimissió (LP 2/3/76); després d'aquest acte es manifestaren pel centre de la ciutat (LP 2/3/76) practicant-se nou detencions (IN 2/3/76).

Dies més tard aparegueren pels carrers octavillos signades per un "Comité Valenciano del P=C.E." (?) on es proferien amenaces contra els fallers (LP 14/3/76). Sense dubte es tractava d'una maniobra ultra per tal de crear un enfrontament fallers-esquerra. Cosa que quedaria demostrada en un comunicat donat a la premsa (LP 16/3/76) per la Junta Democràtica.

Ja en la Nit del Foc, i després de ser cremada la falla de la plaça del Caudillo, fou col·locada damunt l'estàtua del dictador una senyera de les quatre barres, que immediatament fou contestada amb una bandera espanyola acompanyat tot a'una brega (IN 21/3/76). També hi aparegueren banderes de la Falange Española (LEV 24/3/76).

Aquest ambient també afectà altres poblacions, com a Gandia, on fou desplegada una senyera (en la falla de Germanies) i es proferien crits demanant l'autonomia (LV 21/3/76).

Els comentaris de premsa condemnaven tals fets i propug-
ven unes festes "neutrals", "apolítiques". Las Provin-
cias" en un editorial escrivia: "la política y las fa-
llas deben tener sus respectivos campos de acción sin in-
terferir la primera en las segundas y sin mezclar estas
últimas con la primera. El resto es querer mezclar y con-
fundir, incoordinar y desunir" (LP 18/3/76).

Les cartes al director ampliaven la temàtica. Anirien re-
petint-se i multiplicant-se les cartes tipus "una falle-
ra valenciana" (LP 6/3/76): "Las fallas y las comisiones
falleras no son 'asociaciones políticas' sino 'asociacio-
nes festeras' valencianas de pro...".

ABRIL

El mes polític estigué centrat entorn del discurs que -
pronuncià el llavors president del Govern Arias Navarro.
Hi quedà patent el seu tarannà feixista i demagògic, tan-
mateix, destaquem-ne aquest paràgraf: "Quedan excluidos
de la legalidad política, aquellos grupos que persigan -
fines totalitarios, los que atenten a la unidad de la pa-
tria y los que admitan o precomien la violencia" (IN 29
/4/76).

Les forces polítiques, doncs, es movien entre la toleràn-
cia i la repr-ssió. Així, durant aquest mes, la Junta De-
mocràtica i el Consell Democràtic del País Valencià es-
fusionen (14 d'abril) en la denominada Taula de Forces -
Polítiques i Sindicals, que propugnava l'aconseguint -
de l'Estatut d'Autonomia i l'inici d'un procés constitu-
ent (NE, nº 7, 23-29/4/76).

Els socialistes començaren a organitzar-se. Els militants del PSOE es varen reunir a València per tal de tractar qüestions de futur (LEV 7/4/76). Per la seua banda el PSP de València féu un comunicat expressant la seua posició respecte a la qüestió valenciana (LP 29/4/76). Segons un portaveu qualificat: "dar al tema (Països Catalans) un contenido más amplio que el lingüístico, debe considerarse como perjudicial" (LP 28/4/76).

Finalment, es confirmà el rumor del canvi de governador de València (LEV 2/4/76), Enrique Oltra Moltó fou substituït per Mariano Nicolás. Deixem constància ací del fet per la forta personalitat del Sr. Oltra, puix que al llarg del seu mandat es destacà per la prohibició sistemàtica de tots els actes culturals o polítics valencianistes.

El búnquer tingué un nou motiu per a treure foc pels queixals. La revista "Ajoblanco", publicació "underground" pràcticament desconeguda fins aleshores, publicà un número extraordinari dedicat a les falles. Donat el seu caràcter marginal i revulsiu provocà una dura reacció dels valencians de pro, que immediatament iniciaren accions judicials (LP 10/4/76) (LP 10/4/76). Al final la revista fou expropiada pel Ministeri d'Informació i Turisme (LV 8/4/76).

Aquest fet no el destacaríem si no era per la manipulació que en feren les forces reaccionàries, en relacionar el contingut dels treballs (a banda de l'estil) amb Catalunya --autora de la "ignomínia"-- i els catalans. Com a exemples veure l'article de López Cortés (HDLV 5/4/76): "Ha sido Barcelona 'cap i casal' de la dolça Catalunya";

la carta d'Alberto Jarabo Payá: "Es inconcebible que el 'Seny' catalán haya podido dar cobijo y abrigo a esos tipos tan precoces y retorcidos". I el de Vicente Giner - Boira: "...un artículo contra Valencia, contra las fallas, contra los falleros y contra nuestras mujeres, vertido en un papelucho que se edita en Barcelona". (2 i 3/4/76).

Les cartes al director tingueren en els catalans, durant mesos, una víctima propiciatòria per a expiar certs complexos d'inferioritat.

MAIG

El dia 1 hagueren manifestacions arreu del País. A València capital es practicaren més de 20 detencions (LEV 1/5/76); a Elx (LV 2/5/76) i Elda (LV 2/5/76) n'hagueren intents, que foren durament reprimits per la policia armada.

La Unió Democràtica del País Valencià celebrà el seu III Congrés (LP 15/5/76) en el qual es realitzà l'elecció de Secretari general, que recaigué en Ruiz Monrabal. També es decantaren per la ruptura pactada.

Foren nombrosos els actes organitzats durant tot el mes entorn del País Valencià i l'autonomia. Per una banda estigueren els de la "moda personalidad valenciana" com - San Valero (conferència del dia 7) (LP 8/5/76). Per altre costat, Sanchis Guarner prengué possessió del seu càrrec de professor de lingüística valenciana a la Facultat de Filosofia (LF 14/5/76), a més de participar en la "Setmana d'Història, Llengua i Cultura al País Valencià" celebrada a Alacant (LV 7/5/76). Finalment va ser prota-

gonista d'un incident en la conferència que féu Amparo Vabanes en l'Ateneu Mercantil de València, sobre el tema de la Repoblació (LEV 15/5/76).

Darrerament destacarem, sobre el tema de l'autonomia, una circular que envià la Diputació als municipis demanant-los el suport a la declaració de Castelló (sobre "la personalidad del Reino de Valencia") (LP 4/5/76), i la proposta que, sobre aquest mateix tema, féu la Cambra de Comerç (CV 13/5/76).

JUNY

Els partits polítics moderats encara dubtaven de legalitzar-se segons la nova normativa sobre associació política (LP. 10/6/76).

A València, el dia 12 de juny, es reuniren la Coordinadora Democràtica i la Taula de les Forces Polítiques i Sindicals del País Valencià (LEV 13/6/76). Hom expressà la necessitat "del restablecimiento de todas las libertades democráticas" i "del reconocimiento del derecho del pueblo valenciano a su autonomía" (LP 13/6/76).

Jordi Pujol vingué a València. Pronuncià una conferència a l'Ateneu Mercantil sota el títol "Reflexions sobre el País Valencià, Catalunya i Espanya" (VF 20/6/76): "Las cosas de Valencia se han de hacer desde Valencia" --digué -- i afegí "Si algo ha habido por parte de Catalunya hacia Valencia es insuficiencia de apoyo".

La premsa anunciava que Raimon podria actuar a València, després d'alguns anys de permisos denegats, i ho faria a l'estadi del Llevant amb altres cantants (LEV 25/6/76).

JULIOL

Una crisi de Govern desembocà en el canvi de primer ministre. Adolfo Suárez va substituir Arias Navarro. L'opinió política valenciana dubtava del tarannà democràtic del nou President, donat que anteriorment havia estat "Secretario General del Movimiento". (LP 4/7/76).

Dilluns 12 es féu una manifestació pro-ammistia a València. Hi participaren unes 60.000 persones (LEV 13/7/76) que cridaren davant el Palau de Justicia les consignes autoritzades "País Valencià!" "Llibertat" "Amnistia" "Estatut d'Autonomia". Finalment entregaren un escrit amb 40.000 signatures en demanda d'ammistia.

També Alacant protagonitzà una manifestació pro-ammistia que fou disolta per la Força pública, gairebé acabada ja. Foren entre 15.000 i 20.000 els participants (INF 20/7/76).

En aquest mes es celebraren actes oficials en commemoració del setè centenari de la mort del rei Jaume I (LEV 27/7/76). Als diaris aparegueren col.laboracions de personalitats ben conegudes, Emili Beüt, Giner Boira, etc.. (LP 27/7/76).

Durant els primers dies de juliol hagueren dos esdeveniments importants. Per una banda, a l'estadi del Llevant de València, s'aplegaren uns 25.000 espectadors per escoltar Raimon (LEV 6/7/76). Al llarg de la durada de l'acte feren presència nombroses senyeres i pancartes al·lusives a l'autonomia. Per altra, començà la I Escola d'Estiu al País Valencià, que amb prou èxit es desenrotllà al Col·legi Sant Josep (LEV 2/7/76).

La BBC de Londres dedicà un programa sencer al País Valencià; participaren destacats polítics, que tractaren temes com l'annistia, les relacions País Valencià-Catalunya-Baleares, etc. (LV 29/7/76).

AGOST

El mes va començar amb una reunió conjunta entre l'Assemblea de Catalunya i la Taula de Forces Polítiques i Sindicals del País Valencià, celebrada en un hotel de la capital valenciana. Durant més de vuit hores es discutiren aspectes de l'actualitat política, enmig d'un clima exasperat, centrant-se el punt més difícil en l'autonomia del País Valencià. L'Assemblea negava el dret d'autogovern als valencians en el mateix moment de la "ruptura", tesi propugnada pel PSUC. Finalment es va redactar un comunicat de "compromís", que fou signat per tots els grups, a excepció del PSAN, partit que explicaria més tard la seua postura (LP 3/8/76, INF 4/8/76). Això provocà un cert sotrac, tant al si d'aquests organismes (LV 7/8/76) com a nivell de solidaritat (LEV 10/8/76, LP 5/8/76).

La diputació d'Alacant en una reunió extraordinària acordà de sol·licitar al rei una llei general d'autonomies regionals (LV 15/8/76) a més de comunicar aquesta decisió a les altres diputacions perquè s'hi adheriren: "Para que no suframos los valencianos y otras regiones españolas una nueva desigualdad de trato".

Durant aquest mes foren víctima de sengles atemptats a les llibreries "L'Aranya" i "Xúquer" realitzats per "grups no controlados" (LEV 6/8/76, LEV 19/8/76).

SEPTEMBRE

Manifestació d'agricultors en l'"Alameda" (LP 11/9/76). - Després d'un parlament, els reunits desfilaren cap al centre de la ciutat, on la policia actuà violentament. - A les pancartes hom podia llegir: "Sindicat Agrícola Independent, Unitari i Democràtic per al País Valencià".

Un altre acte important fou "La Trobada dels Pobles". - L'acte, que havia estat autoritzat, es va veure interromput per ordre governativa (LP 21/9/76) quan ja s'havien fet algunes actuacions. Els nombrosos assistents, més de vint mil, una vegada féu acte de presència la policia es dispersaren arreu de la ciutat (LP 19/9/76). A destacar els titulars del diari "Levante" (21/9/76): "La Trobada dels pobles, suspendida al convertirla grupos extremistas en una provocación subversiva".

El diari "El País" (1/9/76) publicà un editorial que tractava el tema de les autonomies i en el que feia algunes apreciacions sobre el sentit de "nacionalitat". Després de referir-se a la premsa catalana escrivia: "La realidad del Estado español tiene quinientos años como entidad colectiva y no puede arrumarse alegremente".

Aquestes manifestacions produïren algunes protestes a Catalunya i País Valencià, les quals foren contestades per un altre editorial de "El País" titulat "Los países catalanes" i publicat en bilingüe (EP 3/9/76).

OCTUBRE

Finalitzaren a Castelló de la Plana les VIII Festes Populars de Cultura Pompeu Fabra (CA 2/10/76), sobre les quals donem informació en un altre lloc d'aquest informe.

Els actes en commemoració del VII centenari de la mort de Jaume I es van desenrotllar, a València. llargorament, a causa sobretot del seu aspecte oficial (LP 10/10/76).

Havent prohibit el governador la celebració del Dia del País Valencià, hi hagué grups que volgueren fer-lo, a Albal i foren reprimits per la força policial. La Taula publicà un comunicat lamentant la prohibició (LEV 6/10/76).

Dissabte 23, en un sopar multitudinari, es donà a conèixer el veredicta dels Premis Octubre (LP 24/10/76, INFS 25).

NOVEMBRE

La Taula de Forces Polítiques i Sindicals acordà d'assistir a la reunió de forces democràtiques de l'Estat espanyol convocada a Canàries. Un dels acords preses era el compromís de donar "soluciones viables (...) al problema específico del País Valencià de cara a sus objetivos autonómicos" (4/11/76 LP).

En una roda de premsa s'informà sobre les converses entre alguns partits, que cristal·litzarien en l'anomenat Bloc Autonòmic d'Esquerres (LEV 3/11/76). L'integraven el Partit Socialista del País Valencià, el Moviment Comunista del País Valencià i el Partit Carlí Valencià. Els objectius bàsics eren l'autonomia i el socialisme.

La llibreria "Tres i Quatre", organitzadora dels premis -
Octubre, va sofrir un atemptat per elements d'ultra dreta.
Fou col·locat un artefacte explosiu que causa greus des-
perfectes (LV 6/11/76).

Aquest fet juntament amb la notícia que el Governador de
València havia imposat a la mateixa llibreria una multa
de mig milió de pessetes (ECC 4/11/76) per haver-se can-
tat "Els Segadors" i la "Internacional" en el sopar dels
Premis Octubre, va provocar fortes mostres de solidari-
tat arreu del País. Igualment la premsa de l'Estat es
féu ressò d'aquests esdeveniments (ENU 5/11/76, PU 4/11/
76, DDM 7/11/76, ECC 14/11/76, CAN 16/11/76, ID 12/11/76)

En un cèntric cinema de València s'estrenava el film de
Francesc Bellmunt "La Nova Cançó" (LEV 4/11/76). Malgrat
que la pel·lícula no fa cap anàlisi seriosa sobre tal fe-
nomen dins context nacionalista, resultava interessant a
nivell testimonial.

DESEMBRE

Els grups polítics anaren aquest mes embolicats darrere
el referèndum que el govern Suárez havia amanit. Cal des-
tacar-ne la propaganda que hom podia llegir al carrer -
invitant a donar el "sí" el dia 15. Amb "bona" tàctica,
la publicitat oficial, incloïa l'expressió País Valencià,
denominació pràcticament utilitzada només fins aleshores
per l'oposició (D16 7/12/76).

Els resultats, com eren d'esperar, foren "sí a la reforma
política", tanmateix, per primera vegada l'abstenció fou
important en molts llocs, com a Guipuzcoa que arribà a -
la xifra del 52 %. Pel que fa al País Valencià, Alacant

i València tingueren un 15 % d'abstenció (EP 17/12/76, - IN 16/12/76) i Castelló, una de les províncies que més hi participaren (DE 16/12/76).

Els comunistes valencians del PCE iniciaren converses a fi de crear el Partit Comunista del País Valencià (TE 6/12/76): "Ha sido algo mas que un cambio de nombre. Nuestra decisión responde a la necesidad de concretar nuestra vinculación a la realidad valenciana".

El diari "El País" informava d'un nomenatge que es preparava a Sueca, i concretament a l'Institut de Batxillerat (a partir d'aleshores es denominaria "I.E.M."Joan Fuster"). (EP 14/12/76).

A l'acte intervingueren nombroses personalitats del món cultural i polític català, com Alfons Cucó, Sanchis Guarner, Joaquim Molas, Ernest Lluch, etc. (DEV 24/12/76).

1977

GENERAL

Passat el referèndum, va començar, de fet, la campanya propagandística prèvia a les eleccions generals. La =
premsa dona notícia de l'activitat dels partits en a-
quest sentit. S'anuncia (LV, 4) la celebració d'un pri-
mer congrés del PSOE del País Valencià, en el qual de-
sapareixerien les federacions comarcals i el partit =
s'estructuraria sobre les comarques. El congrés no se
celebrà. El PSPV (INFS, 5) omplà el PSOE a un debat
públic sobre les qüestions del País Valencià; tampoc =
no es va realitzar. Sevilla Andrés (LV, 7) protesta =
contra una suposada petició de l'ajuntament de Ciutade-
llà per l'oficialitat del català al País Valencià. Con-
ferències de Tierno Galván a Castelló de la Plana (7)
i València (8), presentant la política de la seua or-
ganització. Legalització de les inscripcions, al Regis-
tre Civil, de noms en qualsevol idioma peninsular (LP,
9). UDPV es destaca com un dels partits més actius, ar-
reu del país. El 14, jornada de lluita, a València, =
convocada per l'assemblea de delegats de la construc-
ció i la coordinadora d'interempreses del metall (LP ,
15). Es constituí la coordinadora de la Unió de Llau-
raders i Ramaders del País Valencià ("València-fruits",
16). La diputació provincial d'Alacant sol·licità un
règim autonòmic per a la "región valenciana" (LVA, 21).
López Rodó declarà a València, "lo de País Valenciano

me huelo a imperialismo catalán" (LP, 23). Es produxi-
xen diversos moviments contraris a l'estrena, a Valèn-
cia, de la versió castellana de la pel·lícula "La ciu-
tat cremada". Es donà la notícia a una coalició elec-
toral PSPV-PSP (INF, 30), que després no es va produir.

FEBRER

Inicià el seu congrés constituent el PSPV (LV, 4). =
L'alcalde de València, Ramon Izquierdo, intervingué =
en una sessió municipal, contra els Països Catalans =
(LV, 6). La comissió de cultura de la mateixa corpora-
ció expressà tenir "gravísimas dudas" sobre l'aplicació
d'una possible oficialitat idiomàtica (LP, 16). El
gobernador civil, Pérez Olea, declara, respecte de =
l'autonomia: "La región valenciana es la ideal para a-
cometerla". (LV, 16). La diputació provincial d'Alacant
començà a distribuir 6.000 exemplars de la "Gramàtica
valenciana" de "Lo rat-penat" i anuncià que també dis-
posava del Llibre de Pau (INF, 16). Aquesta darrera
obra comença a rebre atacs, acusada de "catalana" =
(LV, 17). L'arquebisbe de València, Garcia Lahiguera,
aconsellà l'ús del valencià en la litúrgia, tot indi-
cant que l'únic text autoritzat és el que figura en =
el Llibre del poble de Déu. Aquesta obra i el seu au-
tor, Pere Riutort, havien estat molt atacats darrerament
con a "catalanistes". Primer míting del PSPV (LP
24)

MARÇ

Són legalitzats PSV-PSOE i UDPV (LP, 5). L'ajuntament de València s'oposa a la "integració" del País Valencià "en la artificial denominación de "Países Catalans". (LP, 5). La Jove Cambra de València inicia un estudi = sobre l'Estatut d'Autonomia del País Valencià, amb la participació de diversos especialistes (INF, 6). Incidents durant la crida per a les falles de València, = "con gritos y banderas separatistas" ("Hoja del lunes" 7). Segons LV (8) "grupos reducidos flamearon banderas catalanas y profirieron gritos de "Queremos falleras = valencianas". Más tarde, un grupo cercano a mil personas, también con gritos de matiz separatista" es manifestaron a la plaza de la Mare de Déu. La policía intervino con "actividad" contra els qui portaven senyeres sense franja blava, respectant els altres. La Taula de Forces Polítiques i Sindicals del País Valencià fa públic un comunicat, "ante la ofensiva irracional y tergiversadora lanzada por los sectores más conservadores de la sociedad valenciana contra el denominado por ellos "peligro catalán" assenyalant l'existència de lligams lingüístics, culturals i històrics = entre el País Valencià, el Principat i les Illes, salvant la possibilitat futura d'establir vincles a partir de les respectives autonomies i denunciant les minories (que han exercido el poder durante estos años = de dictadura y negación de todo lo que significa el País Valencià") com a manipuladors de la qüestió. = S'anuncia (LV, 9) que la comissió de cultura de l'ajuntament de València s'ocuparia de l'estatut d'autonomia.

Presentació de l'Associació Cultural "L'òchle Ganyís", de Monòver (LV, 9). L'ajuntament de Massanassa demana a la diputació provincial que dictamina sobre quina és la bandera regional valenciana. (LV, 10). Garrillo declara, a València: "la idea de los Países Catalanes, en el principio, lo es [originada per la burgesia] Es evidente. Otra cosa es que se transforme y sea asumida por otras fuerzas. Pero el origen está ahí." (INF, 16). Hi ha diverses accions a favor de la legalització, sense exclusions, de totes les forces polítiques. Presentació, a València, d'Alianza Popular (LV, 21). Es proposa la construcció, a Benimaçlet, d'un monument a Carles Salvador (LV, 30). Es constitueix la Taula de Forces Polítiques Jovenils del País Valencià, amb 12 organitzacions de ple dret (LP, 31). Com en mesos anteriors i, especialment, a favor de la festa de les falles, la dreta i l'extrema-dreta continuen la seua campanya anticatalanista.

ABRIL

Són legalitzats el PSPV i el PDL-FV (LV, 2). Es fa públic l'anomenat "manifest de les nacionalitats", en una roda de premsa organitzada per la Taula (LV, 2). Diverses prohibicions arreu del país: conferència de Vicent Ventura, a Alcoi (LP, 5); miting del PSP a València (LV, 5), congrés de Comissions Obreres del País Valencià (LP, 6), etc. L'ajuntament de València demana una llei d'autonomies i la cooficialitat idomàtica (LP, 7). Es constitueix l'Associación de Amigos de València, que presideix Julià San Valero (LP, 6); la seua primera actuació és un atac anticatalanista, per boca del president (LV, 8). La diputació pro

viacial valenciana anuncia que col·laborarà amb una societat anònima, Promoción Cultural Valenciana, presidida per Eugeni López Trigo (LV, 8). Legalització del Partit Comunista (IV, 12). A Alacant és prohibit un acte per la legalització, demanat per diverses organitzacions d'esquerra i centre (LAV, 14). Manifestacions en record del 14 d'abril del 1931, a diversos llocs del país; foren durament reprimides. El PSOE anuncia novament un congrés del partit per a tot el País Valencià (LAV) 16), que tampoc no se celebrarà. Els batlles de la Unió de Municipis de la Muntanya (l'Alcoià) sol·liciten l'autonomia (LAV, 19). Manifestació a València, en favor de la legalització dels partits; s'hi produïren nombroses detencions (LV, 20): setanta-vuit persones foren presentades a comisaria. Homenatge a Ausias March (25 al 30, a l'Ateneu Mercantil de València). Manifestació a Càtiva, organitzada pel FRAP, com a conseqüència d'unes detencions (LV, 26). Se celebrà un míting pro Estatut, en commemoració de la derrota d'Almansa, a València (LV, 26). "Lo rat-penat" inicia una col·lecció de "fulls de divulgació" (LP, 29); n'ha publicat només un, anònim, sobre la senyera. Míting d'UGT a València (LP, 29). "Si quieren guerra, la tendrán", declara Pascual Lainosa, referint-se als "catalanistes" (LV, 30). En l'acte d'exaltació de la paraula valenciana", es produeixen incidents contra Pere Riutort (LP, 1) Es dona a conèixer una escissió en el PSIV (LP, 1-5).

MAIG

Tot i haver estat prohibides les manifestacions, amb motiu de la festa obrera de l'1 de maig, s'hi produïren = diversos intents, que foren atacats per la policia (LV, 3; LP, 3; INF, 3). Continuen les informacions sobre la crisi del PSPV. Mitings de Carrillo a Alacant (INF, 7) i València (LV, 8). Durant tots aquests dies van donant se a conèixer les candidatures per a les properes eleccions generals. Aplec al Saler, organitzat per la Coordinadora d'Associacions de Veïns de València i Comarca (LP, 10). De cara a les eleccions, foren acceptades totes les candidatures presentades a la circumscripció de València, excepte la del PSPV (LP, 19), que finalment aconsegüiria d'entrar. Durant aquests dies es succeeixen les presentacions públiques de les diverses candidatures i se celebra gran quantitat de mitings arreu del país; el català hi és utilitzat abundantament i les referències a la reivindicació autonòmica estan presents en quasi tots els parlaments. És desestimat el recurs d'alçada dels organitzadors dels Premis Octubre, contra una multa de mig milió de pessetes, imposada en 1976 (LP, 23) S'autoritza la participació del PSPV en les eleccions = (LP, 31).

JULI

La primera quinzena del mes estigué totalment ocupada per les eleccions generals, sobre els resultats de les quals parla l'apèndix I d'aquesta cronologia. Pel seu interès, convé destacar la publicació, pel candidat a senador Vicente Giner Boira (Alianza Popular) = d'un anunci a la premsa (LP, 12; "Hoja del lunes", 13), també reproduït en pamflets, segons el qual, a partir del 16, el País Valencià seria català --i no valencià-- si guanyaven altres diverses candidatures. La maniobra fou denunciada pel Gremi de Llibreters de València i per UDPV. El batlle de València anuncià la seua dimissió, arran del resultat electoral (LV, 18), però no li fou acceptada. Es crea la Federació de Societats Culturals Valencianes (LP, 19). Comença a demanar-se la constitució d'una Assemblea de Parlamentaris del País Valencià (LP, 24) . El PSOE s'hi va oposar, en principi (LP, 28). La branca escindida del PSPV i dirigida pels germans Garcés, pren la denominació de Unitat Socialista del País Valencià. (LP, 28). S'anuncia , per al 2 de juliol, la constitució de l'Assemblea de Parlamentaris del País Valencià, al palau de la Generalitat. amb excepció del PSOE (LP, 30).